

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О СТРАНЦИМА

Члан 1.

У Закону о странцима („Службени гласник РС”, бр. 24/18 и 31/19), члан 3. став (1), тачка 13) мења се и гласи:

„13) лична карта за странца је исправа о идентитету која се издаје стално настањеном странцу и представља дозволу за стално настањење странца у Републици Србији;”

После тачке 13) додају се тач. 13а), 13б) и 13в) које гласе:

„13а) јединствена дозвола је дозвола за привремени боравак и рад странца у Републици Србији;

13б) дозвола за привремени боравак је одобрење привременог боравка странца у Републици Србији;

13в) јединствени веб портал (у даљем тексту: јединствени портал) је јавно доступан портал на интернету путем ког се подносе захтеви које страни држављани, у складу са овим законом, могу поднети електронским путем, а који технички одржава орган надлежан за пројектовање, усклађивање, развој и функционисање електронске управе;”

Члан 2.

У члану 5. после става (2) додаје се став (3) који гласи:

„(3) Ако странац приликом боравка у Републици Србији промени име или презиме прибавља нову путну исправу са промењеним личним подацима у року од шест месеци од промене личних података.”

Члан 3.

У члану 7. став (4) после речи: „овим законом” додају се речи: „узимање и”.

Члан 4.

У члану 10. после става (1) додаје се став (2) који гласи:

„(2) У управним стварима прописаним овим законом решава се у поступку непосредног одлучивања.”

Члан 5.

У називу члана 13. после речи: „превозника”, додаје се запета и речи: „организатора туристичког или пословног путовања и позивара”.

После става (4) додаје се став (5), који гласи:

„(5) Обавезу из става (4) овог члана има и физичко или правно лице на основу чијег позивног писма је странцу издата виза, ако је након уласка у Републику Србију странац затечен да незаконито борави и ако је до његовог незаконитог боравка дошло због пропуста позивара.”

Члан 6.

После члана 13. додају се назив члана и члан 13а, који гласи:

Посебне обавезе - законитост боравка

„Члан 13а

(1) Организатор туристичког или пословног путовања, односно позивар дужни су да осигурају да странац који у њиховој организацији, односно по основу позивног писма дође у Републику Србију, борави у земљи у складу са одредбама овог закона и да предузме мере којима предупредује незаконит боравак странца након уласка у Републику Србију.

(2) У циљу смањења ризика од незаконитог боравка странца, организатор туристичког или пословног путовања, односно позивар дужни су да предузимају мере и радње које се односе на обезбеђивање услова за његов законит боравак на територији Републике Србије, а нарочито да:

- 1) странац борави на територији Републике Србије у складу са одредбама овог закона;
- 2) странцу, након завршетка туристичког или пословног путовања, односно у року важења визе која је издата на основу позивног писма позивара, обезбеди путну карту у циљу његовог законитог напуштања територије Републике Србије.

(3) Ако је странац ушао у Републику Србију са визом за дужи боравак по основу запослења, позивар, на основу чијег позивног писма је виза издата, дужан је да предузме мере и радње које се односе на обезбеђивање услова за његов законит боравак и рад у Републици Србији, а нарочито да:

- 1) странац ради на територији Републике Србије, у складу са одредбама овог закона и прописа којим се уређује запошљавање странаца у Републици Србији;
- 2) изврши уредну пријаву странца на обавезно социјално осигурање, у складу са законом;
- 3) странцу, након завршетка пословних активности због којих је дошао у Републику Србију, обезбеди путну карту за његов повратак у земљу порекла у циљу његовог законитог напуштања територије Републике Србије.”

Члан 7.

У члану 16. после става (3) додаје се став (4) који гласи:

„(4) Дан уласка у Републику Србију и дан изласка из Републике Србије рачунају се у дане боравка на територији Републике Србије.”

Члан 8.

Члан 18. мења се и гласи:

„Члан 18.

(1) Виза је одобрење за улазак, боравак или транзит које странац прибавља пре уласка на територију Републике Србије.

(2) Виза из става (1) овог члана издаје се у електронском формату.

(3) Виза из става (1) овог члана може бити издата и у облику налепнице која се утискује у путну исправу странца.

(4) Издата виза није гаранција да ће странцу бити одобрен улазак у Републику Србију.

(5) Изглед обрасца визе у електронском формату и ближе услове за издавање визе у електронском формату прописује министар надлежан за спољне послове.”

Члан 9.

У члану 22. став (4) мења се и гласи:

„(4) Одредба става (2) овог члана сходно се примењује и на странца који намерава да поднесе захтев за издавање јединствене дозволе.”

Члан 10.

У члану 25. став (1) после речи: „лично,” додају се речи: „односно електронским путем,”.

После става (9) додаје се став (10) који гласи:

„(10) Ближе услове за подношење захтева за издавање визе електронским путем, ближе услове за одобравање виза, као и изглед и садржај позивног писма прописују споразумно министар надлежан за спољне послове, министар надлежан за унутрашње послове и министар надлежан за послове запошљавања.”

Члан 11.

У члану 29. после става (2) додаје се нови став (3) који гласи:

„(3) Изузетно од става (2) овог члана, дипломатско-конзуларно представништво не прибавља претходну сагласност Министарства унутрашњих послова, када је потребно хитно издати визу из разлога хуманитарног карактера, више силе или интереса Републике Србије”.

Досадашњи ст. (3) и (4) постају ст. (4) и (5).

После досадашњег става (4) који је постаје став (5), додаје се нови став (6), који гласи:

„(6) Приликом издавања визе за дужи боравак по основу запошљавања, организација надлежна за послове запошљавања надлежном органу доставља процену о испуњености услова за запошљавање странца у Републици Србији.”

Досадашњи став (5) који постаје став (7) мења се и гласи:

„(7) Рок за достављање претходне сагласности из овог члана је десет дана од дана достављања уредног захтева за издавање визе на разматрање.”

Досадашњи ст. (6) – (9) постају ст. (8) – (11).

Члан 12.

У члану 40. став (1) после речи: „90 дана”, додају се речи: „у периоду од 180 дана, дуже од периода боравка одређеног међународним уговором, односно дуже од периода на који је издата виза за дужи боравак,”.

Став (2) мења се и гласи:

„(2) У случајевима из става (1) тач. 2) – 4) и 6) – 14) овог члана издаје се дозвола за привремени боравак, а у случајевима из тач. 1) и 5) јединствена дозвола.”

Став (4) мења се и гласи:

„(4) Изузетно од става (1) овог члана, а у складу са интересом Републике Србије, Влада актом утврђује категорије странаца, критеријуме, начин и ближе услове одобравања привременог боравка странцима, као што су: странци инвеститори у Републици Србији, странци таленти, странци који су укључени у иновационе делатности, странци српског порекла, странци дигитални номади, странци са високим квалификацијама и др.”

Став (5) брише се.

Члан 13.

У члану 41. став (6) речи: „30 дана пре” замењују се речју: „до”.

У ставу (9) број: „7” замењује се бројем: „8”.

Члан 14.

Члан 41а брише се.

Члан 15.

У члану 43. став (1) после тачке 1) додаје се тачка 1а) која гласи:

„1а) важећу личну карту државе чији је држављанин, ако у складу са важећим прописима, може да улази у Републику Србију са личном картом;”

Став (2) мења се и гласи:

„(2) Лични документ који се прилаже уз захтев мора важити најмање три месеца дуже од периода на који се тражи одобрење привременог боравка.”

После става (2) додаје се став (3) који гласи:

„(3) Ближе услове за одобрење привременог боравка, изглед захтева за одобрење привременог боравка и изглед обрасца дозволе за привремени боравак прописује министар надлежан за унутрашње послове.”

Члан 16.

После члана 43. додаје се члан 43а који гласи:

„Члан 43а

Доказе из члана 43. став (1) тач. 2) и 4) овог закона не прилаже странац који је члан уже породице држављанина Републике Србије и странац који се запошљава, као и чланови уже породице странца који се запошљава.”

Члан 17.

У члану 44. став (1) мења се и гласи:

„(1) Привремени боравак може се одобрити у трајању до три године и може се продужавати на исти период, у зависности од постојања разлога због којих се привремени боравак одобрава.”

Ст. (2) – (5) бришу се.

Досадашњи став (6) постаје став (2).

Члан 18.

У члану 45. став (1) тачка 1) мења се и гласи:

„1) је рок важења личног документа који је приложен уз захтев за одобрење, односно продужење привременог боравка краћи од рока прописаног у члану 43. овог закона;”

У тачки 2) тачка и запета замењују се запетом после које се додају речи: „осим у случају из члана 43а овог закона;”

После тачке 5) додаје се тачка 5а) која гласи:

„5а) надлежни орган, у поступку по захтеву за продужење привременог боравака, утврди да странац претходно одобрен привремени боравак није користио у складу са основом по ком је привремени боравак одобрен;”

Став (2) брише се.

Досадашњи ст. (3) – (7) постају ст. (2) – (6).

Члан 19.

Члан 46. мења се и гласи:

„Члан 46.

(1) Странац који намерава да борави и ради у Републици Србији, односно да обавља стручну специјализацију, обуку и праксу, дужан је да, у складу са одредбама овог закона и прописа којима се уређује запошљавање странаца, у периоду законитог боравака поднесе захтев за издавање јединствене дозволе.

(2) Странац који у складу са прописима којима је уређено запошљавање странаца има право на рад без јединствене дозволе, а који намерава да у Републици Србији борави дуже од 90 дана у периоду од 180 дана, дуже од периода боравака одређеног међународним уговором, односно дуже од периода на који је издата виза за дужи боравак, дужан је да поднесе захтев за одобрење привременог боравака у складу са одредбама овог закона.”

Члан 20.

После члана 46. додају се чл. 46а – 46б који гласе:

„Дозвола за привремени боравак и рад странца (Јединствена дозвола)

Члан 46а

(1) У случају из члана 40. став (1) тач. 1) и 5) овог закона, издаје се јединствена дозвола.

(2) На основу јединствене дозволе странац има право на привремени боравак и рад у Републици Србији, у складу са законом.

(3) Странац коме је одобрен привремени боравак, односно стално настањење има право на рад у Републици Србији у складу са прописима којима је уређено запошљавање странаца у Републици Србији, без јединствене дозволе.

(4) Странац коме је издата јединствена дозвола, дужан је да у Републици Србији борави у складу са основом за коју му је издата.

Подношење захтева за јединствену дозволу

Члан 46б

(1) Захтев за издавање, односно продужење јединствене дозволе странаца, послодавац у име странца, односно лице које они овласте, подноси електронски, путем јединственог портала.

(2) За странца коме је у складу са визним режимом потребна виза за улазак у Републику Србију, захтев из става (1) овог члана подноси се након

уласка у Републику Србију, за време важења визе за дужи боравак по основу запошљавања.

(3) Изузетно, странац који поседује визу за краћи боравак, захтев из става (1) овог члана може поднети у периоду законитог боравка у Републици Србији, ако за то постоји интерес Републике Србије или разлог више силе, уз достављање доказа о постојању интереса.

(4) За странца коме у складу са визним режимом није потребна виза за улазак у Републику Србију захтев из става (1) овог члана подноси се у периоду законитог боравка странца, а може се поднети и из иностранства.

(5) Захтев за продужење јединствене дозволе подноси се најраније три месеца, а најкасније до истека рока важења јединствене дозволе.

(6) Странац који благовремено поднесе захтев из става (1) овог члана, може боравити и радити у Републици Србији до окончања управног поступка.

(7) Ако је то у интересу Републике Србије или због постојања више силе, надлежни орган може разматрати захтев за продужење јединствене дозволе који је поднет и након истека важења јединствене дозволе, уколико је временски период између истека претходно важеће јединствене дозволе и подношења захтева за продужење јединствене дозволе краћи од три месеца.

(8) Ако надлежни орган одобри издавање јединствене дозволе из става (7) овог члана, период између истека важеће јединствене дозволе и подношења захтева за продужење јединствене дозволе сматра се законитим и непрекидним боравком.

(9) У поступку издавања јединствене дозволе плаћа се прописана такса, у складу са законом.

(10) Ближе услове за подношење и обраду захтева за издавање јединствене дозволе електронским путем, ближе услове за издавање јединствене дозволе, као и изглед обрасца јединствене дозволе прописују споразумно министар надлежан за унутрашње послове и министар надлежан за послове запошљавања.

Услови за издавање јединствене дозволе

Члан 46в

(1) Уз захтев за издавање јединствене дозволе подносилац захтева прилаже:

- 1) важећи лични или службени пасош, односно важећу личну карту државе чији држављани, у складу са важећим прописима, могу да улазе у Републику Србију са личном картом;
- 2) доказ о оправданости захтева за издавање јединствене дозволе у складу са прописима којима се уређује запошљавање странаца, као и друга документа на захтев надлежног органа;
- 3) адресу боравишта, адресу становања, односно изјаву о намераваној адреси становања за странца који захтев за издавање, односно продужење јединствене дозволе подноси из иностранства.

(2) Лични документ из става (1) тачка 1) овог члана мора важити најмање три месеца дуже од периода на који се тражи издавање јединствене дозволе.

(3) Докази из става (1) овог члана прилажу се у електронској форми, и то у форми електронског документа у оригиналу или у форми дигитализованог документа.

Поступак одлучивања

Члан 46г

(1) О захтеву за издавање јединствене дозволе одлучује надлежни орган у року од 15 дана од дана пријема уредног захтева.

(2) Приликом решавања о захтеву за издавање јединствене дозволе, надлежни орган прибавља:

- 1) процену државног органа надлежног за заштиту безбедности Републике Србије да ли боравак странца на територији Републике Србије представља неприхватљив безбедносни ризик;
- 2) процену организације надлежне за послове запошљавања о испуњености услова за запошљавање, посебне случајеве запошљавања и самозапошљавање странца, у складу са прописима којима је уређено запошљавање странца.

(3) Процене из става (2) овог члана достављају се надлежном органу у року од 10 дана од дана достављања захтева на разматрање.

(4) Надлежни орган, организација надлежна за запошљавање и орган надлежан за заштиту безбедности Републике Србије, у јединственом поступку, електронским путем размењују податке неопходне за одлучивање по захтеву за издавање јединствене дозволе.

(5) Ако су испуњени услови за издавање, односно продужење јединствене дозволе прописани законом, надлежни орган странцу издаје јединствену дозволу.

(6) Странац лично преузима јединствену дозволу.

Основ издавања јединствене дозволе

Члан 46д

(1) Јединствена дозвола може се издати ради:

- 1) запошљавања;
- 2) самозапошљавања;
- 3) посебних случајева запошљавања, у складу са прописима којима се уређује запошљавање странца.

Одбијање захтева за јединствену дозволу

Члан 46ђ

(1) Надлежни орган решењем одбија захтев за издавање, односно продужење јединствене дозволе када:

- 1) организација надлежна за запошљавање надлежном органу достави образложену процену да нису испуњени услови за запошљавање, посебне случајеве запошљавања и самозапошљавање странца у Републици Србији;
- 2) није испуњен један или више услова прописаних чланом 46в;

- 3) је странцу на снази заштитна мера удаљења, мера безбедности протеривања или му је изречена забрана уласка;
- 4) то захтевају разлози заштите безбедности Републике Србије и њених грађана;
- 5) постоји оправдана сумња да странац неће користити јединствену дозволу у складу са основом по ком је поднео захтев;
- 6) се утврди да су документа, односно докази приложени уз захтев за јединствену дозволу фалсификовани или прибављени на незаконит начин;
- 7) постоје разлози да се оправдано верује да странац неће поступати у складу са правним поретком Републике Србије;
- 8) надлежни орган, у поступку по захтеву за продужење јединствене дозволе, утврди да странац претходно издату јединствену дозволу није користио у складу са основом за коју му је издата.

(2) Против решења из става (1) овог члана може се, преко надлежног органа, изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема решења.

(3) Жалба се подноси у писаној форми, на српском језику, уз плаћање прописане таксе.

(4) О жалби на решење о одбијању захтева за издавање, односно продужење јединствене дозволе одлучује Министарство унутрашњих послова.

(5) Жалба одлаже извршење решења.

(6) Против решења донетог у другостепеном поступку може се покренути управни спор.

Важење јединствене дозволе

Члан 46е

Јединствена дозвола странцу се може издати на период важења до три године, и може се продужавати на исти период, у зависности од постојања разлога због којих се издаје јединствена дозвола.

Престанак важења јединствене дозволе

Члан 46ж

(1) Ако се накнадно сазна да за странца коме је издата јединствена дозвола постоји један или више разлога прописаних за одбијање захтева за издавање јединствене дозволе, надлежни орган ће донети решење о престанку важења јединствене дозволе.

(2) Решењем из става (1) овог члана може се одредити рок у ком је странац дужан да напусти Републику Србију, који не може бити дужи од 30 дана од дана достављања решења и може се изрећи забрана уласка.

(3) На изрицање забране уласка сходно се примењује члан 78. овог закона.

(4) О постојању разлога за престанак важења јединствене дозволе инспекција рада и други органи, који у оквиру своје надлежности могу утврдити постојање тих разлога, одмах обавештавају надлежни орган по службеној дужности.

(5) У случају из става (2) ово члана цене се посебне околности сваког појединачног случаја, а посебно дужина трајања претходних привремених боравака, односно јединствене дозволе странца, његове личне, породичне, социјалне, економске и друге везе са Републиком Србијом.

(6) Против решења о престанку важења јединствене дозволе може се, преко надлежног органа, изјавити жалба у року од 15 дана од дана пријема решења.

(7) Жалба се подноси у писаној форми, на српском језику, уз плаћање прописане таксе.

(8) О жалби на решење о престанку важења јединствене дозволе одлучује Министарство унутрашњих послова.

(9) Жалба одлаже извршење решења, изузев у случају из става (2) овог члана.

(10) Против решења донетог у другостепеном поступку може се покренути управни спор.

(11) Решење о престанку важења јединствене дозволе може се донети и на захтев странца.

(12) Јединствена дозвола престаје да важи по сили закона у случају смрти странца, одобрења сталног настајења странца у Републици Србији, односно пријема странца у држављанство Републике Србије.”

Члан 21.

У члану 48. став (2) брише се.

У досадашњем ставу (3) који постаје став (2) речи: „од годину дана”, замењују се речима: „од три године,”

Став (4) брише се.

Члан 22.

Члан 50. брише се.

Члан 23.

У члану 51. став (2) брише се.

У досадашњем ставу (3) који постаје став (2) речи: „годину дана”, замењују се речима: „три године,”.

Став (4) брише се.

Члан 24.

У члану 57. став (1) брише се.

Досадашњи став (2) постаје став (1).

После досадашњег става (2) који постаје став (1) додаје се нови став (2) који гласи:

„(2) Странцу коме се привремени боравак одобрава по основу спајања породице са странцем коме је издата јединствена дозвола, привремени боравак одобрава се до истека рока важења јединствене дозволе странца са којим се тражи спајање породице.”

Члан 25.

У члану 58. став (2) речи: „од једне” замењују се речима: „до три”.

Члан 26.

У члану 59. став (4) брише се.

Члан 27.

У члану 66. став (1) мења се и гласи:

„(1) Ако се накнадно сазна да за странца коме је одобрен привремени боравак постоји један или више разлога прописаних за одбијање захтева за привремени боравак, надлежни орган ће донети решење о престанку права на привремени боравак.”

После става (1) додаје се нови став (2) који гласи:

„(2) Решењем из става (1) овог члана може се одредити рок у ком је странац дужан да напусти Републику Србију, који не може бити дужи од 30 дана од дана достављања решења и може се изрећи забрана уласка.”

Досадашњи ст. (2) – (8) постају ст. (3) – (9).

У досадашњем ставу (7) који постаје став (8) тачка се замењује запетом, после које се додају речи: „изузев у случају из става (2) овог члана”.

После досадашњег става (8) који постаје став (9) додају се ст. (10) и (11) који гласе:

„(10) Привремени боравак може престати и по захтеву странца.

(11) Привремени боравак престаје да важи по сили закона у случају смрти странца, одобрења сталног настањења странца у Републици Србији, односно пријема странца у држављанство Републике Србије.”

Члан 28.

У члану 67. став (1) речи: „дозвола за дуготрајни боравак” замењује се речима: „одобрење дуготрајног боравка.”

Став (2) мења се и гласи:

„(2) Стално настањење одобриће се странцу који испуњава услове из члана 70. овог закона и који у Републици Србији борави непрекидно три године на основу одобрења привременог боравка.”

У ставу (5) речи: „пет година” замењују се речима: „три године.”

У ставу (6) тачка се замењује запетом, после које се додају речи: „а благовремено подношење захтева за одобрење сталног настањења омогућава странцу да законито борави у Републици Србији до окончања управног поступка.”

Став (9) мења се и гласи:

„(9) Одредбе овог члана сходно се примењују и на странца коме је издата јединствена дозвола.”

После става (9) додаје се став (10) који гласи:

„(10) Ближе услове за одобравање сталног настањења и изглед захтева за одобрење сталног настањења прописује министар надлежан за унутрашње послове.”

Члан 29.

Члан 68. мења се и гласи:

„Члан 68.

(1) Независно од члана 67. овог закона стално настањење ће се одобрити и странцу који испуњава услове из члана 70. овог закона и то:

- 1) малолетнику, ако је један од родитеља држављанин Републике Србије или странац коме је одобрено стално настањење;
- 2) који је пореклом из Републике Србије;
- 3) који је српског порекла;
- 4) другом странцу, ако то представља интерес Републике Србије.”

Члан 30.

После члана 68. додаје се члан 68а који гласи:

„Члан 68а

(1) Стално настањење ће се одобрити странцу који је у Републици Србији боравио непрекидно дуже од три године по основу одобреног права на азил.

(2) За одобрење сталног настањења странца из става (1) овог члана, као и за члана његове уже породице, који испуњава услове за одобрење сталног настањења из члана 67. овог закона, није потребно да се испуне сви услови прописани чланом 70. овог закона, узимајући у обзир специфичне и личне околности странца коме је одобрено азил и члана његове уже породице.”

Члан 31.

У члану 69. став (1) после речи: „органу” речи: „према месту где му је одобрено привремено боравање у Републици Србији” бришу се.

У ставу (3) после броја: „68” додаје се број: „68а”.

После става (4) додају се ст. (5) и (6) који гласе:

„(5) Захтев за стално настањење се може поднети и електронским путем.

(6) Ближе услове за подношење захтева за одобрење сталног настањења електронским путем прописује министар надлежан за унутрашње послове.”

Члан 32.

Члан 70. мења се и гласи:

„Члан 70.

(1) Уз захтев за одобрење сталног настањења странац прилаже:

- 1) важећи лични или службени пасош или важећу личну карту државе чији држављани, у складу са важећим прописима могу да уђу у Републику Србију са личном картом;
- 2) доказ да поседује средства за издржавање;
- 3) доказ о здравственом осигурању;
- 4) доказе о оправданости захтева за одобрење сталног настањења;
- 5) доказ о уплати прописане таксе.

(2) Странцу коме је одобрено стално настањење издаје се лична карта за странца.

(3) Странац лично преузима личну карту за странца.”

Члан 33.

У члану 71. став (1) тачка 1) после броја: „68” додају се запета и број: „68а”.

Став (2) мења се и гласи:

„(2) Приликом доношења одлуке из става (1) тач. 1), 2) и 3) овог члана, цене се посебне околности сваког појединачног случаја, узимајући у обзир дужину трајања претходних привремених боравака, његове личне, породичне, културне, економске и друге везе са Републиком Србијом, односно озбиљност учињеног кривичног дела за које се гони по службеној дужности, као и претњу коју подносилац захтева представља по безбедност Републике Србије и њених грађана.”

Члан 34.

У члану 74. став (1) тачка 2) после речи: „180 дана” тачка и запета замењују се запетом и додају се речи: „односно дуже од периода боравка странца одређеног међународним уговором;”

У тачки 4) број „(7)” замењује се бројем: „(8)”.

Члан 35.

У члану 87. став (2) после тачке 2) додаје се тачка 3) која гласи:

„3) његов боравак на територији Републике Србије представља неприхватљив безбедносни ризик за Републику Србију и њене грађане, у складу са чланом 9. овог закона.”

Члан 36.

Назив изнад члана и члан 94. мењају се и гласе:

„Трошкови принудног удаљења

Члан 94.

(1) Трошкове смештаја и боравка у прихватилишту и друге трошкове који настану приликом принудног удаљења сноси странац.

(2) Ради наплате трошкова из става (1) овог члана од странца ће се одузети новчана средства, о чему се издаје потврда.

(3) Новчана средства која су одузета од странца користе се за подмирење трошкова принудног удаљења, издавањем потврде о трошковима принудног удаљења.

(4) Ако странац нема средства за наплату трошкова из става (1) овог члана, трошкове сноси:

- 1) физичко или правно лице које се обавезало да ће сносити трошкове боравка и принудног удаљења странца из члана 27. став (2) овог закона;
- 2) превозник који није одвезао странца у складу са чланом 13. ст. (2) и (3) овог закона;
- 3) организатор туристичких или пословних путовања из члана 13. став (4) овог закона;

4) послодавац који је запослио странца супротно одредбама овог закона или прописа којим је уређено запошљавање странаца.

(5) У случају из става (4) овог члана Министарство унутрашњих послова решењем утврђује висину трошкова принудног удаљења странца, узимајући у обзир стварне трошкове.

(6) Против решења из става (5) овог члана није дозвољена жалба, али се може покренути управни спор.

(7) Наплата трошкова принудног удаљења из става (4) овог члана застарева након пет година, рачунајући од дана извршности решења из става (5) овог члана.

(8) Трошкови које није могуће наплатити на начин из ст. (1) – (4) овог члана, падају на терет буџета Републике Србије.

(9) У трошкове принудног удаљења странца спадају трошкови набавке путне исправе земље порекла странца, путне карте за повратак у земљу порекла странца, трошкови смештаја странца у прихватилишту за странце, трошкови смештаја и путовања полицијске пратње у иностранство, као и други трошкови који могу настати у вези принудног удаљења странца.

(10) Образац потврде о одузетим новчаним средствима, образац потврде о трошковима принудног удаљења и начин израчунавања трошкова принудног удаљења прописује министар надлежан за унутрашње послове.”

Члан 37.

У члану 100. после става (1) додаје се став (2) који гласи:

„(2) Идентитет у Републици Србији странац доказује и дозволом за привремени боравак и јединственом дозволом.”

Члан 38.

После члана 101. додају се чл. 101а и 101б који гласе:

„Садржај обрасца дозволе за привремени боравак, односно
јединствене дозволе

Члан 101а

(1) Дозвола за привремени боравак, односно јединствена дозвола издаје се, у облику картице, на обрасцу на ком су персонализовани подаци о врсти дозволе.

(2) Образац из става (1) овог члана садржи следеће податке: презиме, име, дан, месец и годину рођења, пол, евиденцијски број странца, државу рођења, држављанство, основ боравка и напомену.

(3) У образац из става (1) овог члана се уносе и слике биометријских података странца и то: фотографија и потпис, као и регистарски и серијски број дозволе, датум издавања, рок важења и орган издавања.

(4) Образац из става (1) овог члана садржи микроконтролер (чип) у који се уносе видљиви подаци на исправи и подаци о адреси становања странца, биометријски отисак прста странца, подаци о праву на рад, као и други подаци о странцу и са њим повезаним физичким и правним лицима, у складу са одредбама закона којим се уређују евиденције и обрада података у области унутрашњих послова, као и простор за машински читљиву зону за потребе аутоматског читавања података.

(5) По захтеву странца коме се издаје или је издата дозвола за привремени боравак, односно јединствена дозвола, у складу са посебним прописима, у микроконтролер (чип) се уписује квалификовани електронски сертификат имаоца и одговарајући подаци за формирање квалификованог електронског потписа, тако да дозвола постаје средство за формирање квалификованог електронског потписа.

(6) Образац из става (1) овог члана штампа се на српском језику, ћириличним писмом и на енглеском језику, а подаци о презимену и имену странца се уписују онако како су уписани у путну исправу странца у транскрипцији на енглеском језику, док се подаци о држављанству уписују на начин како се међународно признатим трословним кодом означава држава чији је странац држављанин, а подаци о држави рођења странца уписују се ћириличним писмом, на начин како се на српском језику назива држава чији је странац држављанин.

Издавање дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе

Члан 101б

(1) Странцу који испуњава услове за одобрење привременог боравка, односно јединствене дозволе надлежни орган издаје дозволу за привремени боравак, односно јединствену дозволу, при чему је потребно лично присуство странца у циљу узимања његових биометријских података.

(2) Малолетном странцу, до навршене дванаесте године живота не узимају се отисци прстију и потпис, а приликом издавања дозволе за привремени боравак малолетном странцу, неопходно је присуство једног родитеља, старатеља, односно законског заступника.

(3) Странац коме се издаје дозвола за привремени боравак, односно јединствена дозвола, а који због својих верских или националних обичаја носи капу или мараму као саставни део ношње, односно одеће, може бити фотографисан са капом или марамом.

(4) Приликом узимања биометријских података странцу се издаје потврда која служи као доказ о започетом процесу издавања дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе.

(5) У поступку издавања дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе плаћа се прописана такса, у складу са законом.

(6) Странац коме је дозвола за привремени боравак, односно јединствена дозвола оштећена или ако фотографија више не одговара његовом изгледу, односно када из других разлога не може да служи својој сврси, дужан је да у року од 15 дана од дана наступања разлога из овог става поднесе захтев за издавање нове дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе.”

Члан 39.

У члану 102. став (1) запета и речи: „као и странцу који нема важећу путну исправу, а привремени боравак му је одобрен решењем” бришу се.

Став (2) мења се и гласи:

„(2) Привремена лична карта за странца издаје се странцу коме је одложено принудно удаљење у складу са чланом 84. овог закона, коме је одређен обавезни боравак у складу са чланом 93. овог закона, као и у случају из члана 44. став (6) овог закона.”

Члан 40.

После члана 103. додаје се члан 103а који гласи:

„Израда образаца

Члан 103а

Образац дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе, образац личне карте за странца и привремене личне карте за странца, као и образац путног листа за странце израђује Народна банка Србије - Завод за израду новчаница и кованог новца.”

Члан 41.

Назив изнад члана и члан 104. мењају се и гласе:

„Издавање личне карте за странца

Члан 104.

(1) Странцу коме је одобрено стално настањење надлежни орган издаје личну карту за странца, при чему је потребно лично присуство странца у циљу узимања његових биометријских података.

(2) Приликом узимања биометријских података странцу се издаје потврда која служи као доказ о започетом процесу издавања личне карте за странца.

(3) Странац коме се издаје лична карта за странца, а који због својих верских или националних обичаја носи капу или мараму као саставни део ношње, односно одеће, може бити фотографисан са капом или марамом.

(4) Малолетном странцу, до навршене дванаесте године живота не узимају се отисци прстију и потпис, а приликом издавања личне карте за странца малолетном странцу, неопходно је присуство једног родитеља, старатеља, односно законског заступника.

(5) Одредбе овог члана се сходно примењују приликом издавања привремене личне карте за странца.

(6) У поступку издавања личне карте за странца и привремене личне карте за странца плаћа се прописана такса, у складу са законом.

(7) Изглед обрасца и поступак издавања личне карте за странца и привремене личне карте прописује министар надлежан за унутрашње послове, а изглед обрасца захтева за издавање посебне личне карте, изглед обрасца посебне личне карте, као и поступак издавања посебне личне карте прописује министар надлежан за спољне послове.”

Члан 42.

Члан 106. мења се и гласи:

„Члан 106.

(1) Лична карта за странца издаје се са роком важења од пет година.

(2) Малолетном странцу лична карта за странца издаје се са роком важења од две године.

(3) Привремена лична карта издаје се са роком важења на који је странцу решењем одређен обавезни боравак, одложено принудно удаљење, односно одобрен привремени боравак.

(4) Посебна лична карта издаје се са роком важења до четири године.”

Члан 43.

У члану 108. став (1) тачка 3) речи: „или на привремени боравак, односно ако му је привремени боравак истекао” бришу се.

У ставу (2) речи: „у „Службеном гласнику Републике Србије” о трошку странца” замењују се речима: „на званичној веб презентацији Министарства унутрашњих послова.”

Члан 44.

Назив изнад члана и члан 109. мењају се и гласе:

„Обавезе странца у случају нестанка дозволе за привремени боравак и јединствене дозволе

Члан 109.

(1) Странац је дужан да о нестанку дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе, без одлагања обавести надлежни орган, који решењем проглашава дозволу за привремени боравак, односно јединствену дозволу неважећом, и исто оглашава на званичној веб презентацији Министарства унутрашњих послова.

(2) Против решења о проглашавању неважећом дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе није допуштена жалба, али се може покренути управни спор.”

Члан 45.

У члану 117. став (4) мења се и гласи:

„(4) У складу са ставом (1) тачка 3) овог члана организација надлежна за послове запошљавања од Министарства унутрашњих послова преузима податке о одобреном привременом боравку или сталном настањењу странца, односно јединственим дозволама, док Министарство унутрашњих послова преузима податке о процени испуњености услова за издавање јединствене дозволе, у складу са законом.”

У ставу (5) број: „2” замењује се бројем: „1”.

Члан 46.

Члан 118. мења се и гласи:

„Члан 118.

Надзор над спровођењем овог закона и прописа донетих на основу овог закона врше Министарство унутрашњих послова, министарство надлежно за послове рада и запошљавања, преко надлежне инспекције рада, као и министарство надлежно за спољне послове, свако у делу прописане надлежности.”

Члан 47.

У члану 119. став (1) број: „50.000”, замењује се бројем: „500.000”.

Тачка 2) мења се и гласи:

„2) које не осигура да странац који, у његовој организацији, односно по основу позивног писма дође у Републику Србију, борави у земљи у складу са одредбама овог закона и не предузме мере којима предупредује незаконит боравак странца након уласка у Републику Србију (члан 13а став (1) овог закона);

После тачке 2) додаје се тачка 3) која гласи:

„3) које не предузме мере и радње које се односе на обезбеђивање услова за законит боравак и рад странца у Републици Србији, а на основу чијег позивног писма је странац ушао у Републику Србију са визом за дужи боравак по основу запослења (члан 13а став (3) овог закона).”

У ставу (2) број: „5.000”, замењује се бројем: „50.000”.

У ставу (3) број: „10.000”, замењује се бројем: „100.000”.

После става (4) додају се ст. (5) и (6) који гласе:

„(5) Уз казну за прекршај из става (1) тачка 3) овог члана, позивару се може изрећи и заштитна мера забране обављања делатности.

(6) Новчаном казном од 50.000 до 150.000 динара казниће се физичко лице за прекршај из става (1) тачка 3) овог члана.”

Члан 48.

У члану 121. став (1) број: „5.000”, замењује се бројем: „50.000”.

Члан 49.

У члану 122. став (1) број: „5.000”, замењује се бројем: „50.000”.

После тачке 1а) додаје се тачка 1б) која гласи:

„1б) борави у Републици Србији супротно разлозима због којих му је издата јединствена дозвола (члан 46а став (4) овог закона).”

Члан 50.

У члану 123. став (1) број: „5.000”, замењује се бројем: „20.000”.

Тачка 1) мења се и гласи:

„1) није поднео захтев за издавање јединствене дозволе (члан 46. став (1) овог закона);”

После тачке 1) додаје се тачка 1а) која гласи:

„1а) није поднео захтев за одобрење привременог боравака (члан 46. став (2) овог закона);”

Тачка 3) брише се.

Тачка 5) брише се.

У тачки 8) речи: „став (2)” и „став (1)” бришу се.

После тачке 10) додаје се тачка 11) која гласи:

„11) у прописаном року не понесе захтев надлежном органу за издавање нове дозволе за привремени боравак или јединствене дозволе (члан 101б став (6) овог закона).”

ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 51.

(1) Влада ће у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, донети уредбу о категоријама странаца, критеријумима и ближним условима за одобравање привременог боравака странцима из члана 12. став (3) овог закона.

(2) Министар надлежан за унутрашње послове ће у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона донети прописе о:

- 1) ближим условима за одобрење привременог боравка, изгледу захтева за одобрење привременог боравка и изгледу обрасца дозволе за привремени боравак из члана 15. став (3) овог закона;
- 2) ближим условима за одобравање сталног настањења и изгледу захтева за одобрење сталног настањења из члана 28. став (6) овог закона;
- 3) ближим условима за подношење захтева за одобрење сталног настањења електронским путем из члана 31. став (3) овог закона.
- 4) о обрасцу потврде о одузетим новчаним средствима, обрасцу потврде о трошковима принудног удаљења и начину израчунавања трошкова принудног удаљења из члана 36. став (10) овог закона.

(3) Министар надлежан за спољне послове ће, у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, донети пропис о изгледу обрасца визе у електронском формату и ближе услове за издавање визе у електронском формату из члана 8. став (5) овог закона.

(4) Министар надлежан за унутрашње послове, министар надлежан за послове запошљавања и министар надлежан за спољне послове ће, споразумно, у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, донети пропис о ближим условима за подношење захтева за издавање визе електронским путем, ближим условима за одобравање виза, као и изгледу и садржају позивног писма из члана 10. став (2) овог закона.

(5) Министар надлежан за унутрашње послове и министар надлежан за послове запошљавања, ће споразумно, у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, донети пропис о ближим условима за подношење и обраду захтева за издавање јединствене дозволе електронским путем, ближим условима за издавање јединствене дозволе, као и изгледу обрасца јединствене дозволе из члана 46б став (10) овог закона.

Окончање започетих поступака

Члан 52.

Сви поступци започети до ступања на снагу овог закона окончаће се применом прописа према којима су започети, осим ако је за странца повољније да се поступак оконча по одредбама овог закона.

Престанак важења ранијих прописа

Члан 53.

Почетком примене прописа из члана 12. став (3), члана 15. став (3) и члана 28. став (6) овог закона, престају да важе одредбе члана 43. став (2) и 67. став (9) и одредбе члана 40. ст. (4) и (5) Закона о странцима („Службени гласник РС”, бр. 24/18 и 31/19) и прописи донети на основу тих чланова.

Ступање на снагу и почетак примене

Члан 54.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”, а одредбе члана 1. став (2), члана 8. став (2), члана 9, члана 11. став (3), члана 12. став (2), члана 14, члана 15. став (1), члана 17. ст. (2) и (3), члана 19, члана 20, члана 22, члана 23. став (3), члана 24. став (3), члана 28. став (5), члана 31. став (3), члана 37, члана 38,

члана 40, члана 44, члана 45. став (1), члана 46, члана 49. став (2) и члана 50. ст. (2), (3) и (7) овог закона почињу да се примењују од 1. фебруара 2024. године.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење Закона о изменама и допунама Закона о странцима садржан је у члану 97. тачка 5. Устава Републике Србије („Службени гласник РС”, број 89/06), којим се утврђује да Република Србија између осталог, уређује и обезбеђује, систем преласка границе и контроле промета роба, услуга и путничког саобраћаја преко границе; положај странаца и страних правних лица.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ

У циљу даљег усклађивања прописа Републике Србије са прописима Европске Уније израђен је Предлог закона о изменама и допунама Закона о странцима. Кроз Предлог закона је извршено усклађивање националног законодавства са Директивом 2011/98/ЕУ о јединственом поступку обраде захтева за издавање јединствене дозволе за боравак и рад страним држављанима у Републици Србији.

Хармонизација законодавства у области легалних и ирегуларних миграција је једна од активности прописаних Ревидираним акционим планом за Поглавље 24, потпоглавље Миграције.

Паралелно са израдом Предлога закона о изменама и допунама Закона о странцима, израђен је Предлог закона о изменама и допунама Закона о запошљавању странаца у циљу хоризонталне повезаности два национална прописа.

Изменама и допунама Закона о странцима и изменама и допунама Закона о запошљавању странаца се омогућава да страни држављани у јединственом поступку, пред једним државним органом, Министарством унутрашњих послова Републике Србије, остваре истовремено право на привремени боравак и рад у Републици Србији, на начин да државни органи, у складу са законом и у оквиру своје надлежности врше, кроз јединствен поступак, потребне провере везане за како одобрење привременог боравка, тако и радне дозволе, након чега се, уколико су испуњени законски услови, издаје јединствена дозвола за привремени боравак и рад у Републици Србији.

Имајући у виду један од стратешких циљева Владе Републике Србије, а који се односи на развој и дигитализацију, односно повећање броја електронских услуга за грађане, поступак издавања јединствене дозволе, односно дозволе за боравак и рад у Републици Србији је у потпуности дигитализован, односно одредбама Закона о изменама и допунама Закона о странцима прописано је да се захтев за издавање јединствене дозволе може поднети искључиво електронским путем.

Имајући у виду да је неколико поступака који су прописани предметним законом могуће поднети електронским путем и то: захтев за издавање визе, захтев за одобрење привременог боравка, захтев за издавање јединствене дозволе, захтев за стално настањење, Предлогом закона је прописан јединствени веб портал, који представља јавно доступан портал на интернету који ће, на једном месту садржати све информације везане за улазак, боравак и рад странаца у Републици Србији и путем ког ће се подносити захтеви који се, у складу са законом, могу поднети електронским путем.

Руководећи се интересом Владе Републике Србије да је неопходно успоставити конкурентно тржиште рада, као и стварање повољнијих услова за привреднике, где се без великих административних препрека, омогућава лакши

и ефикаснији начин решавања статусних питања странаца који долазе на рад у нашу земљу, без одласка на „шалтер“ у просторије Министарства унутрашњих послова, предложеним изменама и допунама Закона о странцима омогућиће се унапређење и подизање пре свега пословног, али и свеобухватног имиџа Републике Србије у региону и свету.

Прописивањем предложених решења у Предлогу закона о изменама и допунама Закона о странцима омогућен је јединствен (обједињен) поступак, који мења досадашњу обавезу странца да прво регулише привремени боравак у складу са одредбама Закона о странцима, а након тога, послодавац или сам странац, подноси захтев за издавање дозволе за рад у складу са одредбама Закона о запошљавању странаца.

Подношењем захтева за издавање јединствене дозволе, који се решава у року од 15 дана од дана достављања уредног захтева, скраћен је период времена у коме странац, након уласка у земљу, може законито да почне да обавља привредну делатност, чиме су смањени трошкови послодавца и самог странца, везани за његов смештај и боравак у Републици Србији од момента уласка до добијања потребних дозвола за њихов боравак и рад.

Посебно је значајно истаћи да ће захтев за издавање јединствене дозволе за боравак и рад моћи поред странца да поднесе и послодавац у име странца, односно лице које они овласте и то за већи број страних радника које ће ангажовати, чиме ће се додатно подићи стандарди Републике Србије када је у питању конкурентност тржишта радне снаге и привлачење страних инвестиција.

Стратешки гледано, због напора које Влада Републике Србије улаже у циљу развоја привредног раста и пораста бруто друштвеног производа, а кроз реализацију великог броја пре свега инфраструктурних пројеката, у нашој земљи у овом тренутку, уз очекивање да се такав тренд настави, постоји велика потреба за привлачењем стране радне снаге.

У том смислу, а имајући у виду потребу привлачења страних радника, али и свих других странаца који планирају да дужи временски период проведу у Републици Србији, те потребе да се за стране држављане омогући већа правна сигурност и смање бирократске и административне препреке, изменама и допунама овог закона омогућено је да се привремени боравак (уместо досадашње једне године) одобри на период до три године, у зависности од постојања разлога и доказа који се прилажу у сваком појединачном случају. Рок важења јединствене дозволе је такође три године.

Уважавајући потребу да страни држављани који имају одобрен привремени боравак по другим основама прописаним важећим Законом о странцима, имају и могућност да раде у нашој земљи, чиме доприносе развоју земље, кроз хоризонталну повезаност норми које се предлажу кроз измене и допуне Закона о запошљавању странаца, омогућено је да велики број странаца има законом одобрено право на рад у Републици Србији и без издавања јединствене дозволе за привремени боравак и рад. У ту групу странаца спадају пре свега странци којима је одобрен привремени боравак по основу спајања породице са држављанином Републике Србије, странцима који имају одобрен привремени боравак по основу поседовања непокретности, по основу студирања (у временском периоду прописаним Законом о запошљавању странаца), странцима који имају одобрен привремени боравак по основу научно истраживачког рада, волонтерима, страним новинарима, страним експертима који су ангажовани на пројектима у државним органима Републике Србије, верским службеницима, странцима на хуманитарном боравку, странцима који су жртве трговине људима и другим странцима у складу са одредбама Закона о запошљавању странаца, као и стално настањеним странцима.

Прописивање права на рад које је законом декларативно прописано за велики број категорија странаца који живе у Републици Србији и који су своје

животне активности везали за нашу земљу, остварује се већа правна сигурност странаца у Републици Србији, а странци се, као грађани Републике Србије, изједначавају са домаћим држављанима када је у питању право на рад и право на избор посла, што је уставно право свих грађана Републике Србије. Такође, тржиште рада у Републици Србији се додатно јача и постаје конкурентније.

Законом о изменама и допунама Закона о странцима прописано је да се привремени боравак (по свим основама прописаним Законом), односно јединствена дозвола за привремени боравак и рад издаје у виду биометријског документа, чиме је замењена налепница привременог боравка која се утискује у пасош странца.

Прописивање биометријске дозволе за привремени боравак, односно биометријске јединствене дозволе-дозволе за привремени боравак и рад је још један корак напред у хармонизацији домаћег законодавства са европским стандардима када је у питању безбедност докумената који се издају страним држављанима.

У том смислу, прописивањем одредби које се односе на издавање биометријског документа боравишне дозволе и јединствене дозволе, домаће законодавство је хармонизовано са Уредбом ЕУ број 2017/1954 о измени Уредбе Савета ЕЗ 1030/2002 о утврђивању јединственог обрасца боравишних довола за држављане трећих земаља.

Поред наведеног, на прописани начин подижу се стандарди везани за безбедносни аспект и контролу кретања страних држављана на територији Републике Србије, будући да ће се свим странцима којима се одобрава привремени боравак, односно издаје јединствена дозвола, узимати биометријски подаци (фотографија, отисци прстију и потпис), у складу са законом.

Такође, издавањем биометријског документа страним држављанима којима је одобрен привремени боравак, односно издата јединствена дозвола су изједначени са држављанима Републике Србије, будући да им се издају документи који омогућавају коришћење и других услуга које имају држављани Републике Србије на порталу еУправе, као што је право на коришћење електронског потписа приликом остваривања својих права и обавеза, што додатно представља бенефит када је у питању положај странаца у Републици Србији.

Имајући у виду потребу да се страним држављанима омогући да лакше остваре право на привремени боравак у земљи, олакшана је процедура за одређене категорије странаца који подносе захтев за одобрење привременог боравка у Републици Србији. У том смислу прописано је да доказ о средствима за издржавање и доказ о здравственом осигурању током планираног боравка у Републици Србији не подноси странац који је члан уже породице држављанина Републике Србије и странац који подноси захтев по основу запошљавања.

Поред наведеног измењена је обавеза странца да захтев за продужење привременог боравка подноси 30 дана пре истека важећег привременог боравка, и у том смислу је прописано да се захтев за продужење привременог боравка може поднети до дана истека претходно важећег привременог боравка. Истоветна норма је прописана и за продужење јединствене дозволе.

Предложеним изменама и допунама Закона о странцима, извршене су измене и у оквиру поступка за одобравање сталног настањења у Републици Србији, и то у делу који се односи на временски период који странац треба да проведе на територији Републике Србије на одобреном привременом боравку. Изменама и допунама Закона предложено је да се стално настањење може

одобрити након три године непрекидног боравка на територији Републике Србије, уместо досадашњих пет. Као што је већ напоменуто, стално настањени странац, у складу са одредбама које су прописане изменама и допунама Закона о запошљавању странаца има право на рад у складу са тим законом, без посебних формалности које је односе на досадашњу обавезу прибављања личне радне дозволе, у складу са одредбама Закона о странцима.

У области сталног настањења, изменама и допунама Закона је прописано да лична карта за странца која се издаје стално настањеним странцима, постаје исправа о идентитету која се издаје стално настањеном странцу, и да представља дозволу за стално настањење странца у Републици Србији.

Изменама и допунама је прописано да се странцу на сталном настањењу не издаје више налепница о одобреном сталном настањењу која се утикује у путну исправу странца, већ се након поступка по захтеву за одобрење сталног настањења који је завршен решењем којим се одобрава стално настањење у Републици Србији, без посебних административних захтева ,странцу издаје лична карта за странца која је дозвола за стални боравак у Републици Србији и која се издаје на период од 5 година. Лична карта за странца се обнавља без поновног разматрања да ли странац испуњава услове за одобрење сталног боравка у Републици Србији.

Имајући у виду интерес Републике Србије да страним држављанима који имају српско порекло олакша правни положај у Републици Србији и да им се омогући да, уколико желе да живе и раде у земљи својих предака лакше интегришу у друштвени и економски живот земље, прописан је нови основ за стицање сталног настањења у посебним случајевима, односно српско порекло се прописује као основ за подношење захтева и одобрење сталног настањења у Републици Србији.

Посебно је важно истаћи да је предложеним изменама и допунама прописано да захтев за стално настањење могу поднети странци који су на територији Републике Србије непрекидно провели три године по основу одобреног права на азил у Републици Србији. На предложени начин, у националном законодавству, по први пут се уводе одредбе везане за поступак натурализације странца коме је одобрено право на азил у Републици Србији. Поред наведеног, норме везане за натурализацију странаца којима је одобрен азил у Републици Србији доприносе уклађености правног оквира Републике Србије са Конвенцијом о статусу избеглица, квалификационом Директивом (2011/95/EU), али и хоризонталним повезивањем одредби Закона о странцима и Закона о азилу и привременој заштити. Имајући у виду специфичне и личне околности странца коме је одобрен азил, као и чланова његове породице, предложено је да приликом подношења захтева за стално настањење странац коме је одорено право на азил у Републици Србији, као и чланови њихове уже породице нису у обавези да приликом подношења захтева за стално настањење доставе све прописане доказе неопходне за подношење захтева за стално настањење, а пре свега пасош или други идентификациони документ своје земље порекла. Прописано је да такође, да се поступак подношења захтева за стално настањење омогућава и електронским путем, као још једна од дигитализованих услуга за грађане. Важна новина коју прате измене и допуне овог закона је и омогућавање да се странцу уместо налепнице визе изда виза у електронском формату, а прописан је правни основ да министар надлежан за спољне послове донесе пропис о ближим условима и начину издавања визе у електронском формату. Омогућавање наведеног представља

значајан напредак Републике Србије у области која регулише начин уласка у земљу страних држављана којима је у складу са визним режимом потребна виза за улазак и боравак на територији наше земље, који се огледа у дигитализацији поступка издавања виза странцима. У том смислу, и у области издавања виза имао се у виду стратешки циљ Владе Републике Србије, усмерен ка повећању броја дигитализоваих услуга за све грађане, па и за стране држављане.

Имајући у виду потребу да страни држављани којима је за улазак у Републику Србију потребна виза, а који поднесу захтев за издавање визе за дужи боравак (визе Д), омогући да одмах по доласку могу законито да раде у нашој земљи, хоризонталним повезивањем одредби којима се мења овај закон и Закон о запошљавању странаца, прописано је да је виза за дужи боравак (виза Д) издата по основу запослења, истовремено и боравишна и радна дозвола у периоду важења издате визе (а најдуже до 180 дана). Предложено законско решење додатно има ефекат на привредни и економски развој земље, скраћење административних процедура како за странца, тако и послодавца по уласку странца у земљу, а државни органи укључени у поступак одобравања визе за дужи боравак, док је странац још у земљи порекла, врше потребне провере и у ефикасном и обједињеном поступку размењују податке од значаја за доношење одлуке по поднетом захтеву за визу и утврђују да ли су испуњени услови за издавање визе за дужи боравак (визе Д).

Поред чињенице да су изменама и допунама Закона о странцима, као што је већ наведено, скраћени административни поступци и у великој мери либерализован долазак страних држављана у Републику Србију, те да су прописане повољније норме, посебно је посвећена пажња нормирању одређених законских одредби у циљу контроле уласка у земљу страних држављана из миграционо високо ризичних земаља, чијим држављанима је за улазак у Републику Србију потребна виза. У том смислу, изменама и допунама овог закона додатно су прецизиране обавезе позивара који позива странца у Републику Србију и који се позивним писмом обавезује да ће сносити трошкове његовог боравка у Републици Србији, као и трошкове принудног удаљења и смештаја странца у прихватилиште за странце, а у циљу његовог повратка у земљу порекла. Имајући у виду да је Република Србија суочена са великим приливом ирегуларних миграната, изменама и допунама је, у циљу спречавања ситуације да странци након легалног уласка у Републику Србију на основу издате визе, постану ирегуларни мигранти на начин да злоупотребе издату визу и на незаконит начин напусте територију наше земље, прописана је појачана одговорност позивара који позива стране држављане у Републику Србију, најчешће као радну снагу из земаља миграционо високог ризика. На транспарентан начин прописане су обавезе које позивар треба да има у виду када позива стране држављане у Републику Србију. Поред наведеног, прописивањем обавеза о којима позивар треба да води рачуна када доставља позивно писмо (гаранцију) за стране држављане, посредно се спречава и евентуална експлоатација страних радника и штите његова права, а за кршење прописаних обавеза позивара предвиђена је казнена одредба.

Додатно, у случају да, након издавања визе дође до незаконите миграције, прописан је начин на који се трошкови смештаја у прихватилиште за странце и трошкови враћања странца у земљу порекла наплаћују од странца, уколико има новчаних средстава, односно од позивара на основу чијег позивног писма је странац дошао у Републику Србију. У том смислу, прописан је и

правни основ за доношење прописа којим се уређују ближи услови и начин израчунавања трошкова принудног удаљења странца.

Законска решења везана за јединствену дозволу и издавање биометријских докумената странцима, као и други чланови Предлога закона из члана 53, који су пре свега прописани у циљу спровођења ових института, имају одложену примену од дана ступања на снагу Закона, односно почињу да се примењују 1. фебруара 2024. године, имајући у виду да је за њихову примену неопходно да се створе технички услови.

Законом се уједно прецизирају поједине одредбе и отклањају уочене техничке грешке у тренутно важећем Закону о странцима, а у циљу ефикасније примене прописаних одредби.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Чланом 1. Предлога закона којим се мења члан 3. Закона предвиђено је да се измени институт личне карте за странца, као и да се уведу нова два института: јединствена дозвола и дозвола за привремени боравак и рад странца у Републици Србији. Поред наведеног дата је дефиниција јединственог веб портала, који представља портал на интернету путем ког се подносе захтеви које страни држављани могу поднети, у складу са овим законом, електронским путем, а то су: захтев за издавање визе, захтев за одобрење привременог боравака, захтев за одобрење сталног настањења и захтев за издавање јединствене дозволе.

Чланом 2. Предлога закона којим се мења члан 5. Закона прописано је да у случају промене презимена или имена приликом боравака у нашој земљи, странац прибавља нову путну исправу са важећим личним подацима у року од шест месеци од момента промене личних података.

Чланом 3. Предлога закона мења се члан 7. Закона, а наведеним изменама омогућава се да се поред обраде биометријских података у складу са прописом о евиденцијама и обради података у области унутрашњих полова, узимају биометријски подаци (фотографија, отисак прста и потпис) од странца, а у циљу спровођења поступака прописаних овим законом.

Чланом 4. Предлога закона којим се мења члан 10. Закона прецизирано је да се поступци прописани овим законом решавају у поступку непосредног одлучивања, у смислу примене одредби закона којим је уређен општи управни поступак

Чланом 5. и 6. Предлога закона, којим се мења члан 13, Закона и додаје члан 13а. прописане су одредбе којима се појачава гаранција позивара, односно организатора туристичког или пословног путовања странца у случају да се странац нађе у незаконитом бораваку у Републици Србији, а до његовог незаконитог боравака је дошло због пропуста позивара, односно организатора туристичког или пословног путовања.

Чланом 7. Предлога закона којим се мења члан 16. Закона прецизирано је се дан уласка у Републику Србију и дан изласка из Републике Србије рачунају се у дане боравака на територији Републике Србије.

Чланом 8. Предлога закона којим се мења члан 18. Закона, прецизиран је појам визе, као и да се виза издаје у електронском формату. Такође, прописано је овлашћење да министар надлежан за спољне послове донесе пропис којим се уређује начин и ближи услови за издавање визе у електронском формату, као и изглед обрасца визе у електронском формату. Примена одредбе везане за издавање визе у електронском формату одложена је за 1. фебруара

2024. године имајући у виду потребу стварања техничких предуслова за издавање визе у електронском формату.

Чланом 9. Предлога закона којим се мења члан 22. Закона извршено је усаглашавање у односу на нови институт јединствене дозволе и истим је прописано да странац који намерава да у Републици Србији поднесе захтев за издавање јединствене дозволе, а долази из земље са којом Република Србија има визни режим, мора претходно прибавити визу за дужи боравак (виза Д) која пружа правни основ за подношење захтева за издавање јединствене дозволе.

Чланом 10. Предлога закона којим се мења члан 25. Закона, где се прописује да захтев за издавање визе може бити поднет и електронским путем, а додаје се и став везан за овлашћење за доношење прописа о ближим условима за подношење захтева за издавање визе електронским путем, ближим условима за одобравање виза, као и изгледу и садржај позивног писма, који доносе споразумно министар надлежан за спољне послове, министар надлежан за унутрашње послове и министар надлежан за послове запошљавања.

Чланом 11. Предлога закона којим се мења члан 29. Закона и предвиђа се да пре издавања визе, дипломатско-конзуларно представништво прибавља претходну сагласност Министарства унутрашњих послова, осим у случају када је то у интересу Републике Србије или за то постоје хуманитарни разлози или разлози више силе. Такође, прописује се да приликом издавања визе за дужи боравак по основу запошљавања, организација надлежна за послове запошљавања надлежном органу доставља процену о испуњености услова за запошљавање у Републици Србији, чиме се стварају услови да виза за дужи боравак по основу запошљавања буде истовремено дозвола за боравак и рад у Републици Србији, у периоду рока важења визе, како је већ наведено у делу II. овог образложења.

Чланом 12. Предлога закона којим се мења члан 40. Закона, прецизиран је период када странац подноси захтев за одобрење привременог боравка у односу на период који је различит од периода који износи 90 дана од дана уласка. У том смислу, члан се допуњава периодом боравка који је одређен међународним уговором, који као међународни уговор има вишу правну снагу од закона, као и периодом рока важења визе за дужи боравак, у ком странац може поднети благовремени захтев за одобрење привременог боравка. Такође, прописује се основ за доношење акта Владе којим ће се, у складу са интересом Републике Србије, одредити категорије странаца којима ће се независно од основа прописаних за одобрење привременог боравка одобрити привремени боравак. Поред наведеног прописано је на које основе привременог боравка се примењују одредбе овог закона које се односе на дозволу за привремени боравак и рад странца, а у којим случајевима се странцу издаје дозвола за привремени боравак.

Чланом 13. Предлога закона којим се мења члан 41. Закона прописано је да се захтев за одобрење привременог боравка може поднети до истека рока важења привременог боравка, чиме се мења обавеза странца да захтев за продужење привременог боравка мора поднети најкасније до 30 дана пре истека важећег привременог боравка. Такође, исправљена је техничка грешка у члану 41. став (9) Закона.

Чланом 14. Предлога закона прописано је да се члан 41а брише, будући да након увођења у правни систем јединствене боравишне и радне дозволе, постојање члана којим се регулише подношење јединственог захтева за привремени боравак и дозволу за рад није потребно.

Чланом 15. Предлога закона измењен је члан 43. Закона и прописано је да када се привремени боравак буде одобравао на начин да ће дозвола за привремени боравак бити издата као биометријски документ, странац поред личних докумената из става (1) тачка 1) овог члана (службени или лични пасош)

може да, као доказ о идентитету приложи и важећу личну карту државе чији је држављанин, ако у складу са важећим прописима, може да уђе у Републику Србију са личном картом. Прописано је да лични документ-важећи лични или службени пасош, односно лична карта мора важити најмање три месеца дуже од периода на који се тражи одобрење привременог боравка. Прописана је и измена законског овлашћења за доношење прописа о ближим условима за одобрење привременог боравка, изгледу захтева за одобрење привременог боравка, као и изгледу обрасца и начину издавања дозволе за привремени боравак, будући да се од 1. фебруара 2024. године странцау коме је одобрен привремени боравак у Републици Србији више неће утискивати налепница привременог боравка у његову путну исправу, већ ће му се издати биометријски документ-дозвола за привремени боравак.

Чланом 16. Предлога закона којим се додаје нови члан 43а, прописано је да, приликом подношења захтева за одобрење или продужење привременог боравка, странац који је члан уже породице држављанина Републике Србије, као и странац који се запошљава и члан његове уже породице, не прилаже доказ о средствима за издржавање током планираног боравка и доказ о здравственом осигурању током планираног боравка.

Чланом 17. којим се мења члан 44. Закона, прописано је да се привремени боравак може одобрити у трајању до три године и може се продужавати на исти период, у зависности од разлога због којих се привремени боравак одобрава (уместо једне године, како је прописано). Такође, бришу се ставови овог члана који се односе на начин одобравања привременог боравка путем утискивања налепнице одобреног привременог боравка у путну исправу странца, будући да ће се странцу од 1. фебруара 2024. године издавати биометријски документ-дозвола за привремени боравак.

Чланом 18. Предлога закона измењен је члан 45. Закона, који прописује норму везану за одбијање захтева за одобрење привременог боравка, и извршено је системско усаглашавање када је у питању један од разлога за одбијање захтева за одобрење привременог боравка због рока важења личног документа странца који је приложен уз захтев за одобрење, односно продужење привременог боравка. Став (2) овог члана је избрисан, имајући у виду да је приликом примене Закона утврђено да одредба овог става доводи до различитих тумачења, отежаног прибављања доказа којим се оправдава одсуство из Републике Србије, те да је у одређеном броју случајева, и у судском поступку по тужби против решења који је одбијен захтев за продужење привременог боравка указано на наведено.

Чланом 19. Предлога закона предвиђена је измена члана 46. Закона којим је прописано да је странац који намерава да борави и ради у Републици Србији дужан да у периоду законитог боравка поднесе захтев за издавање јединствене дозволе, у складу са одредбама овог закона које се односе на јединствену дозволу, као и обавезу странца који намерава да борави у Републици Србији дуже од 90 дана у периоду од 180 дана, односно у периоду законитог боравка у Републици Србији, и који у складу са прописима којима је регулисано запошљавање странаца има право на рад и без јединствене дозволе, мора поднети захтев за одобрење привременог боравка, како је већ појашњено у делу II овог образложења.

Чланом 20. Предлога закона уводи се нови институт - дозвола за привремени боравак и рад странца (јединствена дозвола), додавањем нових чланова од 46а-46ж, којима је прописан начин подношења захтева, услови за издавање јединствене дозволе, поступак одлучивања, основ за издавање јединствене дозволе, разлози за одбијање захтева за издавање јединствене дозволе, рок важења јединствене дозволе, као и престанак важења јединствене дозволе. Прописивањем ових одредби институт јединствене дозволе за

боравак и рад је уведен у правни систем Републике Србије, а одредбе су систематизоване и прописане на исти начин као и одредбе којима се прописује одобравање привременог боравка странцима, имајући у виду чињеницу да јединствена дозвола суштински представља привремени боравак странцима који законито раде у Републици Србији.

Чланом 21. Предлога закона којим се мења члан 48. Закона брише се став којим је прописано да се привремени боравак по основу студирања у Републици Србији странцу одобрава у трајању од једне године и може се продужити на исти период, будући да је одредбом у члану 17. Предлога закона прописано да се привремени боравак по свим основама прописаним Законом може одобрити у временском трајању до три године, што је повољније решење у односу на постојеће решење. Такође, прописано је да се, у случају да студије трају краће од три године, привремени боравак одобрава за период трајања студија. Брише се став (4) којим је прописан основ за одбијање захтева за продужење привременог боравка по основу студија.

Чланом 22. Предлога закона прописано је брисање члана 50. Закона, будући да ће од 1. фебруара 2024. године странци који обављају специјализацију, стручну обуку или праксу, као вид обављања пословне делатности код њиховог послодавца, односно рада у Републици Србији, подносити захтев за издавање јединствене дозволе, у складу са чланом 20. Предлога закона.

Чланом 23. Предлога закона којим се мења члан 51. Закона и брише се став којим је прописано да се странцу по основу научно-истраживачког рада или других научно-образовних активности привремени боравак у Републици Србији одобрава у трајању од једне године и може се продужити на исти период, будући да је одредбом у члану 17. Предлога закона прописано да се привремени боравак по свим основама прописаним Законом може одобрити у временском трајању до три године. Такође, прописано је да, у случају да научно истраживачки рад или друга науно образовна активност траје краће од три године, привремени боравак се одобрава за период трајања те активности. Став (4) овог члана који се односи на упућивање странца на рад, коме је одобрен привремени боравак по овом основу, односно прибављање радне дозволе у складу са прописима којима се уређује запошљавање странаца се брише, будући да је овој категорији странаца, изменама и допунама Закона о запошљавању странаца омогућено право на рад самим законом и без јединствене дозволе, како је већ наведено.

Чланом 24. Предлога закона којим се мења члан 57. Закона брише се став којим је прописано да се странцу по основу спајања породице привремени боравак у Републици Србији одобрава у трајању од једне године и може се продужити на исти период, будући да је одредбом у члану 17. Предлога закона прописано да се привремени боравак по свим основама прописаним Законом може одобрити у временском трајању до три године. Такође, изменама је омогућено да странац може да поднесе захтев за одобрење, односно продужење привременог боравка као члан породице странца коме је издата јединствена дозвола, што представља усаглашавање постојећих одредби са новим институтом – јединственом дозволом за привремени боравак и рад.

Чланом 25. Предлога закона којим се мења члан 58. Закона прописано је да се привремени боравак малолетног странца, рођеног на територији Републике Србије, одобрава на период до три године уколико је један од родитеља, старатеља или законски заступник детета стално настањени странац, што такође представља усаглашавање са прописаном одредбом о одобравању привременог боравка до три године, уместо једне године, како је прописано важећим законом.

Чланом 26. Предлога закона којим се мења члан 59. Закона предвиђено је да се брише став којим је прописано да се странцу самостални боравак у

Републици Србији одобрава у трајању од једне године и може се продужити на исти период, будући да је одредбом у члану 17. Предлога закона прописано да се привремени боравак по свим основама прописаним Законом може одобрити у временском трајању до три године.

Чланом 27. Предлога закона којим се мења члан 66. Закона додате су одредбе које се односе на престанак привременог боравак странца и то по захтеву странца и по сили закона. Поред наведеног, измена је извршена и у делу који се односи на изрицање рока за напуштање територије Републике Србије, на начин да је одређивање рока за напуштање територије Републике Србије могућност, а не обавеза.

Чланом 28. Предлога закона којим се мења члан 67. Закона прописано је да је стално настањење одобрење за дуготрајни боравак странца у Републици Србији, уместо досадашњег законског решења који прописује да је стално настањење дозвола за дуготрајни боравак. У том смислу, прописано је да је дозвола за стално настањење у Републици Србији лична карта за странца, која се издаје странцу коме је одобрено стално настањење, како је већ наведено у делу II овог образложења. Поред наведеног, прописано је да се стално настањење може одобрити странцу који три године непрекидно борави на територији Републике Србије по основу одобреног привременог боравак, уместо досадашњих пет. Изменама и допунама је уведен правни основ да се стално настањење може одобрити и странцу коме је издата јединствена дозвола, и да се том приликом сходно примењују одредбе везане за одобрење сталног настањења странцу коме је одобрено привремени боравак. Такође, преформулисано је и овлашћење за доношење подзаконског акта који се односи на одобрење сталног настањења.

Чланом 29. Предлога закона којим се мења члан 68. Закона брисан је основ за стално настањење у посебним случајевима када се ради о брачној или ванбрачној заједници са држављанином Републике Србије, или странцем коме је одобрено стално настањење којим је прописан потребан период од 3 године на боравак, будући да је изменама члана 28. Предлога закона исти период боравак потребан за одобрење сталног настањења прописан и за странце који нису у браку. Као нови основ за стицање сталног настањења у посебним случајевима прописан је основ за странца који је српског порекла. Такође, овим чланом је брисана одредба везана за обавезу странца да мора имати одобрено привремени боравак у моменту подношења захтева за стално настањење и то за категорије странаца наведене у члану 68. Закона.

Чланом 30. Предлога закона додаје се члан 68а којим је омогућена натурализација странаца којима је одобрено азил у Републици Србији, као и члановима његове породице. Такође, прописано је да приликом подношења захтева за стално настањење странца коме је одобрено азил и члановима његове породице који испуњавају услове за одобрење привременог боравак из члана 67. важећег закона, није потребно да се испуне сви услови прописани чланом 70. важећег закона, имајући у виду специфичне и личне околности странца коме је одобрено азил и чланова његове уже породице.

Чланом 31. Предлога закона којим се мења члан 69. Закона додаје се став којим је прописано да се захтев за стално настањење може поднети и електронским путем, а прописан је и правни основ за доношење прописа којим министар надлежан за унутрашње послове уређује ближе услове за подношење захтева за одобрење сталног настањења електронским путем.

Чланом 32. Предлога закона којим се мења члан 70. Закона побројани су докази које странац прилаже уз захтев за одобрење сталног настањења и прописано је да се странцу коме је одобрено стално настањење издаје лична карта за странца која је дозвола за дуготрајни боравак странца у Републици Србији.

Чланом 33. Предлога закона којим се мења члан 71. Закона преформулисан је став (2) на начин да приликом одлучивања по захтеву за стално настањење орган цени посебне околности сваког појединачног случаја, те узима у обзир дужину трајања претходних привремених боравака, личне, породичне, културне, економске и друге везе странца са Републиком Србијом, односно озбиљност учињеног кривичног дела за које се гони по службеној дужности, као и претњу коју подносилац захтева представља по безбедност Републике Србије и њених грађана, а процењене околности сваког појединачног случаја могу имати утицаја на доношење одлуке по захтеву за стално настањење у случају да странац испуњава, односно не испуњава услове из чл. 67, 68, 68а и 70.

Чланом 34. Предлога закона којим се мења члан 74. Закона прецизиран је незаконит боравака странца, и то на начин да је прецизије дефинисан период када све странац може бити у незаконитом боравку, а који је различит од периода 90 дана у периоду од 180 дана, те је дефинисано да се период незаконитог боравка рачуна у односу на период прописан и међународним уговором, који може, бити дужи, односно краћи од 90 дана у периоду од 180 дана.

Чланом 35. Предлога закона којим се мења члан 87. Закона додат је нови основ за смештај странца у прихватилиште за странце, те је прописано да и у случају када боравак странца на територији Републике Србије представља неприхватљив безбедносни ризик за Републику Србију и њене грађане, у складу са чланом 9. Закона, странац може бити смештен у објекат под појачаним полицијским надзором, а у циљу приреме за његово враћање у земљу порекла или земљу претходног уласка.

Чланом 36. Предлога закона којим се мења члан 94. Закона прецизиране су одредбе које се односе на трошкове враћања странца, прописано је који трошкови спадају у трошкове принудног удаљења странца у земљу порекла, као и овлашћење за доношење прописа о трошковима принудног удаљења и начина израчунавања трошкова принудног удаљења који доноси министар надлежан за унутрашње послове.

Чланом 37. Предлога закона којим се мења члан 100. Закона додате су дозвола за боравак и јединствена дозвола, као врсте исправа којима странац доказује свој идентитет у Републици Србији.

Чланом 38. Предлога закона после члана 101. додају се чл. 101а и 101б, којима се уређују садржај обрасца дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе и начин њиховог издавања.

Чланом 39. Предлога закона којим се мења члан 102. Закона избрисан је део одредбе става 1. којим је било прописано да се лична карта издаје странцу који нема важећу путну исправу, а привремени боравак му је одобрен решењем, а прописано је да се привремена лична карта за странца издаје странцу коме је одложено принудно удаљење у складу са чланом 84. овог закона, коме је одређен обавезни боравак у складу са чланом 93. овог закона, као и у случају из члана 44. став (6) овог закона.

Чланом 40. Предлога закона додат је члан 103а којим је прописано да образац дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе, образац личне карте за странца и привремене личне карте за странца, као и образац путног листа за странце израђује Народна банка Србије-Завод за израду новчаница и кованог новца.

Чланом 41. Предлога закона којим се мења члан 104. Закона измењен је назив члана и прописано је да за издавање личне карте за странца више неће бити потребан формално правни захтев, као до сада, већ издавање личне карте за странца представља завршетак поступка по поднетом и одобреном захтеву за стално настањење. Приликом издавања личне карте за странца, странцу коме је одобрено стално настањење узимају се биометријски подаци

(фотографија, отисак прста и потпис) и плаћа се прописана такса. Такође, прецизирани су услови за издавање личне карте малолетном странцу, као и да се узимање отисака прстију и потпис малолетног лица узимају тек након навршене 12 године живота.

Чланом 42. Предлога закона мења се члан 106. Закона који се односи на важење личне карте за странца.

Чланом 43. Предлога закона којим се мења члан 108. Закона прописано је да је странац дужан да о нестанку личне карте за странца или привремене личне карте за странца без одлагања обавести надлежни орган, који решењем проглашава личну карту за странца или привремену личну карту за странца неважећом, и исто оглашава на званичној веб презентацији Министарства унутрашњих послова.

Чланом 44. Предлога закона којим се мења члан 109. Закона мења се назив члана и прописује обавеза странца да о нестанку дозволе за привремени боравак, односно јединствене дозволе, без одлагања обавести надлежни орган, који решењем проглашава дозволу за привремени боравак, односно јединствену дозволу неважећом, и исто оглашава на званичној веб презентацији Министарства унутрашњих послова.

Чланом 45. Предлога закона којим се мења члан 117. Закона, измењена је одредба која се односи на преузимање података између организације надлежне за послове запошљавања и Министарства унутрашњих послова и прописано да организација надлежна за послове запошљавања од Министарства унутрашњих послова преузима податке о одобреном привременом боравку или сталном настањењу странца, односно јединственим дозволама, док Министарство унутрашњих послова преузима податке о процени испуњености услова за издавање јединствене дозволе, у складу са законом.

Чланом 46. Предлога закона којим се мења члан 118. Закона измењена је одредба која се односи на надзор над спровођењем овог закона.

Чланом 47. Предлога закона којим се мења члан 119. Закона предвиђене су казне за прекршаје позивара и организатора туристичких и пословних путовања, а уједно је увећан минимални износ казне која се може изрећи за учињени прекршај.

Чланом 48, 49. и 50. Предлога закона којим се мењају чланови казних одредби и то чл. 121, 122 и 123. Закона, предвиђене су казне за прекршаје поводом нових института јединствене дозволе и дозволе за боравак Такође, у свим члановима је увећан минимални износ казне која се може изрећи за учињени прекршај.

Чланом 51. Предлога закона побројана су овлашћења за доношење извршних прописа за спровођење овог закона.

Чланом 52. прописано је да ће се сви поступци започети до ступања на снагу овог закона окончати применом прописа према којима су започети, осим уколико за странку није повољније да се окончају по одредбама овог закона.

Чланом 53. је прописано да почетком примене прописа из члана 12. став (3), члана 15. став (3) и члана 28. став (6) овог закона, престају да важе одредбе члана 43. став (2) и 67. став (9) и одредбе члана 40. ст. (4) и (5) Закона о странцима („Службени гласник РС”, бр. 24/18 и 31/19) и прописи донети на основу тих чланова.

Чланом 54. прописано је ступање на снагу закона, као и који чланови, односно које одредбе имају одложену примену и почињу да се примењују 1. фебруара 2024. године.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОВОГ ЗАКОНА

За спровођење овог закона, средства су обезбеђена у складу са Законом о буџету Републике Србије за 2023 годину („Службени гласник РС”, број 138/22) на разделу 15 – Министарство унутрашњих послова, функција 310 – Полицијске услуге, програму – Управљање људским и материјалним ресурсима (1408), програмској активности – Администрација и управљање (0001), на економској класификацији 423 – услуге по уговору у износу од 18.000.000,00 динара, на економској класификацији 512 – машине и опрема у износу од 12.150.000,00 динара и на економској класификацији 515 – нематеријална имовина у износу од 18.000.000,00 динара и програмској активности – Међународне активности, сарадња и партнерство (0002), на економској класификацији 422 – трошкови путовања у износу од 10.000.000,00 динара.

У 2024. и 2025. години средства ће бити обезбеђена у оквиру лимита на разделу 15 – Министарство унутрашњих послова.

ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ**Значење израза**

Члан 3.

(1) Поједини изрази употребљени у овом закону имају следеће значење:

1) странац је свако лице које нема држављанство Републике Србије;

2) надлежни орган је организациона јединица Министарства унутрашњих послова, Дирекције полиције – ван седишта, која обавља послове у вези са кретањем и боравком странаца;

3) гранична полиција је организациона јединица Министарства унутрашњих послова, Дирекције полиције – у седишту, која обавља послове граничне контроле и послове у вези са кретањем и боравком странаца;

4) дипломатско-конзуларно представништво Републике Србије (у даљем тексту: дипломатско-конзуларно представништво) је стална дипломатска мисија и конзуларно представништво Републике Србије у иностранству овлашћено за издавање виза како је дефинисано у Бечкој конвенцији о конзуларним односима;

5) улазак је долазак странца на територију Републике Србије, који је одобрен од стране граничне полиције, преласком преко државне границе, односно граничног прелаза на коме се обавља гранична контрола, при чему се задржавање странаца у транзитном простору аеродрома, сидришту пристаништа или луке преко којих се одвија међународни саобраћај не сматра, у смислу овог закона, уласком у Републику Србију;

6) транзит је прелазак преко територије Републике Србије;

7) гранична контрола подразумева контролу лица и путних исправа, контролу превозног средства и контролу ствари која се врши на подручју граничног прелаза у вези са намераваним преласком државне границе или непосредно након што је извршен прелазак државне границе и друге контроле у складу са законом;

8) разлози заштите безбедности Републике Србије су израз потребе заштите виталних и трајних националних вредности које су утврђене Уставом и законом, укључујући безбедност њених грађана;

9) лице без држављанства је странац кога ни једна држава, сходно свом националном законодавству, не сматра својим држављанином;

10) земља порекла је држава чије држављанство има странац, односно земља у којој је лице без држављанства имало уобичајено боравање;

11) уобичајено боравање је место у коме се странац задржавао под околностима на основу којих се може закључити да на том месту или подручју није боравио само привремено;

12) страна путна исправа је лични, породични, заједнички, дипломатски или службени пасош, поморска књижица и бродарска књижица снабдевена визом и друга исправа призната међународним уговорима као путна исправа, на основу које се може утврдити идентитет њеног носиоца, којој рок важења није истекао и која је издата у складу са прописима стране државе, односно одговарајућим актом међународне организације;

~~13) лична карта за странца је исправа о идентитету која се издаје стално настањеном странцу, односно странцу на привременом бораваку који нема важећу путну исправу;~~

13) ЛИЧНА КАРТА ЗА СТРАНЦА ЈЕ ИСПРАВА О ИДЕНТИТЕТУ КОЈА СЕ ИЗДАЈЕ СТАЛНО НАСТАЊЕНОМ СТРАНЦУ И ПРЕДСТАВЉА ДОЗВОЛУ ЗА СТАЛНО НАСТАЊЕЊЕ СТРАНЦА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ;

13А) ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА ЈЕ ДОЗВОЛА ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК И РАД СТРАНЦА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ;

13Б) ДОЗВОЛА ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК ЈЕ ОДОБРЕЊЕ ПРИВРЕМЕНОГ БОРАВКА СТРАНЦА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ;

13В) ЈЕДИНСТВЕНИ ВЕБ ПОРТАЛ (У ДАЉЕМ ТЕКСТУ: ЈЕДИНСТВЕНИ ПОРТАЛ) ЈЕ ЈАВНО ДОСТУПАН ПОРТАЛ НА ИНТЕРНЕТУ ПУТЕМ КОГ СЕ ПОДНОСЕ ЗАХТЕВИ КОЈЕ СТРАНИ ДРЖАВЉАНИ, У СКЛАДУ СА ОВИМ ЗАКОНОМ, МОГУ ПОДНЕТИ ЕЛЕКТРОНСКИМ ПУТЕМ, А КОЈИ ТЕХНИЧКИ ОДРЖАВА ОРГАН НАДЛЕЖАН ЗА ПРОЈЕКТОВАЊЕ, УСКЛАЂИВАЊЕ, РАЗВОЈ И ФУНКЦИОНИСАЊЕ ЕЛЕКТРОНСКЕ УПРАВЕ;

14) превозник је правно лице, предузетник, односно физичко лице регистровано за јавни превоз путника у ваздушном, друмском, водном или железничком саобраћају;

15) малолетник је странац који није навршио осамнаест година живота;

16) малолетник без пратње је странац који није навршио осамнаест година живота и који приликом уласка у Републику Србију нема пратњу родитеља, старатеља или одрасле особе која је одговорна за њега или је након уласка у Републику Србију остао без пратње родитеља или старатеља или пратње одрасле особе која је одговорна за њега;

17) запошљавање је заснивање радног односа или радно ангажовање странца у смислу прописа којима је уређено запошљавање странаца у Републици Србији;

18) спајање породице је улазак и боравак чланова уже породице држављанина Републике Србије или странца који законито борави на територији Републике Србије у циљу очувања јединства породице;

19) студент је страни држављанин који је уписао акредитовану високошколску установу у циљу стицања високог образовања, у складу са прописима којима је регулисана област високог образовања;

20) ученик је страни држављанин који је уписао основно или средњошколско образовање у складу са прописима којима је регулисана област основног и средњег образовања;

21) научно-истраживачки рад је стваралачки рад који се обавља на систематској основи ради подизања нивоа знања и његове примене у свим областима науке, у складу са прописима којима је регулисана научно истраживачка делатност;

22) научно-истраживачка организација је јавна или приватна организација која се бави научно истраживачким радом у Републици Србији;

23) научни истраживач је страни држављанин који је стекао докторско звање у одређеној области науке или има одговарајућу високу школску спрему која му омогућава приступ докторским студијама, а кога је изабрала научно истраживачка организација да спроведе своју истраживачку активност;

24) посебно угрожена лица су: особе са инвалидитетом, старија лица, труднице, самохрани родитељи малолетне деце, жртве мучења, силовања или неког другог облика тешког насиља (укључујући и насиље у породици и партнерским односима које може бити узроковано полом, родом, сексуалном оријентацијом и родним идентитетом), жртве трговине људима, особе које се у својој земљи порекла суочавају са опасношћу од мучења, нечовечног или понижавајућег поступања или кажњавања због своје сексуалне оријентације или родног идентитета, малолетници и малолетници без пратње;

25) незаконит боравак је присуство странца на територији Републике Србије који не испуњава или више не испуњава услове за улазак или даљи боравак на територији Републике Србије;

26) враћање је поступак враћања странца, добровољно или принудно, у земљу порекла, земљу транзита у складу са билатералним споразумима или споразумима о реадмисији или у земљу у коју се странац добровољно враћа и у којој ће бити прихваћен;

27) принудно удаљење је извршење обавезе враћања уз примену полицијских овлашћења;

28) прихватилиште за странце (у даљем тексту: прихватилиште) је објекат за смештај странаца којима није дозвољен улазак у земљу или за које је донето решење о протеривању, удаљењу из земље или о враћању, али их није могуће одмах удаљити и којима је, у складу са законом, одређен боравак под појачаним полицијским надзором;

29) адреса становања је град, општина, насељено место, улица, кућни број, спрат и број стана на којој странац има намеру да борави током одобреног привременог боравка у Републици Србији.

Коришћење путне исправе

Члан 5.

(1) Странац који има вишеструко држављанство сматра се држављанином државе која му је издала путну исправу са којом је ушао у Републику Србију.

(2) За време боравка и приликом изласка из Републике Србије странац је дужан да користи путну исправу државе са којом је ушао у Републику Србију.

(3) АКО СТРАНАЦ ПРИЛИКОМ БОРАВКА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ ПРОМЕНИ ИМЕ ИЛИ ПРЕЗИМЕ ПРИБАВЉА НОВУ ПУТНУ ИСПРАВУ СА ПРОМЕЊЕНИМ ЛИЧНИМ ПОДАЦИМА У РОКУ ОД ШЕСТ МЕСЕЦИ ОД ПРОМЕНЕ ЛИЧНИХ ПОДАТАКА.

Поштовање закона

Члан 7.

(1) Странац је обавезан да сарађује са државним органима који су према овом закону надлежни за послове странаца и да достави сву неопходну документацију, доказе и податке неопходне за вођење поступка у складу са овим законом, а које надлежни орган не може да прикупи самостално.

(2) Надлежни орган, по службеној дужности или по захтеву странке, одређује евиденцијски број странцу.

(3) Структура евиденцијског броја странца се одређује сходно одредбама Закона о јединственом матичном броју грађана, на начин да се стално настањеном странцу и странцу коме је одобрен азил у Републици Србији одређује број регистра 06, а осталим категоријама странаца број регистра 66.

(4) У циљу спровођења поступака прописаних овим законом УЗИМАЊЕ И прикупљање биометријских података странаца (фотографија, отисци прстију и дланова и потпис) врши се у складу са прописом о евиденцијама и обради података у области унутрашњих послова.

Процесна правила у поступку одлучивања о правима и обавезама странаца

Члан 10.

(1) У поступку одлучивања о правима и обавезама странаца прописаних овим законом, примењују се одредбе закона којим је уређен општи управни поступак, осим уколико овим законом није другачије одређено.

(2) У УПРАВНИМ СТВАРИМА ПРОПИСАНИМ ОВИМ ЗАКОНОМ РЕШАВА СЕ У ПОСТУПКУ НЕПОСРЕДНОГ ОДЛУЧИВАЊА.

Обавезе превозника, ОРГАНИЗАТОРА ТУРИСТИЧКОГ ИЛИ ПОСЛОВНОГ ПУТОВАЊА И ПОЗИВАРА

Члан 13.

(1) Превозник може на гранични прелаз довести странца само уколико странац поседује важећу путну или другу исправу у коју је унета виза или одобрење боравка, уколико законом или међународним уговором није другачије одређено.

(2) Ако је странцу одбијен улазак у Републику Србију превозник који га је довезао дужан је да без одлагања о свом трошку одвезе странца. Уколико превоз није могуће обезбедити у разумном року, превозник сноси трошкове боравка и принудног удаљења странца из Републике Србије.

(3) Одредбе става (2) овог члана односе се и на превозника који је довезао странца у међународни транзитни простор аеродрома, ако је други превозник одбио да превезе странца у државу одредишта или ако је странцу забрањен улазак у државу одредишта.

(4) Када странац који је у Републику Србију дошао као учесник туристичког или пословног путовања незаконито борави у Републици Србији, а до његовог незаконитог боравка је дошло због пропуста организатора туристичког или пословног путовања, организатор је дужан да, уколико странац нема средстава, сноси трошкове његовог боравка и принудног удаљења.

(5) ОБАВЕЗУ ИЗ СТАВА (4) ОВОГ ЧЛАНА ИМА И ФИЗИЧКО ИЛИ ПРАВНО ЛИЦЕ НА ОСНОВУ ЧИЈЕГ ПОЗИВНОГ ПИСМА ЈЕ СТРАНЦУ ИЗДАТА ВИЗА, АКО ЈЕ НАКОН УЛАСКА У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ СТРАНАЦ ЗАТЕЧЕН ДА НЕЗАКОНИТО БОРАВИ И АКО ЈЕ ДО ЊЕГОВОГ НЕЗАКОНИТОГ БОРАВКА ДОШЛО ЗБОГ ПРОПУСТА ПОЗИВАРА.

ПОСЕБНЕ ОБАВЕЗЕ - ЗАКОНИТОСТ БОРАВКА**ЧЛАН 13А**

(1) ОРГАНИЗАТОР ТУРИСТИЧКОГ ИЛИ ПОСЛОВНОГ ПУТОВАЊА, ОДНОСНО ПОЗИВАР ДУЖНИ СУ ДА ОСИГУРАЈУ ДА СТРАНАЦ КОЈИ У ЊИХОВОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ, ОДНОСНО ПО ОСНОВУ ПОЗИВНОГ ПИСМА ДОЂЕ У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ, БОРАВИ У ЗЕМЉИ У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА И ДА ПРЕДУЗМЕ МЕРЕ КОЈИМА ПРЕДУПРЕЂУЈЕ НЕЗАКОНИТ БОРАВАК СТРАНЦА НАКОН УЛАСКА У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ.

(2) У ЦИЉУ СМАЊЕЊА РИЗИКА ОД НЕЗАКОНИТОГ БОРАВКА СТРАНЦА, ОРГАНИЗАТОР ТУРИСТИЧКОГ ИЛИ ПОСЛОВНОГ ПУТОВАЊА, ОДНОСНО ПОЗИВАР ДУЖНИ СУ ДА ПРЕДУЗИМАЈУ МЕРЕ И РАДЊЕ КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА ОБЕЗБЕЂИВАЊЕ УСЛОВА ЗА ЊЕГОВ ЗАКОНИТ БОРАВАК НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, А НАРОЧИТО ДА:

- 1) СТРАНАЦ БОРАВИ НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА;
- 2) СТРАНЦУ, НАКОН ЗАВРШЕТКА ТУРИСТИЧКОГ ИЛИ ПОСЛОВНОГ ПУТОВАЊА, ОДНОСНО У РОКУ ВАЖЕЊА ВИЗЕ КОЈА ЈЕ ИЗДАТА НА ОСНОВУ ПОЗИВНОГ ПИСМА ПОЗИВАРА, ОБЕЗБЕДИ ПУТНУ КАРТУ У ЦИЉУ ЊЕГОВОГ ЗАКОНИТОГ НАПУШТАЊА ТЕРИТОРИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

(3) АКО ЈЕ СТРАНАЦ УШАО У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ СА ВИЗОМ ЗА ДУЖИ БОРАВАК ПО ОСНОВУ ЗАПОСЛЕЊА, ПОЗИВАР, НА ОСНОВУ ЧИЈЕГ ПОЗИВНОГ ПИСМА ЈЕ ВИЗА ИЗДАТА, ДУЖАН ЈЕ ДА ПРЕДУЗМЕ МЕРЕ И РАДЊЕ КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА ОБЕЗБЕЂИВАЊЕ УСЛОВА ЗА ЊЕГОВ ЗАКОНИТ БОРАВАК И РАД У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ, А НАРОЧИТО ДА:

1) СТРАНАЦ РАДИ НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА И ПРОПИСА КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ЗАПОШЉАВАЊЕ СТРАНАЦА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ;

2) ИЗВРШИ УРЕДНУ ПРИЈАВУ СТРАНЦА НА ОБАВЕЗНО СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ;

3) СТРАНЦУ, НАКОН ЗАВРШЕТКА ПОСЛОВНИХ АКТИВНОСТИ ЗБОГ КОЈИХ ЈЕ ДОШАО У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ, ОБЕЗБЕДИ ПУТНУ КАРТУ ЗА ЊЕГОВ ПОВРАТАК У ЗЕМЉУ ПОРЕКЛА У ЦИЉУ ЊЕГОВОГ ЗАКОНИТОГ НАПУШТАЊА ТЕРИТОРИЈЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

Улазак и боравак без визе

Члан 16.

(1) Међународним уговором или одлуком Владе може се одредити да држављани одређених земаља могу да улазе у Републику Србију без визе, уколико не постоје сметње из члана 15. овог закона.

(2) Влада може да одлучи да држављани одређених земаља могу да улазе у Републику Србију и са важећом личном картом, уколико не постоје сметње из члана 15. став (1) тач. 2)–13) овог закона.

(3) Странац коме за улазак у Републику Србију није потребна виза или путна исправа може у њој да борави до 90 дана у било ком периоду од 180 дана, рачунајући од дана првог уласка, уколико међународним уговором није другачије одређено.

(4) ДАН УЛАСКА У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ И ДАН ИЗЛАСКА ИЗ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ РАЧУНАЈУ СЕ У ДАНЕ БОРАВКА НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

Опште одредбе

Члан 18.

~~(1) Виза је одобрење за улазак, боравак или транзит које странац прибавља пре уласка на територију Републике Србије.~~

~~(2) Издава виза није гаранција да ће странцу бити одобрен улазак у Републику Србију.~~

ЧЛАН 18.

(1) ВИЗА ЈЕ ОДОБРЕЊЕ ЗА УЛАЗАК, БОРАВАК ИЛИ ТРАНЗИТ КОЈЕ СТРАНАЦ ПРИБАВЉА ПРЕ УЛАСКА НА ТЕРИТОРИЈУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

(2) ВИЗА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА ИЗДАЈЕ СЕ У ЕЛЕКТРОНСКОМ ФОРМАТУ.

(3) ВИЗА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ БИТИ ИЗДАТА И У ОБЛИКУ НАЛЕПНИЦЕ КОЈА СЕ УТИСКУЈЕ У ПУТНУ ИСПРАВУ СТРАНЦА.

(4) ИЗДАТА ВИЗА НИЈЕ ГАРАНЦИЈА ДА ЋЕ СТРАНЦУ БИТИ ОДОБРЕН УЛАЗАК У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ.

(5) ИЗГЛЕД ОБРАСЦА ВИЗЕ У ЕЛЕКТРОНСКОМ ФОРМАТУ И БЛИЖЕ УСЛОВЕ ЗА ИЗДАВАЊЕ ВИЗЕ У ЕЛЕКТРОНСКОМ ФОРМАТУ ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА СПОЉНЕ ПОСЛОВЕ.

Виза за дужи боравак (виза D)

Члан 22.

(1) Виза за дужи боравак је одобрење за улазак и боравак на територији Републике Србије у трајању од 90 до 180 дана.

(2) Странац коме је у складу са визним режимом за улазак у Републику Србију потребна виза и који намерава да у Републици Србији поднесе захтев за одобрење привременог боравка, прибавља визу за дужи боравак.

(3) Странац, коме је издата виза за дужи боравак по основу запошљавања, остварује право на запошљавање у складу са прописима који уређују запошљавање странаца.

~~(4) Пре истека рока важења визе за дужи боравак по основу запошљавања, странац подноси захтев за одобрење привременог боравка по основу запошљавања ако његово пословно ангажовање у Републици Србији траје дуже од рока важења визе за дужи боравак.~~

(4) ОДРЕДБА СТАВА (2) ОВОГ ЧЛАНА СХОДНО СЕ ПРИМЕЊУЈЕ И НА СТРАНЦА КОЈИ НАМЕРАВА ДА ПОДНЕСЕ ЗАХТЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ.

Подношење захтева за визу

Члан 25.

(1) Захтев за издавање визе се подноси лично, ОДНОСНО ЕЛЕКТРОНСКИМ ПУТЕМ, на прописаном обрасцу, најраније три месеца пре почетка намераваног путовања.

(2) Дипломатско-конзуларно представништво може одступити од личног подношења захтева за визу ако се утврди да је подносилац захтева законито користио претходно издате визе. Лица уписана у путну исправу подносиоца захтева за визу подnose посебне захтеве за визу на прописаном обрасцу.

(3) Приликом подношења захтева за визу странац прилаже:

1) попуњени образац захтева за визу;

2) путну исправу;

- 3) фотографију;
- 4) доказ о уплаћеној такси за издавање визе;
- 5) доказе о сврси и разлозима боравка у Републици Србији;
- 6) позивно писмо;
- 7) одговарајуће и важеће путно здравствено осигурање.

(4) Дипломатско-конзуларно представништво ће одбацити захтев за издавање визе уколико подносилац захтева не испуни један или више општих услова из става (3) овог члана или не поднесе захтев у прописаном року.

(5) У случају одбацивања захтева за издавање визе исправе које су приложене уз захтев као и износ уплаћене таксе за издавање визе враћају се подносиоцу захтева.

(6) Када постоје хуманитарни разлози или интерес Републике Србије, захтев за визу ће се разматрати и у случају када нису испуњени сви општи услови из става (3) овог члана.

(7) Ако се захтев за издавање визе узме у разматрање, у путну исправу странца се уноси штамбилъ којим се потврђује пријем захтева за визу.

(8) Штамбилъ се не уноси у дипломатске и службене путне исправе.

(9) Изглед обрасца за подношење захтева за визу као и штамбилъа којим се потврђује пријем захтева прописује министар надлежан за спољне послове.

(10) БЛИЖЕ УСЛОВЕ ЗА ПОДНОШЕЊЕ ЗАХТЕВА ЗА ИЗДАВАЊЕ ВИЗЕ ЕЛЕКТРОНСКИМ ПУТЕМ, БЛИЖЕ УСЛОВЕ ЗА ОДОБРАВАЊЕ ВИЗА, КАО И ИЗГЛЕД И САДРЖАЈ ПОЗИВНОГ ПИСМА ПРОПИСУЈУ СПОРАЗУМНО МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА СПОЉНЕ ПОСЛОВЕ, МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ И МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ ЗАПОШЉАВАЊА.

Провера услова и процена ризика

Члан 29.

(1) Дипломатско-конзуларно представништво у сарадњи са Министарством унутрашњих послова и државним органом надлежним за заштиту безбедности Републике Србије врши проверу података подносиоца захтева и позивара увидом у евиденције које се воде у складу са законом, утврђује веродостојност навода у документацији приложеној уз захтев за издавање визе, као и оправданост сврхе путовања. Подаци о личности подносиоца захтева за визу и са њим повезаних физичких и правних лица, се прикупљају и обрађују у складу са прописом о евиденцијама и обради података у области унутрашњих послова.

(2) Пре издавања визе, дипломатско-конзуларно представништво прибавља претходну сагласност Министарства унутрашњих послова.

(3) ИЗУЗЕТНО ОД СТАВА (2) ОВОГ ЧЛАНА, ДИПЛОМАТСКО-КОНЗУЛАРНО ПРЕДСТАВНИШТВО НЕ ПРИБАВЉА ПРЕТХОДНУ

САГЛАСНОСТ МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА, КАДА ЈЕ ПОТРЕБНО ХИТНО ИЗДАТИ ВИЗУ ИЗ РАЗЛОГА ХУМАНИТАРНОГ КАРАКТЕРА, ВИШЕ СИЛЕ ИЛИ ИНТЕРЕСА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

(3 4) Претходну сагласност даје Министарство унутрашњих послова, на основу резултата процене надлежног органа по месту доласка странца, резултата процене државног органа надлежног за заштиту безбедности Републике Србије и других оперативних сазнања којима у конкретном случају располаже.

(4-5) Надлежни орган по месту доласка странца обавља разговор са позиваром и утврђује околности доласка странца у Републику Србију, врши провере кроз евиденције које се воде у складу са законом и предузима друге радње у складу са законом и прописима донетим на основу закона, ради утврђивања чињеница неопходних за процену основаности захтева за визу.

(6) ПРИЛИКОМ ИЗДАВАЊА ВИЗЕ ЗА ДУЖИ БОРАВАК ПО ОСНОВУ ЗАПОШЉАВАЊА, ОРГАНИЗАЦИЈА НАДЛЕЖНА ЗА ПОСЛОВЕ ЗАПОШЉАВАЊА НАДЛЕЖНОМ ОРГАНУ ДОСТАВЉА ПРОЦЕНУ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ СТРАНЦА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ.

~~(5) Рок за достављање сагласности из става (3) овог члана је десет дана од дана достављања захтева за издавање визе на разматрање.~~

(7) РОК ЗА ДОСТАВЉАЊЕ ПРЕТХОДНЕ САГЛАСНОСТИ ИЗ ОВОГ ЧЛАНА ЈЕ ДЕСЕТ ДАНА ОД ДАНА ДОСТАВЉАЊА УРЕДНОГ ЗАХТЕВА ЗА ИЗДАВАЊЕ ВИЗЕ НА РАЗМАТРАЊЕ.

(6-8) Рок се може продужити до 25 дана уколико за то постоје оправдани разлози.

(7 9) Приликом провере навода и приложених доказа уз захтев за издавање визе, утврђује се да ли постоји један или више разлога за одбијање издавања визе прописаних у члану 36. овог закона.

(8-10) У оправданим случајевима, дипломатско-конзуларно представништво, надлежни орган може позвати подносиоца захтева или позивара ради допуне захтева и прибављања додатних информација и документације.

(9 -11) Уколико се захтев за издавање визе поново разматра, претходно одбијање захтева за визу не може бити разлог за одбијање новог захтева за издавање визе.

Привремени боравак

Члан 40.

(1) Привремени боравак је дозвола боравка страног држављанина у Републици Србији и може да се одобри странцу који намерава да борави у Републици Србији дуже од 90 дана У ПЕРИОДУ ОД 180 ДАНА, ДУЖЕ ОД ПЕРИОДА БОРАВКА ОДРЕЂЕНОГ МЕЂУНАРОДНИМ УГОВОРМ, ОДНОСНО

ДУЖЕ ОД ПЕРИОДА НА КОЈИ ЈЕ ИЗДАТА ВИЗА ЗА ДУЖИ БОРАВАК, по основу:

- 1) запошљавања;
- 2) школовања или учења српског језика;
- 3) студирања;
- 4) учествовања у програмима међународне размене ученика или студената;
- 5) стручне специјализације, обуке и праксе;
- 6) научно истраживачког рада или друге научно образовне активности;
- 7) спајања породице;
- 8) обављања верске службе;
- 9) лечења или неге;
- 10) власништва над непокретности
- 11) хуманитарног боравка;
- 12) статуса претпостављене жртве трговине људима;
- 13) статуса жртве трговине људима;
- 14) других оправданих разлога у складу са законом или међународним уговором.

~~(2) Изузетно од става (1) овог члана привремени боравак по основу запошљавања се може одобрити странцу који намерава да у Републици Србији борави краће од 90 дана, а за тај рад му је у складу са прописима који уређују запошљавање странаца потребна радна дозвола.~~

(2) У СЛУЧАЈЕВИМА ИЗ СТАВА (1) ТАЧ. 2) – 4) И 6) – 14) ОВОГ ЧЛАНА ИЗДАЈЕ СЕ ДОЗВОЛА ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК, А У СЛУЧАЈЕВИМА ИЗ ТАЧ. 1) И 5) ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА.

(3) Странац коме је привремени боравак одобрен по неком од основа прописаних у ставу (1) овог члана, дужан је да у Републици Србији борави у складу са основом због које му је боравак и одобрен.

~~(4) Изузетно од става (1) овог члана, независно од основа за одобрење привременог боравка, привремени боравак, може да се одобри одређеним категоријама странаца.~~

(4) ИЗУЗЕТНО ОД СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА, А У СКЛАДУ СА ИНТЕРЕСОМ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, ВЛАДА АКТОМ УТВРЂУЈЕ КАТЕГОРИЈЕ СТРАНАЦА, КРИТЕРИЈУМЕ, НАЧИН И БЛИЖЕ УСЛОВЕ ОДОБРАВАЊА ПРИВРЕМЕНОГ БОРАВКА СТРАНЦИМА, КАО ШТО СУ: СТРАНЦИ ИНВЕСТИТОРИ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ, СТРАНЦИ ТАЛЕНТИ, СТРАНЦИ КОЈИ СУ УКЉУЧЕНИ У ИНОВАЦИОНЕ ДЕЛАТНОСТИ, СТРАНЦИ СРПСКОГ

ПОРЕКЛА, СТРАНЦИ ДИГИТАЛНИ НОМАДИ, СТРАНЦИ СА ВИСОКИМ КВАЛИФИКАЦИЈАМА И ДР.

~~(5) Критеријуми за одређивање категорија, као и саме категорије из става (4) овог члана утврђују се актом Владе.~~

Подношење захтева за привремени боравак и рокови

Члан 41.

(1) Захтев за одобрење, односно продужење привременог боравка странац подноси лично или електронским путем надлежном органу на прописаном обрасцу.

(2) Странац који је законито ушао у Републику Србију, а за улазак му није потребна виза, као и странац који је у Републику Србију ушао са визом за дужи боравак, а у Републици Србији законито борави, подноси захтев за привремени боравак.

(3) Захтев за привремени боравак у Републици Србији странац може поднети електронским путем и из иностранства.

(4) Изузетно од става (2) овог члана, када постоје хуманитарни разлози или разлози више силе или је то у интересу Републике Србије, странац који је законито ушао и законито борави у Републици Србији са визом за краћи боравак може да поднесе захтев за одобрење привременог боравка, уз достављање доказа о постојању наведених разлога.

(5) Основ за подношење захтева за привремени боравак мора бити истоветан основу за издавање визе за дужи боравак.

(6) Захтев за продужење привременог боравка подноси се најраније три месеца, а најкасније ~~30 дана пре~~ ДО истека рока важења привременог боравка.

(7) Странац који благовремено поднесе захтев за одобрење привременог боравка, односно за продужење привременог боравка, може остати у Републици Србији до окончања првостепеног поступка, односно до окончања другостепеног поступка у случају улагања жалбе на решење о одбијању захтева.

(8) Ако је то у интересу Републике Србије, ако се утврди да постоје хуманитарни разлози или због постојања више силе, надлежни орган може разматрати захтев за продужење привременог боравка странца који је поднет након истека важећег привременог боравка, уколико је временски период између истека претходног привременог боравка и подношења захтева за продужење привременог боравка краћи од три месеца.

(9) Уколико надлежни орган одобри продужење привременог боравка из става ~~(7)~~ (8) овог члана, период између истека претходно одобреног привременог боравка и подношења захтева за продужење привременог боравка сматра се законитим и непрекидним боравком.

(10) Ближе услове за подношење захтева за одобрење привременог боравка електронским путем прописује министар надлежан за унутрашње послове.

~~Обједињени захтев за привремени боравак и дозволу за рад~~

~~Члан 41а~~

~~(1) Захтев за одобрење, односно продужење привременог боравка странаца са захтевом за дозволу за рад странац подноси лично или електронским путем надлежном органу на прописаном обрасцу.~~

~~(2) За захтев из става (1) овог члана плаћа се прописана такса.~~

~~(3) Изглед и садржину обрасца из става (1) овог члана, као и документацију која се подноси уз захтев, прописују споразумно министар надлежан за унутрашње послове и министар надлежан за послове запошљавања.~~

Општи услови за издавање одобрења за привремени боравак

Члан 43.

(1) Уз захтев за одобрење, односно продужење привременог боравка странац прилаже:

1) важећи лични или службени пасош;

1А) ВАЖЕЋУ ЛИЧНУ КАРТУ ДРЖАВЕ ЧИЈИ ЈЕ ДРЖАВЉАНИН, АКО У СКЛАДУ СА ВАЖЕЋИМ ПРОПИСИМА, МОЖЕ ДА УЛАЗИ У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ СА ЛИЧНОМ КАРТОМ;

2) доказ о средствима за издржавање током планираног боравка;

3) пријаву боравишта или адресе становања у Републици Србији;

4) доказ о здравственом осигурању током планираног боравка;

5) доказе о оправданости захтева за одобрење привременог боравка у складу са основама прописаним чланом 40. овог закона, као и друга документа на захтев надлежног органа;

6) доказ о уплати прописане административне таксе.

~~(2) Ближе услове за одобрење привременог боравка, изглед захтева за одобрење привременог боравка, као и изглед и начин уношења налепнице привременог боравка у страну путну исправу прописује министар надлежан за унутрашње послове.~~

(2) ЛИЧНИ ДОКУМЕНТ КОЈИ СЕ ПРИЛАЖЕ УЗ ЗАХТЕВ МОРА ВАЖИТИ НАЈМАЊЕ ТРИ МЕСЕЦА ДУЖЕ ОД ПЕРИОДА НА КОЈИ СЕ ТРАЖИ ОДОБРЕЊЕ ПРИВРЕМЕНОГ БОРАВКА.

(3) БЛИЖЕ УСЛОВЕ ЗА ОДОБРЕЊЕ ПРИВРЕМЕНОГ БОРАВКА, ИЗГЛЕД ЗАХТЕВА ЗА ОДОБРЕЊЕ ПРИВРЕМЕНОГ БОРАВКА И ИЗГЛЕД

ОБРАСЦА ДОЗВОЛЕ ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК ПРОПИСУЕ МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ.

ЧЛАН 43А

ДОКАЗЕ ИЗ ЧЛАНА 43. СТАВ 1. ТАЧ. 2) И 4) ОВОГ ЗАКОНА НЕ ПРИЛАЖЕ СТРАНАЦ КОЈИ ЈЕ ЧЛАН УЖЕ ПОРОДИЦЕ ДРЖАВЉАНИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И СТРАНАЦ КОЈИ СЕ ЗАПОШЉАВА, КАО И ЧЛАНОВИ УЖЕ ПОРОДИЦЕ СТРАНЦА КОЈИ СЕ ЗАПОШЉАВА.

Трајање привременог боравка

Члан 44.

~~(1) Привремени боравак се може одобрити у трајању до једне године и може да се продужи на исти период важења, у зависности од основа боравка и постојања разлога због којих се привремени боравак одобрава~~

(1) ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК МОЖЕ СЕ ОДОБРИТИ У ТРАЈАЊУ ДО ТРИ ГОДИНЕ И МОЖЕ СЕ ПРОДУЖАВАТИ НА ИСТИ ПЕРИОД, У ЗАВИСНОСТИ ОД ПОСТОЈАЊА РАЗЛОГА ЗБОГ КОЈИХ СЕ ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК ОДОБРАВА.

~~(2) Привремени боравак се одобрава утискивањем налепнице привременог боравка у страну путну исправу.~~

~~(3) Путна исправа у којој је утиснута налепница за привремени боравак се преузима лично.~~

~~(4) Изузетно, уколико за то постоје оправдани разлози, путну исправу у коју је утиснута налепница привременог боравка може подићи пуномоћник странца.~~

~~(5) Рок важења путне исправе мора бити најмање три месеца дужи од рока на који се одобрава привремени боравак.~~

(6-2) Изузетно, уколико за то постоје хуманитарни разлози, интерес Републике Србије или виша сила, странцу који нема важећу путну исправу, а испуњава опште услове из члана 43. овог закона, привремени боравак се одобрава или продужава решењем.

Одбијање захтева за привремени боравак

Члан 45.

(1) Захтев за привремени боравак, односно захтев за продужење привременог боравка одбија се када:

~~1) је рок важења личног или службеног пасоша краћи од рока прописаног у члану 44. став (5) овог закона~~

1) ЈЕ РОК ВАЖЕЊА ЛИЧНОГ ДОКУМЕНТА КОЈИ ЈЕ ПРИЛОЖЕН УЗ ЗАХТЕВ ЗА ОДОБРЕЊЕ, ОДНОСНО ПРОДУЖЕЊЕ ПРИВРЕМЕНОГ БОРАВКА КРАЋИ ОД РОКА ПРОПИСАНОГ У ЧЛАНУ 43. ОВОГ ЗАКОНА;

2) није испуњен један или више општих услова прописаних чланом 43. став (1) овог закона, ОСИМ У СЛУЧАЈУ ИЗ ЧЛАНА 43А ОВОГ ЗАКОНА;

3) је странцу на снази заштитна мера удаљења, мера безбедности протеривања или му је изречена забрана уласка;

4) или то захтевају други разлози заштите безбедности Републике Србије и њених грађана;

5) постоји оправдана сумња да странац неће користити привремени боравак у намеравану сврху;

5А) НАДЛЕЖНИ ОРГАН, У ПОСТУПКУ ПО ЗАХТЕВУ ЗА ПРОДУЖЕЊЕ ПРИВРЕМЕНОГ БОРАВКА, УТВРДИ ДА СТРАНАЦ ПРЕТХОДНО ОДОБРЕН ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК НИЈЕ КОРИСТИО У СКЛАДУ СА ОСНОВОМ ПО КОМ ЈЕ ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК ОДОБРЕН;

6) странац приложи фалсификовану путну исправу;

7) се утврди да су докази приложени уз захтев за привремени боравак фалсификовани или прибављени на незаконит начин;

8) постоје разлози да се оправдано верује да неће поступати у складу са правним поретком Републике Србије.

~~(2) Ако се увидом у путну исправу или увидом у евиденције које се воде у складу са прописом о евиденцијама и обради података у области унутрашњих послова, утврди да је странац током важења претходно одобреног привременог боравка у Републици Србији боравио мање од половине времена на које му је одобрен привремени боравак, надлежни орган може одбити захтев за продужење привременог боравка, у случају када странац не достави доказ о оправданости одсуства из Републике Србије.~~

(3-2) Против решења о одбијању захтева за одобрење привременог боравка, односно за продужење привременог боравка странац може, преко надлежног органа, изјавити жалбу у року од 15 дана од дана пријема решења.

(4-3) Жалба се подноси у писаној форми, на српском језику, уз плаћање прописане таксе.

(5-4) О жалби на решење о одбијању захтева за одобрење привременог боравка, односно за продужење привременог боравка одлучује Министарство унутрашњих послова.

(6-5) Жалба одлаже извршење решења.

(7-6) Против решења донетог у другостепеном поступку може се покренути управни спор, а покретање управног спора не одлаже извршење решења другостепеног органа.

Привремени боравак по основу запошљавања

Члан 46.

~~(1) Привремени боравак по основу запошљавања, може да се одобри странцу који испуњава опште услове из члана 43. овог закона и који:~~

~~1) у складу са прописима којима је уређено запошљавање странаца у Републици Србији као претходни услов за добијање радне дозволе у Републици Србији треба да има одобрен привремени боравак, или~~

~~2) намерава да борави у Републици Србији по основу запошљавања дуже од 90 дана, а није му потребна дозвола за рад у смислу прописа којима је уређено запошљавање странаца у Републици Србији.~~

~~(2) Странац који у Републици Србији борави до 90 дана у периоду од 180 дана, а који намерава да оствари право на рад у времену краћем од 90 дана и за тај рад му је у складу са прописима који уређују запошљавање странаца потребна радна дозвола, дужан је да поднесе захтев за привремени боравак у складу са одредбама овог закона.~~

ЧЛАН 46.

(1) СТРАНАЦ КОЈИ НАМЕРАВА ДА БОРАВИ И РАДИ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ, ОДНОСНО ДА ОБАВЉА СТРУЧНУ СПЕЦИЈАЛИЗАЦИЈУ, ОБУКУ И ПРАКСУ ДУЖАН ЈЕ ДА, У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА И ПРОПИСА КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈЕ ЗАПОШЉАВАЊЕ СТРАНАЦА, У ПЕРИОДУ ЗАКОНИТОГ БОРАВКА ПОДНЕСЕ ЗАХТЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ.

(2) СТРАНАЦ КОЈИ У СКЛАДУ СА ПРОПИСИМА КОЈИМА ЈЕ УРЕЂЕНО ЗАПОШЉАВАЊЕ СТРАНАЦА ИМА ПРАВО НА РАД БЕЗ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ, А КОЈИ НАМЕРАВА ДА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ БОРАВИ ДУЖЕ ОД 90 ДАНА У ПЕРИОДУ ОД 180 ДАНА, ДУЖЕ ОД ПЕРИОДА БОРАВКА ОДРЕЂЕНОГ МЕЂУНАРОДНИМ УГОВОРМ, ОДНОСНО ДУЖЕ ОД ПЕРИОДА НА КОЈИ ЈЕ ИЗДАТА ВИЗА ЗА ДУЖИ БОРАВАК, ДУЖАН ЈЕ ДА ПОДНЕСЕ ЗАХТЕВ ЗА ОДОБРЕЊЕ ПРИВРЕМЕНОГ БОРАВКА У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА.

ДОЗВОЛА ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК И РАД СТРАНЦА (ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА)

ЧЛАН 46А

(1) У СЛУЧАЈУ ИЗ ЧЛАНА 40. СТАВ (1) ТАЧ. 1) И 5) ОВОГ ЗАКОНА, ИЗДАЈЕ СЕ ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА.

(2) НА ОСНОВУ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ СТРАНАЦ ИМА ПРАВО НА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК И РАД У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

(3) СТРАНАЦ КОМЕ ЈЕ ОДОБРЕН ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК, ОДНОСНО СТАЛНО НАСТАЊЕЊЕ ИМА ПРАВО НА РАД У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ У СКЛАДУ СА ПРОПИСИМА КОЈИМА ЈЕ УРЕЂЕНО ЗАПОШЉАВАЊЕ СТРАНАЦА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ, БЕЗ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ.

(4) СТРАНАЦ КОМЕ ЈЕ ИЗДАТА ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА, ДУЖАН ЈЕ ДА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ БОРАВИ У СКЛАДУ СА ОСНОВОМ ЗА КОЈУ МУ ЈЕ ИЗДАТА.

ПОДНОШЕЊЕ ЗАХТЕВА ЗА ЈЕДИНСТВЕНУ ДОЗВОЛУ**ЧЛАН 46Б**

(1) ЗАХТЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ, ОДНОСНО ПРОДУЖЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ СТРАНАЦ, ПОСЛОДАВАЦ У ИМЕ СТРАНЦА, ОДНОСНО ЛИЦЕ КОЈЕ ОНИ ОВЛАСТЕ, ПОДНОСИ ЕЛЕКТРОНСКИ, ПУТЕМ ЈЕДИНСТВЕНОГ ПОРТАЛА.

(2) ЗА СТРАНЦА КОМЕ ЈЕ У СКЛАДУ СА ВИЗНИМ РЕЖИМОМ ПОТРЕБНА ВИЗА ЗА УЛАЗАК У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ, ЗАХТЕВ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА ПОДНОСИ СЕ НАКОН УЛАСКА У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ, ЗА ВРЕМЕ ВАЖЕЊА ВИЗЕ ЗА ДУЖИ БОРАВАК ПО ОСНОВУ ЗАПОШЉАВАЊА.

(3) ИЗУЗЕТНО, СТРАНАЦ КОЈИ ПОСЕДУЈЕ ВИЗУ ЗА КРАЋИ БОРАВАК, ЗАХТЕВ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ ПОДНЕТИ У ПЕРИОДУ ЗАКОНИТОГ БОРАВКА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ, АКО ЗА ТО ПОСТОЈИ ИНТЕРЕС РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ИЛИ РАЗЛОГ ВИШЕ СИЛЕ, УЗ ДОСТАВЉАЊЕ ДОКАЗА О ПОСТОЈАЊУ ИНТЕРЕСА.

(4) ЗА СТРАНЦА КОМЕ У СКЛАДУ СА ВИЗНИМ РЕЖИМОМ НИЈЕ ПОТРЕБНА ВИЗА ЗА УЛАЗАК У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ ЗАХТЕВ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА ПОДНОСИ СЕ У ПЕРИОДУ ЗАКОНИТОГ БОРАВКА СТРАНЦА, А МОЖЕ СЕ ПОДНЕТИ И ИЗ ИНОСТРАНСТВА.

(5) ЗАХТЕВ ЗА ПРОДУЖЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ ПОДНОСИ СЕ НАЈРАНИЈЕ ТРИ МЕСЕЦА, А НАЈКАСНИЈЕ ДО ИСТЕКА РОКА ВАЖЕЊА ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ.

(6) СТРАНАЦ КОЈИ БЛАГОВРЕМЕНО ПОДНЕСЕ ЗАХТЕВ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА, МОЖЕ БОРАВИТИ И РАДИТИ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ ДО ОКОНЧАЊА УПРАВНОГ ПОСТУПКА.

(7) АКО ЈЕ ТО У ИНТЕРЕСУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ИЛИ ЗБОГ ПОСТОЈАЊА ВИШЕ СИЛЕ, НАДЛЕЖНИ ОРГАН МОЖЕ РАЗМАТРАТИ ЗАХТЕВ ЗА ПРОДУЖЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ КОЈИ ЈЕ ПОДНЕТ И НАКОН ИСТЕКА ВАЖЕЊА ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ, УКОЛИКО ЈЕ ВРЕМЕНСКИ ПЕРИОД ИЗМЕЂУ ИСТЕКА ПРЕТХОДНО ВАЖЕЋЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ И ПОДНОШЕЊА ЗАХТЕВА ЗА ПРОДУЖЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ КРАЋИ ОД ТРИ МЕСЕЦА.

(8) АКО НАДЛЕЖНИ ОРГАН ОДОБРИ ИЗДАВАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ ИЗ СТАВА (7) ОВОГ ЧЛАНА, ПЕРИОД ИЗМЕЂУ ИСТЕКА ВАЖЕЋЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ И ПОДНОШЕЊА ЗАХТЕВА ЗА ПРОДУЖЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ СМАТРА СЕ ЗАКОНИТИМ И НЕПРЕКИДНИМ БОРАВКОМ.

(9) У ПОСТУПКУ ИЗДАВАЊА ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ ПЛАЋА СЕ ПРОПИСАНА ТАКСА, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

(10) БЛИЖЕ УСЛОВЕ ЗА ПОДНОШЕЊЕ И ОБРАДУ ЗАХТЕВА ЗА ИЗДАВАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ ЕЛЕКТРОНСКИМ ПУТЕМ, БЛИЖЕ УСЛОВЕ ЗА ИЗДАВАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ, КАО И ИЗГЛЕД ОБРАСЦА

ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ ПРОПИСУЈУ СПОРАЗУМНО МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ И МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА ПОСЛОВЕ ЗАПОШЉАВАЊА.

УСЛОВИ ЗА ИЗДАВАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ

ЧЛАН 46В

(1) УЗ ЗАХТЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ ПОДНОСИЛАЦ ЗАХТЕВА ПРИЛАЖЕ:

1) ВАЖЕЋИ ЛИЧНИ ИЛИ СЛУЖБЕНИ ПАСОШ, ОДНОСНО ВАЖЕЋУ ЛИЧНУ КАРТУ ДРЖАВЕ ЧИЈИ ДРЖАВЉАНИ, У СКЛАДУ СА ВАЖЕЋИМ ПРОПИСИМА, МОГУ ДА УЛАЗЕ У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ СА ЛИЧНОМ КАРТОМ;

2) ДОКАЗ О ОПРАВДАНОСТИ ЗАХТЕВА ЗА ИЗДАВАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ У СКЛАДУ СА ПРОПИСИМА КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈЕ ЗАПОШЉАВАЊЕ СТРАНАЦА, КАО И ДРУГА ДОКУМЕНТА НА ЗАХТЕВ НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА;

3) АДРЕСУ БОРАВИШТА, АДРЕСУ СТАНОВАЊА, ОДНОСНО ИЗЈАВУ О НАМЕРАВАНОЈ АДРЕСИ СТАНОВАЊА ЗА СТРАНЦА КОЈИ ЗАХТЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ, ОДНОСНО ПРОДУЖЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ ПОДНОСИ ИЗ ИНОСТРАНСТВА.

(2) ЛИЧНИ ДОКУМЕНТ ИЗ СТАВА (1) ТАЧКА 1) ОВОГ ЧЛАНА МОРА ВАЖИТИ НАЈМАЊЕ ТРИ МЕСЕЦА ДУЖЕ ОД ПЕРИОДА НА КОЈИ СЕ ТРАЖИ ИЗДАВАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ.

(3) ДОКАЗИ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА ПРИЛАЖУ СЕ У ЕЛЕКТРОНСКОЈ ФОРМИ, И ТО У ФОРМИ ЕЛЕКТРОНСКОГ ДОКУМЕНТА У ОРИГИНАЛУ ИЛИ У ФОРМИ ДИГИТАЛИЗОВАНОГ ДОКУМЕНТА.

ПОСТУПАК ОДЛУЧИВАЊА

ЧЛАН 46Г

(1) О ЗАХТЕВУ ЗА ИЗДАВАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ ОДЛУЧУЈЕ НАДЛЕЖНИ ОРГАН У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА УРЕДНОГ ЗАХТЕВА.

(2) ПРИЛИКОМ РЕШАВАЊА О ЗАХТЕВУ ЗА ИЗДАВАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ, НАДЛЕЖНИ ОРГАН ПРИБАВЉА:

1) ПРОЦЕНУ ДРЖАВНОГ ОРГАНА НАДЛЕЖНОГ ЗА ЗАШТИТУ БЕЗБЕДНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ДА ЛИ БОРАВАК СТРАНЦА НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ПРЕДСТАВЉА НЕПРИХВАТЉИВ БЕЗБЕДНОСНИ РИЗИК;

2) ПРОЦЕНУ ОРГАНИЗАЦИЈЕ НАДЛЕЖНЕ ЗА ПОСЛОВЕ ЗАПОШЉАВАЊА О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ, ПОСЕБНЕ СЛУЧАЈЕВЕ ЗАПОШЉАВАЊА И САМОЗАПОШЉАВАЊЕ

СТРАНЦА, У СКЛАДУ СА ПРОПИСИМА КОЈИМА ЈЕ УРЕЂЕНО ЗАПОШЉАВАЊЕ СТРАНАЦА;

(3) ПРОЦЕНЕ ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ЧЛАНА ДОСТАВЉАЈУ СЕ НАДЛЕЖНОМ ОРГАНУ У РОКУ ОД 10 ДАНА ОД ДАНА ДОСТАВЉАЊА ЗАХТЕВА НА РАЗМАТРАЊЕ.

(4) НАДЛЕЖНИ ОРГАН, ОРГАНИЗАЦИЈА НАДЛЕЖНА ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ И ОРГАН НАДЛЕЖАН ЗА ЗАШТИТУ БЕЗБЕДНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, У ЈЕДИНСТВЕНОМ ПОСТУПКУ, ЕЛЕКТРОНСКИМ ПУТЕМ РАЗМЕЊУЈУ ПОДАТКЕ НЕОПХОДНЕ ЗА ОДЛУЧИВАЊЕ ПО ЗАХТЕВУ ЗА ИЗДАВАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ.

(5) АКО СУ ИСПУЊЕНИ УСЛОВИ ЗА ИЗДАВАЊЕ, ОДНОСНО ПРОДУЖЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ ПРОПИСАНИ ЗАКОНОМ, НАДЛЕЖНИ ОРГАН СТРАНЦУ ИЗДАЈЕ ЈЕДИНСТВЕНУ ДОЗВОЛУ.

(6) СТРАНАЦ ЛИЧНО ПРЕУЗИМА ЈЕДИНСТВЕНУ ДОЗВОЛУ.

ОСНОВ ИЗДАВАЊА ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ

ЧЛАН 46Д

(1) ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА МОЖЕ СЕ ИЗДАТИ РАДИ:

- 1) ЗАПОШЉАВАЊА;
- 2) САМОЗАПОШЉАВАЊА;
- 3) ПОСЕБНИХ СЛУЧАЈЕВА ЗАПОШЉАВАЊА, У СКЛАДУ СА ПРОПИСИМА КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈЕ ЗАПОШЉАВАЊЕ СТРАНАЦА.

ОДБИЈАЊЕ ЗАХТЕВА ЗА ЈЕДИНСТВЕНУ ДОЗВОЛУ

ЧЛАН 46Ђ

(1) НАДЛЕЖНИ ОРГАН РЕШЕЊЕМ ОДБИЈА ЗАХТЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ, ОДНОСНО ПРОДУЖЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ КАДА:

1) ОРГАНИЗАЦИЈА НАДЛЕЖНА ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ НАДЛЕЖНОМ ОРГАНУ ДОСТАВИ ОБРАЗЛОЖЕНУ ПРОЦЕНУ ДА НИСУ ИСПУЊЕНИ УСЛОВИ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ, ПОСЕБНЕ СЛУЧАЈЕВЕ ЗАПОШЉАВАЊА И САМОЗАПОШЉАВАЊЕ СТРАНЦА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ;

2) НИЈЕ ИСПУЊЕН ЈЕДАН ИЛИ ВИШЕ УСЛОВА ПРОПИСАНИХ ЧЛАНОМ 46В;

3) ЈЕ СТРАНЦУ НА СНАЗИ ЗАШТИТНА МЕРА УДАЉЕЊА, МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ПРОТЕРИВАЊА ИЛИ МУ ЈЕ ИЗРЕЧЕНА ЗАБРАНА УЛАСКА;

4) ТО ЗАХТЕВАЈУ РАЗЛОЗИ ЗАШТИТЕ БЕЗБЕДНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЊЕНИХ ГРАЂАНА;

5) ПОСТОЈИ ОПРАВДАНА СУМЊА ДА СТРАНАЦ НЕЋЕ КОРИСТИТИ ЈЕДИНСТВЕНУ ДОЗВОЛУ У СКЛАДУ СА ОСНОВОМ ПО КОМ ЈЕ ПОДНЕО ЗАХТЕВ;

6) СЕ УТВРДИ ДА СУ ДОКУМЕНТА, ОДНОСНО ДОКАЗИ ПРИЛОЖЕНИ УЗ ЗАХТЕВ ЗА ЈЕДИНСТВЕНУ ДОЗВОЛУ ФАЛСИФИКОВАНИ ИЛИ ПРИБАВЉЕНИ НА НЕЗАКОНИТ НАЧИН;

7) ПОСТОЈЕ РАЗЛОЗИ ДА СЕ ОПРАВДАНО ВЕРУЈЕ ДА СТРАНАЦ НЕЋЕ ПОСТУПАТИ У СКЛАДУ СА ПРАВНИМ ПОРЕТКОМ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ;

8) НАДЛЕЖНИ ОРГАН, У ПОСТУПКУ ПО ЗАХТЕВУ ЗА ПРОДУЖЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ, УТВРДИ ДА СТРАНАЦ ПРЕТХОДНО ИЗДАТУ ЈЕДИНСТВЕНУ ДОЗВОЛУ НИЈЕ КОРИСТИО У СКЛАДУ СА ОСНОВОМ ЗА КОЈУ МУ ЈЕ ИЗДАТА.

(2) ПРОТИВ РЕШЕЊА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ СЕ, ПРЕКО НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА, ИЗЈАВИТИ ЖАЛБА У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА РЕШЕЊА.

(3) ЖАЛБА СЕ ПОДНОСИ У ПИСАНОЈ ФОРМИ, НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ, УЗ ПЛАЋАЊЕ ПРОПИСАНЕ ТАКСЕ.

(4) О ЖАЛБИ НА РЕШЕЊЕ О ОДБИЈАЊУ ЗАХТЕВА ЗА ИЗДАВАЊЕ, ОДНОСНО ПРОДУЖЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ ОДЛУЧУЈЕ МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА.

(5) ЖАЛБА ОДЛАЖЕ ИЗВРШЕЊЕ РЕШЕЊА.

(6) ПРОТИВ РЕШЕЊА ДОНЕТОГ У ДРУГОСТЕПЕНОМ ПОСТУПКУ МОЖЕ СЕ ПОКРЕНУТИ УПРАВНИ СПОР.

ВАЖЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ

ЧЛАН 46Е

ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА СТРАНЦУ СЕ МОЖЕ ИЗДАТИ НА ПЕРИОД ВАЖЕЊА ДО ТРИ ГОДИНЕ, И МОЖЕ СЕ ПРОДУЖАВАТИ НА ИСТИ ПЕРИОД, У ЗАВИСНОСТИ ОД ПОСТОЈАЊА РАЗЛОГА ЗБОГ КОЈИХ СЕ ИЗДАЈЕ ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА.

ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ

ЧЛАН 46Ж

(1) АКО СЕ НАКНАДНО САЗНА ДА ЗА СТРАНЦА КОМЕ ЈЕ ИЗДАТА ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА ПОСТОЈИ ЈЕДАН ИЛИ ВИШЕ РАЗЛОГА ПРОПИСАНИХ ЗА ОДБИЈАЊЕ ЗАХТЕВА ЗА ИЗДАВАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ, НАДЛЕЖНИ ОРГАН ЋЕ ДОНЕТИ РЕШЕЊЕ О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ.

(2) РЕШЕЊЕМ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ СЕ ОДРЕДИТИ РОК У КОМ ЈЕ СТРАНАЦ ДУЖАН ДА НАПУСТИ РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ, КОЈИ НЕ МОЖЕ БИТИ ДУЖИ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА ДОСТАВЉАЊА РЕШЕЊА И МОЖЕ СЕ ИЗРЕЋИ ЗАБРАНА УЛАСКА.

(3) НА ИЗРИЦАЊЕ ЗАБРАНЕ УЛАСКА СХОДНО СЕ ПРИМЕЊУЈЕ ЧЛАН 78. ОВОГ ЗАКОНА.

(4) О ПОСТОЈАЊУ РАЗЛОГА ЗА ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ ИНСПЕКЦИЈА РАДА И ДРУГИ ОРГАНИ, КОЈИ У ОКВИРУ СВОЈЕ НАДЛЕЖНОСТИ МОГУ УТВРДИТИ ПОСТОЈАЊЕ ТИХ РАЗЛОГА, ОДМАХ ОБАВЕШТАВАЈУ НАДЛЕЖНИ ОРГАН ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ.

(5) У СЛУЧАЈУ ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ЧЛАНА ЦЕНЕ СЕ ПОСЕБНЕ ОКОЛНОСТИ СВАКОГ ПОЈЕДИНАЧНОГ СЛУЧАЈА, А ПОСЕБНО ДУЖИНА ТРАЈАЊА ПРЕТХОДНИХ ПРИВРЕМЕНИХ БОРАВАКА, ОДНОСНО ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ СТРАНЦА, ЊЕГОВЕ ЛИЧНЕ, ПОРОДИЧНЕ, СОЦИЈАЛНЕ, ЕКОНОМСКЕ И ДРУГЕ ВЕЗЕ СА РЕПУБЛИКОМ СРБИЈОМ.

(6) ПРОТИВ РЕШЕЊА О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ МОЖЕ СЕ, ПРЕКО НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА, ИЗЈАВИТИ ЖАЛБА У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА РЕШЕЊА.

(7) ЖАЛБА СЕ ПОДНОСИ У ПИСАНОЈ ФОРМИ, НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ, УЗ ПЛАЋАЊЕ ПРОПИСАНЕ ТАКСЕ.

(8) О ЖАЛБИ НА РЕШЕЊЕ О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ ОДЛУЧУЈЕ МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА.

(9) ЖАЛБА ОДЛАЖЕ ИЗВРШЕЊЕ РЕШЕЊА, ИЗУЗЕВ У СЛУЧАЈУ ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ЧЛАНА.

(10) ПРОТИВ РЕШЕЊА ДОНЕТОГ У ДРУГОСТЕПЕНОМ ПОСТУПКУ МОЖЕ СЕ ПОКРЕНУТИ УПРАВНИ СПОР.

(11) РЕШЕЊЕ О ПРЕСТАНКУ ВАЖЕЊА ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ МОЖЕ СЕ ДОНЕТИ И НА ЗАХТЕВ СТРАНЦА

(12) ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА ПРЕСТАЈЕ ДА ВАЖИ ПО СИЛИ ЗАКОНА У СЛУЧАЈУ СМРТИ СТРАНЦА, ОДОБРЕЊА СТАЛНОГ НАСТАЊЕЊА СТРАНЦА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ, ОДНОСНО ПРИЈЕМА СТРАНЦА У ДРЖАВЉАНСТВО РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

Привремени боравак по основу студирања

Члан 48.

(1) Привремени боравак по основу студирања у Републици Србији може да се одобри странцу који испуњава опште услове из члана 43. овог закона и који приложи доказ да је уписао студије у акредитованој високошколској установи ради стицања високог образовања у Републици Србији.

~~(2) Привремени боравак из става (1) овог члана се одобрава у трајању од једне године и може се продужити на исти период, изузев у случају из члана 44. став (5) овог закона.~~

~~(3-2) У случају да студије трају краће од годину дана ОД ТРИ ГОДИНЕ, привремени боравак се одобрава за период трајања студија.~~

~~(4) Продужење привременог боравка странца по основу студирања може се, поред разлога прописаних у члану 45. овог закона, одбити и уколико се утврди да странац континуирано не постиже задовољавајући напредак у студијама, а у складу са прописима којима је регулисана област високошколског образовања.~~

Привремени боравак по основу специјализације, стручне обуке или праксе

Члан 50.

~~(1) Привремени боравак по основу специјализације, стручне обуке или праксе може да се одобри странцу који испуњава опште услове из члана 43. овог закона и који приложи потврду одговарајућег надлежног органа, установе~~

~~или другог правног лица у Републици Србији да му је одобрена специјализација, стручна обука или пракса, као и програм којим је утврђено време њиховог трајања.~~

~~(2) На странца коме је одобрен привремени боравак из става (1) овог члана примењују се прописи којима је уређено запошљавање странаца у Републици Србији, уколико остварује права по основу рада у Републици Србији.~~

Привремени боравак по основу научно-истраживачког рада или других научно-образовних активности

Члан 51.

(1) Привремени боравак по основу научно-истраживачког рада или других научно-образовних активности може да се одобри странцу који испуњава опште услове из члана 43. овог закона и који приложи уговор закључен са научно-истраживачком организацијом о обављању научно-истраживачког рада и спровођења истраживачких активности.

~~(2) Привремени боравак из става (1) овог члана одобрава се у трајању од једне године и може се продужити на исти период, изузев у случају из члана 44. став (5) овог закона.~~

(3-2) Ако научно-истраживачки рад или друга научно-образовна активност траје краће од ~~једну~~ дана ТРИ ГОДИНЕ, привремени боравак се одобрава за период трајања истраживачког рада или друге научно-образовне активности.

~~(4) На странца коме је одобрен привремени боравак из става (1) овог члана примењују се прописи којима је уређено запошљавање странаца у Републици Србији.~~

Рок важења привременог боравка по основу спајања породице

Члан 57.

~~(1) Привремени боравак ради спајања породице из чл. 55. и 56. овог закона се одобрава у трајању од једне године и продужава се на исти период, изузев у случају из члана 44. став (5) овог закона.~~

(2-1) Странцу коме се привремени боравак одобрава по основу спајања породице са странцем коме је одобрен привремени боравак, у Републици Србији, привремени боравак се одобрава до истека рока важења одобрења привременог боравка, странца са којим се тражи спајање породице.

(2) СТРАНЦУ КОМЕ СЕ ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК ОДОБРАВА ПО ОСНОВУ СПАЈАЊА ПОРОДИЦЕ СА СТРАНЦЕМ КОМЕ ЈЕ ИЗДАТА ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА, ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК ОДОБРАВА СЕ ДО ИСТЕКА РОКА ВАЖЕЊА ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ СТРАНЦА СА КОЈИМ СЕ ТРАЖИ СПАЈАЊЕ ПОРОДИЦЕ.

Привремени боравак малолетног странца рођеног на територији Републике Србије

Члан 58.

(1) Родитељ, старатељ или законски заступник детета које је рођено на територији Републике Србије, а коме су оба родитеља страни држављани, дужан је да у року од три месеца од рођења детета поднесе захтев за одобрење привременог боравка за дете.

(2) Привремени боравак се одобрава на период до када је одобрен привремени боравак родитеља, старатеља или законског заступника детета, односно на период од једне ДО ТРИ године уколико је један од родитеља, старатеља или законског заступника детета стално настањени странац.

Самостални боравак

Члан 59.

(1) Странцу који је члан уже породице држављанина Републике Србије, странцу коме је одобрен привремени боравак, стално настањење или азил у Републици Србији и који је по основу спајања породице последње четири године непрекидно боравио у Републици Србији, а испуњава опште услове из члана 43. овог закона, може се на његов захтев, одобрити самостални боравак.

(2) Странцу из става (1) овог члана који је у последње три године непрекидно боравио на привременом боравку по основу спајања породице може се, на његов захтев, одобрити самостални боравак у случају када је преминуо држављанин Републике Србије или странац са којим се остваривало право на спајање породице.

(3) Изузетно, странцу из става (1) овог члана, коме је одобрен привремени боравак ради спајања породице у временском периоду који је краћи од четири године, а жртва је породичног насиља или у случају других посебно тешких околности може се, на његов захтев, одобрити самостални боравак у случају када нису испуњени општи услови предвиђени чланом 43. овог закона.

~~(4) Самостални привремени боравак се одобрава у трајању од једне године и продужава се на исти период, изузев у случају из члана 44. став (5) овог закона.~~

Престанак привременог боравка

Члан 66.

~~(1) Уколико се накнадно сазна да за странца коме је одобрен привремени боравак постоји један или више разлога прописаних за одбијање захтева за привремени боравак, надлежни орган ће донети решење о престанку права на привремени боравак и одредити рок у ком је дужан да напусти Републику Србију, а који не може бити дужи од 30 дана. Решењем о престанку права на привремени боравак може се изрећи и забрана уласка.~~

(1) АКО СЕ НАКНАДНО САЗНА ДА ЗА СТРАНЦА КОМЕ ЈЕ ОДОБРЕН ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК ПОСТОЈИ ЈЕДАН ИЛИ ВИШЕ РАЗЛОГА

ПРОПИСАНИХ ЗА ОДБИЈАЊЕ ЗАХТЕВА ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК, НАДЛЕЖНИ ОРГАН ЋЕ ДОНЕТИ РЕШЕЊЕ О ПРЕСТАНКУ ПРАВА НА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК.

(2) РЕШЕЊЕМ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ СЕ ОДРЕДИТИ РОК У КОМ ЈЕ СТРАНЦ ДУЖАН ДА НАПУСТИ РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ, КОЈИ НЕ МОЖЕ БИТИ ДУЖИ ОД 30 ДАНА ОД ДАНА ДОСТАВЉАЊА РЕШЕЊА И МОЖЕ СЕ ИЗРЕЋИ ЗАБРАНА УЛАСКА.

(2-3) На изрицање забране сходно се примењује члан 78. овог закона.

(3-4) Приликом доношења решења о престанку права на привремени боравак, цене се посебне околности сваког појединачног случаја, а посебно дужина трајања претходних привремених боравака странца и његове личне, породичне, културне, економске и друге везе са Републиком Србијом.

(4-5) Против решења о престанку права на привремени боравак странца може, преко надлежног органа, изјавити жалбу у року од 15 дана од дана пријема решења.

(5-6) Жалба се подноси у писаној форми, на српском језику, уз плаћање прописане таксе.

(6-7) О жалби на решење о престанку права на привремени боравак одлучује Министарство унутрашњих послова.

(7-8) Жалба одлаже извршење решења, ИЗУЗЕВ У СЛУЧАЈУ ИЗ СТАВА (2) ОВОГ ЧЛАНА.

(8-9) Против решења донетог у другостепеном поступку може се покренути управни спор. Покретање управног спора не одлаже извршење решења другостепеног органа.

(10) ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК МОЖЕ ПРЕСТАТИ И ПО ЗАХТЕВУ СТРАНЦА.

(11) ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК ПРЕСТАЈЕ ДА ВАЖИ ПО СИЛИ ЗАКОНА У СЛУЧАЈУ СМРТИ СТРАНЦА, ОДОБРЕЊА СТАЛНОГ НАСТАЊЕЊА СТРАНЦА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ, ОДНОСНО ПРИЈЕМА СТРАНЦА У ДРЖАВЉАНСТВО РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

Стално настањење

Члан 67.

(1) Стално настањење је дозвола за дуготрајни боравак ОДОБРЕЊЕ ДУГОТРАЈНОГ БОРАВКА страног држављанина у Републици Србији.

~~(2) Стално настањење одобриће се странцу који испуњава услове из члана 70. овог закона и који је до дана подношења захтева за стално настањење у Републици Србији боравио непрекидно дуже од пет година на основу одобрења за привремени боравак.~~

(2) СТАЛНО НАСТАЊЕЊЕ ОДОБРИЋЕ СЕ СТРАНЦУ КОЈИ ИСПУЊАВА УСЛОВЕ ИЗ ЧЛАНА 70. ОВОГ ЗАКОНА И КОЈИ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ

БОРАВИ НЕПРЕКИДНО ТРИ ГОДИНЕ НА ОСНОВУ ОДОБРЕЊА ПРИВРЕМЕНОГ БОРАВКА.

(3) Странац који у Републици Србији има одобрен привремени боравак по основу студирања или школовања не може поднети захтев за стално настањење у Републици Србији.

(4) Странац који је у претходном периоду одређено време провео на привременом боравку по основу студирања или школовања у Републици Србији, а касније променио основ боравак у Републици Србији може поднети захтев за стално настањење. Само половина времена који је странац провео у Републици Србији по основу студирања или школовања може се урачунати у време потребно за одобрење сталног настањења.

(5) Непрекидним боравком, у смислу става (2) овог члана сматра се ефективни боравак странца на територији Републике Србије, са могућношћу вишекратног одсуства из Републике Србије до десет месеци или једнократног одсуства до шест месеци, у периоду од пет година ТРИ ГОДИНЕ.

(6) У тренутку подношења захтева за одобрење сталног настањења странац мора имати одобрен привремени боравак, А БЛАГОВРЕМЕНО ПОДНОШЕЊЕ ЗАХТЕВА ЗА ОДОБРЕЊЕ СТАЛНОГ НАСТАЊЕЊА ОМОГУЋАВА СТРАНЦУ ДА ЗАКОНИТО БОРАВИ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ ДО ОКОНЧАЊА УПРАВНОГ ПОСТУПКА.

(7) Време које је странац који има одобрен привремени боравак провео на издржавању казне затвора не урачунава се у време које је потребно за одобравање сталног настањења.

(8) Странац коме је одобрено стално настањење изједначен је у правима и обавезама са држављанима Републике Србије, осим у погледу оних права и обавеза од којих је, на основу Устава и закона, изузет.

~~(9) Ближе услове за одобравање сталног настањења, изглед захтева за одобрење сталног настањења као и изглед и начин уношења налепнице одобреног сталног настањења у страну путну исправу, прописује министар надлежан за унутрашње послове~~

(9) ОДРЕДБЕ ОВОГ ЧЛАНА СХОДНО СЕ ПРИМЕЊУЈУ И НА СТРАНЦА КОМЕ ЈЕ ИЗДАТА ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА.

(10) БЛИЖЕ УСЛОВЕ ЗА ОДОБРАВАЊЕ СТАЛНОГ НАСТАЊЕЊА И ИЗГЛЕД ЗАХТЕВА ЗА ОДОБРЕЊЕ СТАЛНОГ НАСТАЊЕЊА ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ.

Стално настањење у посебним случајевима

~~Члан 68.~~

~~(1) Стално настањење ће се одобрити и странцу који испуњава услове из члана 70. овог закона и:~~

~~1) који је на територији Републике Србије у брачној или ванбрачној заједници са држављанином Републике Србије или странцем коме је одобрено~~

~~стално настањење провео непрекидно најмање три године на одобреном привременом боравку по основу спајања породице;~~

~~2) малолетнику на привременом боравку у Републици Србији, ако је један од родитеља држављанин Републике Србије или странац коме је одобрено стално настањење;~~

~~3) који је пореклом из Републике Србије;~~

~~4) другом странцу који има одобрен привремени боравак, ако то налажу разлози хуманости или то представља интерес за Републику Србију.~~

~~(2) Одредбе члана 67. ст. (5) (8) примењују се и у случајевима сталног настањења у посебним случајевима.~~

ЧЛАН 68.

(1) НЕЗАВИСНО ОД ЧЛАНА 67. ОВОГ ЗАКОНА СТАЛНО НАСТАЊЕЊЕ ЋЕ СЕ ОДОБРИТИ И СТРАНЦУ КОЈИ ИСПУЊАВА УСЛОВЕ ИЗ ЧЛАНА 70. ОВОГ ЗАКОНА И ТО:

1) МАЛОЛЕТНИКУ, АКО ЈЕ ЈЕДАН ОД РОДИТЕЉА ДРЖАВЉАНИН РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ИЛИ СТРАНЦ КОМЕ ЈЕ ОДОБРЕНО СТАЛНО НАСТАЊЕЊЕ;

2) КОЈИ ЈЕ ПОРЕКЛОМ ИЗ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ;

3) КОЈИ ЈЕ СРПСКОГ ПОРЕКЛА;

4) ДРУГОМ СТРАНЦУ, АКО ТО ПРЕДСТАВЉА ИНТЕРЕС РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

ЧЛАН 68А

(1) СТАЛНО НАСТАЊЕЊЕ ЋЕ СЕ ОДОБРИТИ СТРАНЦУ КОЈИ ЈЕ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ БОРАВИО НЕПРЕКИДНО ДУЖЕ ОД ТРИ ГОДИНЕ ПО ОСНОВУ ОДОБРЕНОГ ПРАВА НА АЗИЛ.

(2) ЗА ОДОБРЕЊЕ СТАЛНОГ НАСТАЊЕЊА СТРАНЦА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА, КАО И ЗА ЧЛАНА ЊЕГОВЕ УЖЕ ПОРОДИЦЕ, КОЈИ ИСПУЊАВА УСЛОВЕ ЗА ОДОБРЕЊЕ СТАЛНОГ НАСТАЊЕЊА ИЗ ЧЛАНА 67. ОВОГ ЗАКОНА, НИЈЕ ПОТРЕБНО ДА СЕ ИСПУНЕ СВИ УСЛОВИ ПРОПИСАНИ ЧЛАНОМ 70. ОВОГ ЗАКОНА, УЗИМАЈУЋИ У ОБЗИР СПЕЦИФИЧНЕ И ЛИЧНЕ ОКОЛНОСТИ СТРАНЦА КОМЕ ЈЕ ОДОБРЕН АЗИЛ И ЧЛАНА ЊЕГОВЕ УЖЕ ПОРОДИЦЕ.

Надлежност за одлучивање

Члан 69.

(1) Захтев за стално настањење у Републици Србији странац на прописаном обрасцу лично подноси надлежном органу. ~~према месту где му је одобрен привремени боравак у Републици Србији.~~

(2) О захтеву за стално настањење странца у Републици Србији одлучује Министарство унутрашњих послова у року од 60 дана од дана подношења захтева.

(3) Приликом решавања по поднетом захтеву за одобрење сталног настањења, поред процене да ли су испуњени услови из чл. 67, 68, 68А и 70. овог закона, Министарство унутрашњих послова прибавља процену државног органа надлежног за заштиту безбедности Републике Србије да ли стални боравак странца на територији Републике Србије представља неприхватљив безбедносни ризик.

(4) Рок за доставу процене је 55 дана од дана достављања захтева на разматрање.

(5) ЗАХТЕВ ЗА СТАЛНО НАСТАЊЕЊЕ СЕ МОЖЕ ПОДНЕТИ И ЕЛЕКТРОНСКИМ ПУТЕМ.

(6) БЛИЖЕ УСЛОВЕ ЗА ПОДНОШЕЊЕ ЗАХТЕВА ЗА ОДОБРЕЊЕ СТАЛНОГ НАСТАЊЕЊА ЕЛЕКТРОНСКИМ ПУТЕМ ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ.

Услови за одобрење сталног настањења

Члан 70.

~~(1) Уз захтев за одобрење сталног настањења прилаже се:~~

- ~~1) важећи страни лични пасош;~~
- ~~2) доказ да поседује средства за издржавање;~~
- ~~3) доказ о здравственом осигурању;~~
- ~~4) пријава адресе становања у Републици Србији;~~
- ~~5) доказе о оправданости захтева за одобрење сталног настањења;~~
- ~~6) доказ о уплати прописане административне таксе.~~

~~(2) Одобрење за стално настањење уноси се у страну путну исправу у облику налепнице.~~

~~(3) Странац лично преузима путну исправу у којој је утиснута налепница одобреног сталног настањења.~~

~~(4) Изузетно, уколико за то постоје оправдани разлози путну исправу у коју је утиснута налепница сталног настањења може подићи пуномоћник странца.~~

ЧЛАН 70.

(1) УЗ ЗАХТЕВ ЗА ОДОБРЕЊЕ СТАЛНОГ НАСТАЊЕЊА СТРАНАЦ ПРИЛАЖЕ:

1) ВАЖЕЋИ ЛИЧНИ ИЛИ СЛУЖБЕНИ ПАСОШ ИЛИ ВАЖЕЋУ ЛИЧНУ КАРТУ ДРЖАВЕ ЧИЈИ ДРЖАВЉАНИ, У СКЛАДУ СА ВАЖЕЋИМ ПРОПИСИМА МОГУ ДА УЋУ У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ СА ЛИЧНОМ КАРТОМ;

- 2) ДОКАЗ ДА ПОСЕДУЈЕ СРЕДСТВА ЗА ИЗДРЖАВАЊЕ;
 - 3) ДОКАЗ О ЗДРАВСТВЕНОМ ОСИГУРАЊУ;
 - 4) ДОКАЗЕ О ОПРАВДАНОСТИ ЗАХТЕВА ЗА ОДОБРЕЊЕ СТАЛНОГ НАСТАЊЕЊА;
 - 5) ДОКАЗ О УПЛАТИ ПРОПИСАНЕ ТАКСЕ.
- (2) СТРАНЦУ КОМЕ ЈЕ ОДОБРЕНО СТАЛНО НАСТАЊЕЊЕ ИЗДАЈЕ СЕ ЛИЧНА КАРТА ЗА СТРАНЦА.
- (3) СТРАНАЦ ЛИЧНО ПРЕУЗИМА ЛИЧНУ КАРТУ ЗА СТРАНЦА.

Одбијање захтева за стално настањење

Члан 71.

- (1) Захтев за стално настањење ће се одбити странцу:
- 1) који не испуњава услове из чл. 67, 68, 68А и 70. овог закона;
 - 2) који је правоснажно осуђен на казну затвора у трајању дужем од шест месеци за кривично дело за које се гони по службеној дужности или ако је за такво кривично дело покренут поступак;
 - 3) ако то захтевају разлози заштите безбедности Републике Србије и њених грађана;
 - 4) странцу је на снази забрана уласка у Републику Србију;
 - 5) странцу је изречена мера безбедности или мера протеривања странца.
- ~~(2) Приликом доношења одлуке о поднетом захтеву за стално настањење, у случају постојања разлога из става (1) тач. 2) и 3) овог члана, цене се посебне околности сваког појединачног случаја, а нарочито озбиљност учињеног кривичног дела за које се гони по службеној дужности, претња коју подносилац захтева представља по безбедност Републике Србије и њених грађана у случају даљег боравака на територији државе, узимајући у обзир дужину трајања претходних привремених боравака и његове личне, породичне, културне, економске и друге везе са Републиком Србијом~~
- (2) ПРИЛИКОМ ДОНОШЕЊА ОДЛУКЕ ИЗ СТАВА (1) ТАЧ. 1), 2) И 3) ОВОГ ЧЛАНА, ЦЕНЕ СЕ ПОСЕБНЕ ОКОЛНОСТИ СВАКОГ ПОЈЕДИНАЧНОГ СЛУЧАЈА, УЗИМАЈУЋИ У ОБЗИР ДУЖИНУ ТРАЈАЊА ПРЕТХОДНИХ ПРИВРЕМЕНИХ БОРАВАКА, ЊЕГОВЕ ЛИЧНЕ, ПОРОДИЧНЕ, КУЛТУРНЕ, ЕКОНОМСКЕ И ДРУГЕ ВЕЗЕ СА РЕПУБЛИКОМ СРБИЈОМ, ОДНОСНО ОЗБИЉНОСТ УЧИЊЕНОГ КРИВИЧНОГ ДЕЛА ЗА КОЈЕ СЕ ГОНИ ПО СЛУЖБЕНОЈ ДУЖНОСТИ, КАО И ПРЕТЊУ КОЈУ ПОДНОСИЛАЦ ЗАХТЕВА ПРЕДСТАВЉА ПО БЕЗБЕДНОСТ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЊЕНИХ ГРАЂАНА.
- (3) Одбијање захтева за стално настањење у Републици Србији не доводи у питање могућност да странац даље борави у Републици Србији по

основу одобреног привременог боравака, уколико испуњава услове предвиђене одредбама овог закона којима се регулише привремени боравак.

(4) Против решења о одбијању захтева за стално настањење странац може изјавити жалбу органу који је донео решење у року од 15 дана од дана пријема решења.

(5) Жалба се подноси у писаној форми, на српском језику, уз плаћање прописане таксе.

(6) О жалби на решење о одбијању захтева за стално настањење одлучује Влада.

(7) Жалба одлаже извршење решења.

(8) Против решења донетог у другостепеном поступку може се покренути управни спор. Покретање управног спора не одлаже извршење решења другостепеног органа.

V. НЕЗАКОНИТ БОРАВАК И ПОСТУПАК ВРАЋАЊА

Незаконит боравак

Члан 74.

(1) Боравак странца у Републици Србији сматра се незаконитим ако је:

1) странац незаконито ушао у Републику Србију;

2) странац у Републици Србији остао дуже од 90 дана у периоду од 180 дана, **ОДНОСНО ДУЖЕ ОД ПЕРИОДА БОРАВКА СТРАНЦА ОДРЕЂЕНОГ МЕЂУНАРОДНИМ УГОВОРОМ;**

3) странац у Републици Србији остао дуже од периода боравака који му је одобрен у издатој визи, или му је виза поништена или укинута;

4) странцу привремени боравак истекао или престао, изузев у случају из члана 41. став ~~(7)~~ (8) овог закона;

5) странцу престало право на стално настањење;

6) странац нема други законски основ за боравак на територији Републике Србије;

7) странац изразио намеру да поднесе захтев за азил, али се у року од 72 сата није јавио у објекат за смештај тражилаца азила, Канцеларију за азил није обавестио о промени адресе становања или је самовољно напустио објекат за смештај тражилаца азила пре подношења захтева за азил;

8) странцу коме је правоснажном одлуком захтев за азил одбачен или одбијен, поступак по поднетом захтеву за азил обустављен или коме је из законом предвиђених разлога престало право на привремену заштиту или азил, а није поступио по налогу за напуштање територије Републике Србије изреченог у правоснажној одлуци органа који је решавао по његовом захтеву за азил;

9) странцу изречена заштитна мера удаљења или мера безбедности протеривања.

(2) У случају да су испуњени услови из става (1) тач. 1) –8) овог члана, надлежни орган након спроведеног поступка доноси решење о враћању.

Одређивање боравка у прихватилишту

Члан 87.

(1) Странцу који се налази у поступку враћања, а у сврху припреме враћања или извршења принудног удаљења одређује се боравак у прихватилишту на основу решења надлежног органа или решења граничне полиције о смештају странца у прихватилиште.

(2) Смештај странца у прихватилиште из става (1) овог члана надлежни орган или гранична полиција ће одредити уколико се у конкретном случају не могу ефикасно применити одредбе које се односе на обавезни боравак странца из члана 93. овог закона, а нарочито ако:

1) постоји ризик да странац неће бити доступан надлежном органу ради спровођења принудног удаљења,

2) странац избегава или омета припрему за враћање односно принудно удаљење.

3) **ЊЕГОВ БОРАВАК НА ТЕРИТОРИЈИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ПРЕДСТАВЉА НЕПРИХВАТЉИВ БЕЗБЕДНОСНИ РИЗИК ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ И ЊЕНЕ ГРАЂАНЕ, У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 9. ОВОГ ЗАКОНА.**

(3) Ризик да странац неће бити доступан надлежном органу ради спровођења принудног удаљења представља постојање оправдане сумње да страни држављанин неће добровољно напустити Републику Србију и поступити у складу са решењем о враћању. Основана сумња из овог става постоји уколико странац:

1) не поседује документа за утврђивање идентитета;

2) не сарађује у поступку враћања или омета своје удаљење;

3) није добровољно напустио Републику Србију;

4) не сарађује у поступку утврђивања идентитета или држављанства или је о себи дао лажне или противречне податке;

5) користи или је користио лажне или фалсификоване документе;

6) покуша или је већ ушао у Републику Србију на незаконит начин;

7) није поштовао обавезе из решења о обавезном боравку у одређеном месту;

8) нема родбину или друштвене везе у Републици Србији;

9) нема средстава за обезбеђивање смештаја, односно издржавање;

(4) Сматра се да странац избегава или омета припреме за враћање или принудно удаљење уколико његов идентитет не може да се утврди, односно уколико странац не поседује путну исправу.

(5) Изузетно од става (1) овог члана, странцу који има здравствене или друге посебне потребе, обезбедиће се други одговарајући смештај.

(6) Странац коме се одређује боравак у прихватилишту се у најкраћем року, писаним путем, на језику који разуме или се оправдано претпоставља да га разуме, обавештава о разлозима за одређивање боравка.

Трошкови враћања странца

Члан 94

~~(1) Трошкови боравка у прихватилишту, трошкови спровођења до дипломатског или конзуларног представништва, до прихватилишта, односно до државне границе и други трошкови враћања странца, падају на његов терет.~~

~~(2) Уколико странац нема средстава за издржавање, трошкове из става (1) овог члана сноси лице које се обавезало да ће сносити трошкове његовог боравка у Републици Србији.~~

~~(3) Трошкови које није могуће наплатити на начин из ст. (1) и (2) овог члана, падају на терет буџета Републике Србије.~~

ТРОШКОВИ ПРИНУДНОГ УДАЉЕЊА

ЧЛАН 94.

(1) ТРОШКОВЕ СМЕШТАЈА И БОРАВКА У ПРИХВАТИЛИШТУ И ДРУГЕ ТРОШКОВЕ КОЈИ НАСТАНУ ПРИЛИКОМ ПРИНУДНОГ УДАЉЕЊА СНОСИ СТРАНАЦ.

(2) РАДИ НАПЛАТЕ ТРОШКОВА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА ОД СТРАНЦА ЋЕ СЕ ОДУЗЕТИ НОВЧАНА СРЕДСТВА, О ЧЕМУ СЕ ИЗДАЈЕ ПОТВРДА.

(3) НОВЧАНА СРЕДСТВА КОЈА СУ ОДУЗЕТА ОД СТРАНЦА КОРИСТЕ СЕ ЗА ПОДМИРЕЊЕ ТРОШКОВА ПРИНУДНОГ УДАЉЕЊА, ИЗДАВАЊЕМ ПОТВРДЕ О ТРОШКОВИМА ПРИНУДНОГ УДАЉЕЊА.

(4) АКО СТРАНАЦ НЕМА СРЕДСТВА ЗА НАПЛАТУ ТРОШКОВА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА, ТРОШКОВЕ СНОСИ:

1) ФИЗИЧКО ИЛИ ПРАВНО ЛИЦЕ КОЈЕ СЕ ОБАВЕЗАЛО ДА ЋЕ СНОСИТИ ТРОШКОВЕ БОРАВКА И ПРИНУДНОГ УДАЉЕЊА СТРАНЦА ИЗ ЧЛАНА 27. СТАВ (2) ОВОГ ЗАКОНА;

2) ПРЕВОЗНИК КОЈИ НИЈЕ ОДВЕЗАО СТРАНЦА У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 13. СТ. (2) И (3) ОВОГ ЗАКОНА;

3) ОРГАНИЗАТОР ТУРИСТИЧКИХ ИЛИ ПОСЛОВНИХ ПУТОВАЊА ИЗ ЧЛАНА 13. СТАВА (4) ОВОГ ЗАКОНА;

4) ПОСЛОДАВАЦ КОЈИ ЈЕ ЗАПОСЛИО СТРАНЦА СУПРОТНО ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА ИЛИ ПРОПИСА КОЈИМ ЈЕ УРЕЂЕНО ЗАПОШЉАВАЊЕ СТРАНЦА.

(5) У СЛУЧАЈУ ИЗ СТАВА (4) ОВОГ ЧЛАНА МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА РЕШЕЊЕМ УТВРЂУЈЕ ВИСИНУ ТРОШКОВА ПРИНУДНОГ УДАЉЕЊА СТРАНЦА, УЗИМАЈУЋИ У ОБЗИР СТВАРНЕ ТРОШКОВЕ.

(6) ПРОТИВ РЕШЕЊА ИЗ СТАВА (5) ОВОГ ЧЛАНА НИЈЕ ДОЗВОЉЕНА ЖАЛБА, АЛИ СЕ МОЖЕ ПОКРЕНУТИ УПРАВНИ СПОР.

(7) НАПЛАТА ТРОШКОВА ПРИНУДНОГ УДАЉЕЊА ИЗ СТАВА (4) ОВОГ ЧЛАНА ЗАСТАРЕВА НАКОН ПЕТ ГОДИНА, РАЧУНАЈУЋИ ОД ДАНА ИЗВРШНОСТИ РЕШЕЊА ИЗ СТАВА (5) ОВОГ ЧЛАНА.

(8) ТРОШКОВИ КОЈЕ НИЈЕ МОГУЋЕ НАПЛАТИТИ НА НАЧИН ИЗ СТ. (1) ДО (4) ОВОГ ЧЛАНА, ПАДАЈУ НА ТЕРЕТ БУЏЕТА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ.

(9) У ТРОШКОВЕ ПРИНУДНОГ УДАЉЕЊА СТРАНЦА СПАДАЈУ ТРОШКОВИ НАБАВКЕ ПУТНЕ ИСПРАВЕ ЗЕМЉЕ ПОРЕКЛА СТРАНЦА, ПУТНЕ КАРТЕ ЗА ПОВРАТАК У ЗЕМЉУ ПОРЕКЛА СТРАНЦА, ТРОШКОВИ СМЕШТАЈА СТРАНЦА У ПРИХВАТИЛИШТУ ЗА СТРАНЦЕ, ТРОШКОВИ СМЕШТАЈА И ПУТОВАЊА ПОЛИЦИЈСКЕ ПРАТЊЕ У ИНОСТРАНСТВО КАО И ДРУГИ ТРОШКОВИ КОЈИ МОГУ НАСТАТИ У ВЕЗИ ПРИНУДНОГ УДАЉЕЊА СТРАНЦА.

(10) ОБРАЗАЦ ПОТВРДЕ О ОДУЗЕТИМ НОВЧАНИМ СРЕДСТВИМА, ОБРАЗАЦ ПОТВРДЕ О ТРОШКОВИМА ПРИНУДНОГ УДАЉЕЊА И НАЧИН ИЗРАЧУНАВАЊА ТРОШКОВА ПРИНУДНОГ УДАЉЕЊА ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ.

Врсте исправа за доказивање идентитета

Члан 100.

(1) Странац у Републици Србији доказује идентитет страном важећом путном исправом, важећом личном картом коју је издао надлежни орган друге државе, личном картом за странца, привременом личном картом за странца и посебном личном картом.

(2) ИДЕНТИТЕТ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ СТРАНАЦ ДОКАЗУЈЕ И ДОЗВОЛОМ ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК И ЈЕДИНСТВЕНОМ ДОЗВОЛОМ.

САДРЖАЈ ОБРАСЦА ДОЗВОЛЕ ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК, ОДНОСНО ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ

ЧЛАН 101А

(1) ДОЗВОЛА ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК, ОДНОСНО ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА ИЗДАЈЕ СЕ, У ОБЛИКУ КАРТИЦЕ, НА ОБРАСЦУ НА КОМ СУ ПЕРСОНАЛИЗОВАНИ ПОДАЦИ О ВРСТИ ДОЗВОЛЕ.

(2) ОБРАЗАЦ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА САДРЖИ СЛЕДЕЋЕ ПОДАТКЕ: ПРЕЗИМЕ, ИМЕ, ДАН, МЕСЕЦ И ГОДИНУ РОЂЕЊА, ПОЛ, ЕВИДЕНЦИЈСКИ БРОЈ СТРАНЦА, ДРЖАВУ РОЂЕЊА, ДРЖАВЉАНСТВО, ОСНОВ БОРАВКА И НАПОМЕНУ.

(3) У ОБРАЗАЦ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА СЕ УНОСЕ И СЛИКЕ БИОМЕТРИЈСКИХ ПОДАТАКА СТРАНЦА И ТО: ФОТОГРАФИЈА И ПОТПИС,

КАО И РЕГИСТАРСКИ И СЕРИЈСКИ БРОЈ ДОЗВОЛЕ, ДАТУМ ИЗДАВАЊА, РОК ВАЖЕЊА И ОРГАН ИЗДАВАЊА.

(4) ОБРАЗАЦ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА САДРЖИ МИКРОКОНТРОЛЕР (ЧИП) У КОЈИ СЕ УНОСЕ ВИДЉИВИ ПОДАЦИ НА ИСПРАВИ И ПОДАЦИ О АДРЕСИ СТАНОВАЊА СТРАНЦА, БИОМЕТРИЈСКИ ОТИСАК ПРСТА СТРАНЦА, ПОДАЦИ О ПРАВУ НА РАД, КАО И ДРУГИ ПОДАЦИ О СТРАНЦУ И СА ЊИМ ПОВЕЗАНИМ ФИЗИЧКИМ И ПРАВНИМ ЛИЦИМА, У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ЗАКОНА КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈУ ЕВИДЕНЦИЈЕ И ОБРАДА ПОДАТАКА У ОБЛАСТИ УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА, КАО И ПРОСТОР ЗА МАШИНСКИ ЧИТЉИВУ ЗОНУ ЗА ПОТРЕБЕ АУТОМАТСКОГ ОЧИТАВАЊА ПОДАТАКА.

(5) ПО ЗАХТЕВУ СТРАНЦА КОМЕ СЕ ИЗДАЈЕ ИЛИ ЈЕ ИЗДАТА ДОЗВОЛА ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК, ОДНОСНО ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА, У СКЛАДУ СА ПОСЕБНИМ ПРОПИСИМА, У МИКРОКОНТРОЛЕР (ЧИП) СЕ УПISУЈЕ КВАЛИФИКОВАНИ ЕЛЕКТРОНСКИ СЕРТИФИКАТ ИМАОЦА И ОДГОВАРАЈУЋИ ПОДАЦИ ЗА ФОРМИРАЊЕ КВАЛИФИКОВАНОГ ЕЛЕКТРОНСКОГ ПОТПИСА, ТАКО ДА ДОЗВОЛА ПОСТАЈЕ СРЕДСТВО ЗА ФОРМИРАЊЕ КВАЛИФИКОВАНОГ ЕЛЕКТРОНСКОГ ПОТПИСА.

(6) ОБРАЗАЦ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА ШТАМПА СЕ НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ, ЋИРИЛИЧНИМ ПИСМОМ И НА ЕНГЛЕСКОМ ЈЕЗИКУ, А ПОДАЦИ О ПРЕЗИМЕНУ И ИМЕНУ СТРАНЦА СЕ УПISУЈУ ОНАКО КАКО СУ УПISАНИ У ПУТНУ ИСПРАВУ СТРАНЦА У ТРАНСКРИПЦИЈИ НА ЕНГЛЕСКОМ ЈЕЗИКУ, ДОК СЕ ПОДАЦИ О ДРЖАВЉАНСТВУ УПISУЈУ НА НАЧИН КАКО СЕ МЕЂУНАРОДНО ПРИЗНАТИМ ТРОСЛОВНИМ КОДОМ ОЗНАЧАВА ДРЖАВА ЧИЈИ ЈЕ СТРАНАЦ ДРЖАВЉАНИН, А ПОДАЦИ О ДРЖАВИ РОЂЕЊА СТРАНЦА УПISУЈУ СЕ ЋИРИЛИЧНИМ ПИСМОМ, НА НАЧИН КАКО СЕ НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ НАЗИВА ДРЖАВА ЧИЈИ ЈЕ СТРАНАЦ ДРЖАВЉАНИН.

ИЗДАВАЊЕ ДОЗВОЛЕ ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК, ОДНОСНО ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ

ЧЛАН 101Б

(1) СТРАНЦУ КОЈИ ИСПУЊАВА УСЛОВЕ ЗА ОДОБРЕЊЕ ПРИВРЕМЕНОГ БОРАВКА, ОДНОСНО ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ НАДЛЕЖНИ ОРГАН ИЗДАЈЕ ДОЗВОЛУ ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК, ОДНОСНО ЈЕДИНСТВЕНУ ДОЗВОЛУ, ПРИ ЧЕМУ ЈЕ ПОТРЕБНО ЛИЧНО ПРИСУСТВО СТРАНЦА У ЦИЉУ УЗИМАЊА ЊЕГОВИХ БИОМЕТРИЈСКИХ ПОДАТАКА.

(2) МАЛОЛЕТНОМ СТРАНЦУ, ДО НАВРШЕНЕ ДВАНАЕСТЕ ГОДИНЕ ЖИВОТА НЕ УЗИМАЈУ СЕ ОТИСЦИ ПРСТИЈУ И ПОТПИС, А ПРИЛИКОМ ИЗДАВАЊА ДОЗВОЛЕ ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК МАЛОЛЕТНОМ СТРАНЦУ, НЕОПХОДНО ЈЕ ПРИСУСТВО ЈЕДНОГ РОДИТЕЉА, СТАРАТЕЉА, ОДНОСНО ЗАКОНСКОГ ЗАСТУПНИКА.

(3) СТРАНАЦ КОМЕ СЕ ИЗДАЈЕ ДОЗВОЛА ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК, ОДНОСНО ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА, А КОЈИ ЗБОГ СВОЈИХ ВЕРСКИХ ИЛИ НАЦИОНАЛНИХ ОБИЧАЈА НОСИ КАПУ ИЛИ МАРАМУ КАО САСТАВНИ ДЕО НОШЊЕ, ОДНОСНО ОДЕЋЕ, МОЖЕ БИТИ ФОТОГРАФИСАН СА КАПОМ ИЛИ МАРАМОМ.

(4) ПРИЛИКОМ УЗИМАЊА БИОМЕТРИЈСКИХ ПОДАТАКА СТРАНЦУ СЕ ИЗДАЈЕ ПОТВРДА КОЈА СЛУЖИ КАО ДОКАЗ О ЗАПОЧЕТОМ ПРОЦЕСУ ИЗДАВАЊА ДОЗВОЛЕ ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК, ОДНОСНО ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ.

(5) У ПОСТУПКУ ИЗДАВАЊА ДОЗВОЛЕ ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК, ОДНОСНО ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ ПЛАЋА СЕ ПРОПИСАНА ТАКСА, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

(6) СТРАНАЦ КОМЕ ЈЕ ДОЗВОЛА ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК, ОДНОСНО ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА ОШТЕЋЕНА ИЛИ АКО ФОТОГРАФИЈА ВИШЕ НЕ ОДГОВАРА ЊЕГОВОМ ИЗГЛЕДУ, ОДНОСНО КАДА ИЗ ДРУГИХ РАЗЛОГА НЕ МОЖЕ ДА СЛУЖИ СВОЈОЈ СВРСИ, ДУЖАН ЈЕ ДА У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА НАСТУПАЊА РАЗЛОГА ИЗ ОВОГ СТАВА ПОДНЕСЕ ЗАХТЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ НОВЕ ДОЗВОЛЕ ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК, ОДНОСНО ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ.

Право на личну карту за странца и посебну личну карту

Члан 102.

~~(1) Лична карта за странца издаје се странцу коме је одобрено стално настањење, као и странцу који нема важећу путну исправу, а привремени боравак му је одобрен решењем.~~

~~(2) Привремена лична карта за странца се издаје странцу коме је одложено принудно удаљење у складу са чланом 84. овог закона или коме је одређен обавезни боравак у складу са чланом 93. овог закона.~~

(2) ПРИВРЕМЕНА ЛИЧНА КАРТА ЗА СТРАНЦА ИЗДАЈЕ СЕ СТРАНЦУ КОМЕ ЈЕ ОДЛОЖЕНО ПРИНУДНО УДАЉЕЊЕ У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 84. ОВОГ ЗАКОНА, КОМЕ ЈЕ ОДРЕЂЕН ОБАВЕЗНИ БОРАВАК У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 93. ОВОГ ЗАКОНА, КАО И У СЛУЧАЈУ ИЗ ЧЛАНА 44. СТАВ (6) ОВОГ ЗАКОНА.

(3) Странцу који је члан дипломатског или конзуларног представништва стране државе или члан друге мисије која има дипломатски статус, као и члановима његове породице са којима живи у заједничком домаћинству издаје се посебна лична карта.

(4) Посебна лична карта издаје се као дипломатска, службена, конзуларна или сервисна лична карта.

(5) Дипломатска лична карта издаје се дипломатском агенту и члановима његове породице, службена лична карта издаје се члану административно-техничког особља дипломатске или конзуларне или друге мисије и члановима његове породице, конзуларна лична карта издаје се конзуларном функционеру, сервисна лична карта издаје се странцу који ужива одређени обим привилегија у складу са међународним уговорима.

ИЗРАДА ОБРАЗАЦА

ЧЛАН 103А

ОБРАЗАЦ ДОЗВОЛЕ ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК, ОДНОСНО ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ, ОБРАЗАЦ ЛИЧНЕ КАРТЕ ЗА СТРАНЦА И ПРИВРЕМЕНЕ ЛИЧНЕ КАРТЕ ЗА СТРАНЦА, КАО И ОБРАЗАЦ ПУТНОГ ЛИСТА ЗА СТРАНЦЕ ИЗРАЂУЈЕ НАРОДНА БАНКА СРБИЈЕ - ЗАВОД ЗА ИЗРАДУ НОВЧАНИЦА И КОВАНОГ НОВЦА.

Подношење захтева за издавање личне карте за странца

Члан 104

~~(1) Странац из члана 102. става (1) овог закона, дужан је да у року од 30 дана од дана остваривања права на основу ког се издаје лична карта за странца, надлежном органу лично поднесе захтев за издавање личне карте за странца.~~

~~(2) Странац коме се издаје лична карта за странца или привремена лична карта за странца, а који због својих верских или националних обичаја носи капу или мараму као саставни део ношње, односно одеће, може бити фотографисан са капом или марамом.~~

~~(3) Приликом подношења захтева за издавање личне карте за странца или привремене личне карте за странца, странцу се издаје потврда, која служи као доказ о поднетом захтеву.~~

~~(4) Странцу који је навршио 16 година живота, а остварио је право на личну карту за странца из члана 102. став (1) овог закона издаје се лична карта за странца. Један од родитеља, старатеља односно законског заступника странца из овог става дужан је да 30 дана по његовој навршеној шеснаестој години поднесе захтев за издавање личне карте за странца.~~

~~(5) На захтев родитеља, старатеља односно законског заступника, лична карта за странца може да се изда и малолетном странцу из члана 102. став (1) овог закона, који је навршио десет година живота.~~

~~(6) Приликом подношења захтева из ст. (4) и (5) овог члана неопходно је присуство једног родитеља, старатеља односно законског заступника.~~

~~(7) Изглед обрасца и поступак издавања личне карте за странца и привремене личне карте прописује министар надлежан за унутрашње послове, а изглед обрасца захтева за издавање посебне личне карте, изглед обрасца посебне личне карте, као и поступак издавања посебне личне карте прописује министар надлежан за спољне послове.~~

ИЗДАВАЊЕ ЛИЧНЕ КАРТЕ ЗА СТРАНЦА

ЧЛАН 104.

(1) СТРАНЦУ КОМЕ ЈЕ ОДОБРЕНО СТАЛНО НАСТАЊЕЊЕ НАДЛЕЖНИ ОРГАН ИЗДАЈЕ ЛИЧНУ КАРТУ ЗА СТРАНЦА, ПРИ ЧЕМУ ЈЕ ПОТРЕБНО

ЛИЧНО ПРИСУСТВО СТРАНЦА У ЦИЉУ УЗИМАЊА ЊЕГОВИХ БИОМЕТРИЈСКИХ ПОДАТАКА.

(2) ПРИЛИКОМ УЗИМАЊА БИОМЕТРИЈСКИХ ПОДАТАКА СТРАНЦУ СЕ ИЗДАЈЕ ПОТВРДА, КОЈА СЛУЖИ КАО ДОКАЗ О ЗАПОЧЕТОМ ПРОЦЕСУ ИЗДАВАЊА ЛИЧНЕ КАРТЕ ЗА СТРАНЦА.

(3) СТРАНАЦ КОМЕ СЕ ИЗДАЈЕ ЛИЧНА КАРТА ЗА СТРАНЦА, А КОЈИ ЗБОГ СВОЈИХ ВЕРСКИХ ИЛИ НАЦИОНАЛНИХ ОБИЧАЈА НОСИ КАПУ ИЛИ МАРАМУ КАО САСТАВНИ ДЕО НОШЊЕ, ОДНОСНО ОДЕЋЕ, МОЖЕ БИТИ ФОТОГРАФИСАН СА КАПОМ ИЛИ МАРАМОМ.

(4) МАЛОЛЕТНОМ СТРАНЦУ, ДО НАВРШЕНЕ ДВАНАЕСТЕ ГОДИНЕ ЖИВОТА НЕ УЗИМАЈУ СЕ ОТИСЦИ ПРСТИЈУ И ПОТПИС, А ПРИЛИКОМ ИЗДАВАЊА ЛИЧНЕ КАРТЕ ЗА СТРАНЦА МАЛОЛЕТНОМ СТРАНЦУ, НЕОПХОДНО ЈЕ ПРИСУСТВО ЈЕДНОГ РОДИТЕЉА, СТАРАТЕЉА, ОДНОСНО ЗАКОНСКОГ ЗАСТУПНИКА.

(5) ОДРЕДБЕ ОВОГ ЧЛАНА СЕ СХОДНО ПРИМЕЊУЈУ ПРИЛИКОМ ИЗДАВАЊА ПРИВРЕМЕНЕ ЛИЧНЕ КАРТЕ ЗА СТРАНЦА.

(6) У ПОСТУПКУ ИЗДАВАЊА ЛИЧНЕ КАРТЕ ЗА СТРАНЦА И ПРИВРЕМЕНЕ ЛИЧНЕ КАРТЕ ЗА СТРАНЦА ПЛАЋА СЕ ПРОПИСАНА ТАКСА, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

(7) ИЗГЛЕД ОБРАСЦА И ПОСТУПАК ИЗДАВАЊА ЛИЧНЕ КАРТЕ ЗА СТРАНЦА И ПРИВРЕМЕНЕ ЛИЧНЕ КАРТЕ ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ, А ИЗГЛЕД ОБРАСЦА ЗАХТЕВА ЗА ИЗДАВАЊЕ ПОСЕБНЕ ЛИЧНЕ КАРТЕ, ИЗГЛЕД ОБРАСЦА ПОСЕБНЕ ЛИЧНЕ КАРТЕ, КАО И ПОСТУПАК ИЗДАВАЊА ПОСЕБНЕ ЛИЧНЕ КАРТЕ ПРОПИСУЈЕ МИНИСТАР НАДЛЕЖАН ЗА СПОЉНЕ ПОСЛОВЕ.

Рок важења

Члан 106.

~~(1) Лична карта за странца коме је одобрено стално настањење издаје се са роком важења од пет година.~~

~~(2) Лична карта за странца коме је одобрен привремени боравак издаје се са роком важења на који му је решењем одобрен привремени боравак.~~

~~(3) Привремена лична карта издаје се са роком важења на који му је одређен обавезни боравак, односно са роком важења у складу са решењем о одлагању принудног удаљења.~~

~~(4) Малолетном странцу коме је одобрено стално настањење лична карта за странца издаје се са роком важења од две године.~~

~~(5) Посебна лична карта издаје се са роком важења до четири године.~~

Члан 106.

(1) ЛИЧНА КАРТА ЗА СТРАНЦА ИЗДАЈЕ СЕ СА РОКОМ ВАЖЕЊА ОД ПЕТ ГОДИНА.

(2) МАЛОЛЕТНОМ СТРАНЦУ ЛИЧНА КАРТА ЗА СТРАНЦА ИЗДАЈЕ СЕ СА РОКОМ ВАЖЕЊА ОД ДВЕ ГОДИНЕ.

(3) ПРИВРЕМЕНА ЛИЧНА КАРТА ИЗДАЈЕ СЕ СА РОКОМ ВАЖЕЊА НА КОЈИ ЈЕ СТРАНЦУ РЕШЕЊЕМ ОДРЕЂЕН ОБАВЕЗНИ БОРАВАК, ОДЛОЖЕНО ПРИНУДНО УДАЉЕЊЕ, ОДНОСНО ОДОБРЕН ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК.

(4) ПОСЕБНА ЛИЧНА КАРТА ИЗДАЈЕ СЕ СА РОКОМ ВАЖЕЊА ДО ЧЕТИРИ ГОДИНЕ.

Враћање личне карте за странца и проглашење неважећом личне карте за странца

Члан 108.

(1) Странац је дужан да надлежном органу врати личну карту за странца ако:

1) је стекао држављанство Републике Србије;

2) се исељава из Републике Србије;

3) му је престало право на стално настањење или на привремени боравак, односно ако му је привремени боравак истекао.

(2) Странац је дужан да о нестанку личне карте за странца или привремене личне карте за странца без одлагања обавести надлежни орган, који решењем проглашава личну карту за странца или привремену личну карту за странца неважећом, и исто оглашава у „Службеном гласнику Републике Србије” о трошку странца. НА ЗВАНИЧНОЈ ВЕБ ПРЕЗЕНТАЦИЈИ МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА.

(3) Против решења о проглашавању неважећом личне карте за странца или привремене личне карте за странца није допуштена жалба, али се може покренути управни спор.

Обавезе странца у случају нестанка исправе за доказивање идентитета

Члан 109.

(1) Странац који је на територији Републике Србије о нестанку стране путне исправе у коју је утиснута важећа визна налепница, важећа налепница привременог боравка или сталног настањења у Републици Србији без одлагања обавештава надлежни орган.

(2) О нестанку стране путне исправе која не садржи налепнице из става (1) овог члана странац може обавестити надлежни орган, а у циљу прибављања путног документа за напуштање територије Републике Србије

(3) Потврду о нестанку стране путне исправе на територији Републике Србије издаје надлежни орган.

ОБАВЕЗЕ СТРАНЦА У СЛУЧАЈУ НЕСТАНКА ДОЗВОЛЕ ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК И ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ

ЧЛАН 109.

(1) СТРАНАЦ ЈЕ ДУЖАН ДА О НЕСТАНКУ ДОЗВОЛЕ ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК, ОДНОСНО ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ, БЕЗ ОДЛАГАЊА ОБАВЕСТИ НАДЛЕЖНИ ОРГАН, КОЈИ РЕШЕЊЕМ ПРОГЛАШАВА ДОЗВОЛУ ЗА

ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК, ОДНОСНО ЈЕДИНСТВЕНУ ДОЗВОЛУ НЕВАЖЕЋОМ, И ИСТО ОГЛАШАВА НА ЗВАНИЧНОЈ ВЕБ ПРЕЗЕНТАЦИЈИ МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА.

(2) ПРОТИВ РЕШЕЊА О ПРОГЛАШАВАЊУ НЕВАЖЕЋОМ ДОЗВОЛЕ ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК, ОДНОСНО ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ НИЈЕ ДОПУШТЕНА ЖАЛБА, АЛИ СЕ МОЖЕ ПОКРЕНУТИ УПРАВНИ СПОР.

Члан 117.

(1) Размена података о личности странца и са њим повезаних физичких и правних лица, која је неопходна за спровођење поступака и послова предвиђеним овим законом, обавља се са државним органима и са њима повезаним организацијама у складу са одредбама закона о обради података и евиденцијама у области унутрашњих послова и врши се између Министарства унутрашњих послова и:

- 1) министарства надлежног за спољне послове, у сврху издавања виза;
- 2) државног органа надлежног за заштиту безбедности Републике Србије, у сврху заштите безбедности Републике Србије и њених грађана;
- 3) организације надлежне за послове запошљавања, у сврху примене прописа о запошљавању странаца;
- 4) органа надлежног за управљање миграцијама, у сврху укључивања странца у програм подршке добровољном повратку.

(2) У складу са ставом (1) тачка 1) овог члана, Министарство унутрашњих послова преузима податке о поднетим захтевима за визу у дипломатско-конзуларним представништвима и, у складу са чланом 29. овог закона, врши провере по поднетом захтеву и даје претходну сагласност, док министарство надлежно за спољне послове, у складу са чланом 29. став (1) овог закона, врши провере кроз евиденције прописане чланом 115. став (1) тач. 1), 2), 3), 4) и 5) овог закона.

(3) У складу са ставом (1) тачка 2) овог члана орган надлежан за послове заштите безбедности Републике Србије и њених грађана преузима податке из евиденција које се воде на основу овог закона.

~~(4) У складу са ставом (1) тачка 3) овог члана организација надлежна за послове запошљавања од Министарства унутрашњих послова преузима податке о одобреном привременом или сталном настањењу странца, док Министарство унутрашњих послова преузима податке о издатим радним дозволама за странце у складу са прописима којима се регулише запошљавање странаца.~~

(4) У СКЛАДУ СА СТАВОМ (1) ТАЧКА 3) ОВОГ ЧЛАНА ОРГАНИЗАЦИЈА НАДЛЕЖНА ЗА ПОСЛОВЕ ЗАПОШЉАВАЊА ОД МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА ПРЕУЗИМА ПОДАТКЕ О ОДОБРЕНОМ ПРИВРЕМЕНОМ БОРАВКУ ИЛИ СТАЛНОМ НАСТАЊЕЊУ СТРАНЦА, ОДНОСНО ЈЕДИНСТВЕНИМ ДОЗВОЛАМА, ДОК МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА ПРЕУЗИМА ПОДАТКЕ О ПРОЦЕНИ ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗДАВАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.

(5) У складу са ставом (21) тач. 4) овог члана орган надлежан за управљање миграцијама од Министарства унутрашњих послова преузима податке о странцима којима је донето решење о враћању, док Министарство унутрашњих послова преузима податке о странцима који се укључују у програм подршке добровољног повратка.

(6) Органи из става (1) овог члана обавезни су да обезбеде заштиту података о личности странца и са њим повезаних физичких и правних лица из евиденција од случајног или неовлашћеног приступа, коришћења, обраде и прослеђивања, у складу са законом.

(7) Подаци из евиденција могу се користити за статистичке, научне и истраживачке сврхе, без ознаке идентитета лица на кога се подаци односе, у складу са законом.

Члан 118.

~~Надзор над спровођењем овог закона и прописа донетих на основу овог закона врше Министарство унутрашњих послова и министарство надлежно за спољне послове, свако у делу који се односи на надлежност тог министарства.~~

НАДЗОР НАД СПРОВОЂЕЊЕМ ОВОГ ЗАКОНА И ПРОПИСА ДОНЕТИХ НА ОСНОВУ ОВОГ ЗАКОНА ВРШЕ МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА, МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА ПОСЛОВЕ РАДА И ЗАПОШЉАВАЊА, ПРЕКО НАДЛЕЖНЕ ИНСПЕКЦИЈЕ РАДА, КАО И МИНИСТАРСТВО НАДЛЕЖНО ЗА СПОЉНЕ ПОСЛОВЕ, СВАКО У ДЕЛУ ПРОПИСАНЕ НАДЛЕЖНОСТИ.

Члан 119.

(1) Новчаном казном у износу од ~~50.000~~ 500.000 до 2.000.000 динара казниће се за прекршај правно лице:

1) које на територију Републике Србије доведе странца или одбије да га одведе са граничног прелаза или из Републике Србије, супротно одредби члана 13. ст. (1) и (2) овог закона;

~~2) услед чијег пропуста у организацији туристичког или пословног путовања је дошло до незаконитог боравка странца на територији Републике Србије (члан 13. став (4) овог закона).~~

2) КОЈЕ НЕ ОСИГУРА ДА СТРАНАЦ КОЈИ, У ЊГОВОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ, ОДНОСНО ПО ОСНОВУ ПОЗИВНОГ ПИСМА ДОЂЕ У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ, БОРАВИ У ЗЕМЉИ У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА И НЕ ПРЕДУЗМЕ МЕРЕ КОЈИМА ПРЕДУПРЕЂУЈЕ НЕЗАКОНИТ БОРАВАК СТРАНЦА НАКОН УЛАСКА У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ (ЧЛАН 13А СТАВ (1) ОВОГ ЗАКОНА);

3) КОЈЕ НЕ ПРЕДУЗМЕ МЕРЕ И РАДЊЕ КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА ОБЕЗБЕЂИВАЊЕ УСЛОВА ЗА ЗАКОНИТ БОРАВАК И РАД СТРАНЦА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ, А НА ОСНОВУ ЧИЈЕГ ПОЗИВНОГ ПИСМА ЈЕ СТРАНАЦ УШАО У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ СА ВИЗОМ ЗА ДУЖИ БОРАВАК ПО ОСНОВУ ЗАПОСЛЕЊА (ЧЛАН 13А СТАВ (3) ОВОГ ЗАКОНА).

(2) За прекршај из става (1) овог члана, новчаном казном од ~~5.000~~ 50.000 до 150.000 динара, казниће се и одговорно лице у правном лицу.

(3) Новчаном казном од ~~40.000~~ 100.000 до 500.000 динара казниће се предузетник за прекршај из става (1) овог члана.

(4) Уз казну за прекршај из става (1) тачка 1) овог члана, учиниоцу се може изрећи и заштитна мера забране обављања делатности међународног превоза путника у ваздушном, друмском, водном или железничком саобраћају, а за прекршај из става (1) тачка 2) овог члана, заштитна мера забране организовања међународних туристичких или пословних путовања.

(5) УЗ КАЗНУ ЗА ПРЕКРШАЈ ИЗ СТАВА (1) ТАЧКА 3) ОВОГ ЧЛАНА, ПОЗИВАРУ СЕ МОЖЕ ИЗРЕЋИ И ЗАШТИТНА МЕРА ЗАБРАНЕ ОБАВЉАЊА ДЕЛАТНОСТИ.

(6) НОВЧАНОМ КАЗНОМ ОД 50.000 ДО 150.000 ДИНАРА КАЗНИЋЕ СЕ ФИЗИЧКО ЛИЦЕ ЗА ПРЕКРШАЈ ИЗ СТАВА (1) ТАЧКА 3) ОВОГ ЧЛАНА.

Кршење прописа у вези са уласком и задржавањем

Члан 121.

(1) Новчаном казном у износу од ~~5.000~~ 50.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај странац који:

1) незаконито уђе у Републику Србију (члан 14. овог закона);

2) не напусти Републику Србију у року који му је одређен за добровољни повратак (члан 77. овог закона);

3) уђе или борави у Републици Србији, а изречена му је забрана уласка (чл. 39, 66, 72. и 78. овог закона);

4) напусти прихватилиште без одобрења или се не придржава кућног реда и правила боравка у прихватилишту (члан 91. став (1) овог закона);

5) напусти место обавезног боравка које му је одредио надлежни орган или се редовно не јавља надлежном органу (члан 93. овог закона).

(2) Уз казну за прекршај из става (1) овог члана странцу се може изрећи и заштитна мера удаљења странца са територије Републике Србије.

(3) Казном затвора до 60 дана затвора и новчаном казном у износу од 50.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај физичко лице које помогне или покуша да помогне страном држављанину да незаконито уђе у Републику Србију, транзитира преко територије Републике Србије или да незаконито борави на територији Републике Србије (члан 14. став (2) овог закона).

(4) Уз казну за прекршај из става (3) овог члана учиниоцу се може изрећи заштитна мера одузимање предмета.

Незаконит боравак и легитимисање

Члан 122.

(1) Новчаном казном у износу од ~~5.000~~ 50.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај странац који:

1) борави у Републици Србији супротно разлозима због којих му је одобрен боравак (члан 40. став (3) овог закона);

1а) борави у Републици Србији супротно сврси, односно основу због које му је издата виза (члан 31. став (6) овог закона);

1Б) БОРАВИ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ СУПРОТНО РАЗЛОЗИМА ЗБОГ КОЈИХ МУ ЈЕ ИЗДАТА ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА (ЧЛАН 46А СТАВ (4) ОВОГ ЗАКОНА);

2) незаконито борави у Републици Србији (члан 74. став (1) овог закона);

3) одбије да покаже полицијском службенику надлежног органа исправу о идентитету (члан 101. став (1) овог закона);

4) препусти свој лични документ другој особи на коришћење, или користи неважећи лични документ, или користи туђи лични документ као свој (члан 101. став (2) овог закона).

(2) Уз казну за прекршај из става (1) овог члана странцу се може изрећи и заштитна мера удаљења странца са територије Републике Србије.

Члан 123.

(1) Новчаном казном у износу од ~~5.000~~ 20.000 до 150.000 динара казниће се за прекршај странац који:

~~1) није поднео захтев за одобрење привременог боравка у Републици Србији, а за његов рад му је у складу са прописима који уређују запошљавање странаца потребна радна дозвола (члан 46. став (2) овог закона);~~

1) НИЈЕ ПОДНЕО ЗАХТЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ (ЧЛАН 46. СТАВ (1) ОВОГ ЗАКОНА);

1А) НИЈЕ ПОДНЕО ЗАХТЕВ ЗА ОДОБРЕЊЕ ПРИВРЕМЕНОГ БОРАВКА (ЧЛАН 46. СТАВ (2) ОВОГ ЗАКОНА).

2) брисана је (види члан 15. Закона - 31/2019-7)

~~3) у прописаном року не поднесе захтев за продужење привременог боравка, (члан 41. став (5) овог закона);~~

4) у прописаном року не поднесе захтев за одобрење привременог боравка детета, страног држављанина рођеног на територији Републике Србије (члан 58. став (1) овог закона);

~~5) у прописаном року не поднесе захтев надлежном органу за издавање личне карте за странца (члан 104. ст. (1) и (4) овог закона);~~

6) у прописаном року не поднесе захтев надлежном органу за издавање нове личне карте за странца (члан 107. став (2) овог закона);

7) не врати личну карту надлежном органу, у случајевима утврђеним чланом 108. став (1) овог закона;

8) не пријави надлежном органу нестанак исправа из члана 108. ~~став (2)~~ и члана 109. ~~став (1)~~ овог закона;

9) надлежном органу не пријави промену адресе становања или промену пребивалишта из члана 110. ст. (3) и (7) овог закона;

10) за време боравка у Републици Србији носи страну војну, полицијску или царинску униформу супротно одредбама члана 112. овог закона;

11) У ПРОПИСАНОМ РОКУ НЕ ПОДНЕСЕ ЗАХТЕВ НАДЛЕЖНОМ ОРГАНУ ЗА ИЗДАВАЊЕ НОВЕ ДОЗВОЛЕ ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК ИЛИ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ (ЧЛАН 1016 СТАВ (6) ОВОГ ЗАКОНА).

АНАЛИЗА ЕФЕКТА ПРОПИСА

Предлог закона о изменама и допунама Закона о странцима

1) Који су проблеми које закон треба да реши?

Закон о странцима („Службени гласник РС” , бр. 24/18 и 31/19) је усвојен у марту 2018. године, а примена је започела 1.10.2018. године. Важећим законом су на свеобухватан начин, а имајући у виду области које обрађује материја закона (легалне и ирегуларне миграције у Републици Србији) прописани институти који уређују улазак, боравак, кретање, враћање странаца, смештај у прихватилиште, као и друга питања која се односе на стране држављане у Републици Србији. Приликом израде Закона о странцима из 2018. године, имајући у виду обавезе преузете у процесу придруживања, а у циљу хармонизације законодавства Републике Србије са директивама ЕУ у области легалних и ирегуларних миграција, домаће законодавство је усаглашавано са директивама Европске уније које уређују ове области, а нарочито са Директивом 2003/86/ЕЗ о праву на спајање породице, Директивом 2003/109/ЕЗ о статусу држављана трећих земаља са дуготрајним боравиштем, Директивом 2005/71/ЕЗ о условима прихвата држављана трећих земаља по основу научног истраживања, Директивом 2004/114/ЕЗ о условима прихвата држављана трећих земаља у сврху студирања, размене ученика, оспособљавања без накнаде или волонтирања, Директивом 2004/81/ЕЗ о дозволи боравака издатој држављанима трећих земаља који су жртве трговине људима или који су коришћени за деловања којима се омогућава незаконит улазак, а који сарађују са надлежним телима, Директивом 2008/115/ЕЗ о заједничким стандардима и поступцима држава чланица за враћање држављана трећих земаља са незаконитим боравком и Уредбом 810/2009/ЕЗ о визном коду ЕУ.

У циљу ефикасне и уједначене примене Закона о странцима, након усвајања Закона, донете су две уредбе и 16 подзаконских аката, којима се ближе уредила материја везана за улазак, кретање и боравак странаца на територији Републике Србије.

Током 2019. године, а у циљу омогућавања да се захтев за привремени боравак поднесе и електронским путем, а уважавајући стратешки циљ Владе Републике Србије када је у питању дигитализација поступака грађана, извршене су измене и допуне Закона о странцима, којим је прописана могућност подношења захтева за одобрење привременог боравака електронским путем. Поред наведеног, изменама и допунама Закона о странцима из 2019. године прописана је могућност да странац поднесе обједињени захтев за привремени боравак и дозволу за рад, што је био међукорак у имплементацији Директиве 2011/98/ЕУ о јединственом поступку обраде захтева за издавање јединствене дозволе за боравак и рад страним држављанима у Републици Србији.

У периоду од почетка примене одредби које су биле предмет измена и допуна Закона о странцима из 2019. године, а које се односе на могућност подношења обједињеног захтева за привремени боравак и радну дозволу поднето је укупно 6.902 захтева, од чега је 6.194 захтева решено позитивно, 264 захтева је одбијено због неиспуњења услова прописаних Правилником о обједињеном захтеву за одобрење, односно продужење привременог боравака и издавање дозволе за рад странцу („Службени гласник РС” , број 144/20), док је тренутно у поступку 708 поднетих захтева.

Имајући у виду наведено, као и потребу да се у национално законодавство уведе институт јединствене дозволе за привремени боравак и рад странца, а у циљу даљег усклађивања прописа Републике Србије са прописима Европске Уније, израђен је Предлог закона о изменама и допунама

Закона о странцима. Кроз Предлог закона је извршено усклађивање националног законодавства са Директивом 2011/98/ЕУ о јединственом поступку обраде захтева за издавање јединствене дозволе за боравак и рад страним држављанима у Републици Србији.

Хармонизација законодавства у области легалних и ирегуларних миграција је једна од активности прописаних Ревидираним Акционим планом за Поглавље 24, потпоглавље Миграције.

Паралелно са израдом Предлога закона о изменама и допунама Закона о странцима, израђен је Предлог закона о изменама и допунама Закона о запошљавању странаца у циљу хоризонталне повезаности два национална прописа.

Изменама и допунама Закона о странцима и изменама и допунама Закона о запошљавању странаца се омогућава да страни држављани у јединственом поступку, пред једним државним органом, Министарством унутрашњих послова Републике Србије, остваре истовремено право на привремени боравак и рад у Републици Србији, на начин да државни органи, у складу са законом и у оквиру надлежности врше, кроз јединствен поступак, потребне провере везане за одобрење привременог боравка, и издавање радне дозволе, након чега се, уколико су испуњени законски услови, издаје јединствена дозвола за привремени боравак и рад у Републици Србији.

Уважавајући један од стратешких циљева Владе Републике Србије, а који се односи на развој и дигитализацију, односно повећање броја електронских услуга за грађане, поступак издавања јединствене дозволе, односно дозволе за боравак и рад у Републици Србији је у потпуности дигитализован, односно одредбама Закона о изменама и допунама Закона о странцима прописано је да се захтев за издавање јединствене дозволе може поднети искључиво електронским путем.

Имајући у виду да је неколико поступака који су прописани законом могуће поднети електронским путем и то: захтев за издавање визе, захтев за одобрење привременог боравка, захтев за издавање јединствене дозволе, захтев за стално настањење, овим законом је прописан јединствени веб портал, који представља јавно доступан портал на интернету који ће, на једном месту садржати све информације везане за улазак, боравак и рад странаца у Републици Србији и путем ког ће се подносити захтеви који се, у складу са законом, могу поднети електронским путем.

Прописивањем предложених решења у Предлогу закона о изменама и допунама Закона о странцима омогућен је јединствен (обједињен) поступак, који мења досадашњу обавезу странца да прво регулише привремени боравак у складу са одредбама Закона о странцима, а након тога, послодавац или сам странац, подноси захтев за издавање дозволе за рад у складу са одредбама Закона о запошљавању странаца.

Предложеним законским решењима врши се даље поједностављење поступка којим странцу омогућава запошљавање у Републици Србији, односно повећава се ефикасност овог поступка, тако да ће послодавци, односно странци на бржи и једноставнији начин прибављати потребну дозволу, а странац ће у веома кратком року, моћи да се радно ангажује.

Предлог закона о изменама и допунама Закона о странцима прати истовремене измене и допуне Закона о запошљавању странаца, чије норме су хоризонтално повезане. Сходно новом концепту, у сврху решавања у поступку издавања јединствене дозволе, Министарство унутрашњих послова врши провере из надлежности прописане Законом о странцима када је у питању боравак странца на територији Републике Србије, док Национална служба за запошљавање врши процену испуњености услова за запошљавање, посебне случајеве запошљавања и samozapoшљавање странца, као вид претходног мишљења у поступку издавања јединствене дозволе и исте доставља

електронским путем надлежном органу у складу са прописима којима се уређује улазак, кретање и боравак странаца.

2) Који су жељени циљеви доношења закона?

Основни разлог за доношење овог закона јесте прецизирање и уређивање појединих одредаба у циљу ефикаснијег спровођења прописа у пракси, као и развијање повољнијег пословног окружења.

Предложена законска решења позитивно ће утицати на благовремену реализацију тренутних, али и планираних инфраструктурних пројеката који се реализују у Републици Србији, што ће свакако на крају имати позитиван утицај и на економију. Наведене измене ће допринети бољем позиционирању Републике Србије, у смислу увећаног обима инвестиција у Републику Србију, посебно када је у питању ангажовање стручњака који обављају послове од интереса за Републику Србију, односно када су у питању послови од међународног значаја.

3) Да ли су разматране могућности за решавање проблема без доношења акта?

Предложене измене односе се на материју која се мора уредити законом, тако да није било могуће решење проблема на други начин.

4) Зашто је доношење акта најбољи начин за решавање проблема?

Имајући у виду да је основни разлог за доношење овог закона поједностављење поступка, те детаљније уређивање појединих питања у циљу ефикаснијег спровођења прописа у пракси, као и да се предложене измене односе на материју која се мора уредити законом, произлази да друге регулаторне опције, односно алтернативне опције, попут информационих кампања, нису могуће.

5) На кога и како ће највероватније утицати решења у закону?

Прописивањем предложених решења у Предлогу закона о изменама и допунама Закона о странцима омогућен је јединствен (обједињен) поступак, који мења досадашњу обавезу странца да прво регулише привремени боравак у складу са одредбама Закона о странцима, а након тога, послодавац или сам странац, подноси захтев за издавање дозволе за рад у складу са одредбама Закона о запошљавању странаца.

Подношењем захтева за издавање јединствене дозволе, који се решава у року од 15 дана од дана достављања уредне документације, скраћен је период времена када странац, након уласка у земљу може законито да почне да обавља привредну делатност, чиме су смањени трошкови послодавца и самог странца, везани за његов смештај и боравак у Републици Србији од момента уласка до добијања потребних дозвола за његов боравак и рад.

Посебно је значајно истаћи да ће захтев за издавање јединствене дозволе за боравак и рад моћи поред странца да поднесе и послодавац, и то за већи број страних радника које ће ангажовати, чиме ће се додатно подићи стандарди Републике Србије када је у питању конкурентност тржишта радне снаге и привлачења страних инвестиција.

Стратешки гледано, због напора које Влада Републике Србије улаже у циљу развоја привредног раста и пораста бруто друштвеног производа, а кроз реализацију великог броја пре свега инфраструктурних пројеката, у нашој

земљи у овом тренутку, а очекује се да се такав тренд настави, постоји велика потреба за привлачењем стране радне снаге.

У том смислу, а имајући у виду потребу привлачења страних радника, али и свих других странаца који планирају да дужи временски период проведу у Републици Србији, те потребе да се за стране држављане омогући већа правна сигурност и смање бирократске и административне препреке, изменама и допунама овог закона омогућено је да се привремени боравак (уместо досадашње једне године) одобри на период до три године, у зависности од постојања разлога и доказа који се прилажу у сваком појединачном случају. Рок важења јединствене дозволе је такође три године.

У том смислу утицај који овај пропис производи је позитиван, како за послодавце, тако и за странце, јер се увођењем јединствене радно-боравишне дозволе област запошљавања странаца додатно унапређује. Наведене измене доприносе и поједностављењу и скраћењу самог поступка издавања јединствене дозволе, чиме се поступак чини ефикаснијим, како за послодавце, тако и за саме странце.

Поред наведеног, уважавајући потребу да страни држављани који имају одобрен привремени боравак по другим основама прописаним важећим Законом о странцима, имају и могућност да раде у нашој земљи, чиме доприносе развоју земље, кроз хоризонталну повезаност норми које се предлажу кроз измену и допуну Закона о запошљавању странаца омогућено је да велики број странаца има законом одобрено право на рад у Републици Србији и без издавања јединствене дозволе за привремени боравак и рад, чиме се остварује и додатна правна сигурност за саме странце, али и скраћење административних процедура које су прописане актуелним прописима.

У ту групу странаца спадају пре свега странци којима је одобрен привремени боравак по основу спајања породице са држављанином Републике Србије, странцима који имају одобрен привремени боравак по основу поседовања непокретности, по основу студирања (у временском периоду прописаним Законом о запошљавању странаца), странцима који имају одобрен привремени боравак по основу научно истраживачког рада, волонтерима, страним новинарима, страним експертима који су ангажовани на пројектима у државним органима Републике Србије, верским службеницима, странцима на хуманитарном боравку, странцима који су жртве трговине људима и другим странцима у складу са одредбама Закона о запошљавању странаца, као и стално настањеним странцима.

6) Какве трошкове ће примена закона изазвати грађанима и привреди, а нарочито малим и средњим предузећима?

Примена овог прописа неће створити трошкове ни грађанима ни привреди, с обзиром да се овим прописом не утврђује никаква нова финансијска обавеза привредним субјектима и грађанима, изузев трошкова који се односе на потребу обезбеђивања законом прописаних административних такси за појединачне поступке.

Комплетна дигитализација поступка имаће утицај на смањење трошкова грађанима и привреди, с обзиром да дигитализација поступка подразумева подношење захтева и свих пратећих докумената електронским путем.

У циљу савремених начина административног поступања, ефикаснијег и једноставнијег обављања послова, смањење папирологије и лакше комуникације, комплетан поступак биће дигитализован. С једне стране, циљ попуне дигитализације овог поступка је да се привреди олакша приступ услугама. С друге стране, дигитализацијом поступка побољшаће се сарадња између надлежних органа и размена података неопходних за одлучивање, чиме

ће се добити један повезан, ефикасан, квалитетан и унапређен систем који послодавцу омогућава да радно ангажује странца.

Дакле, дигитализација ће допринети поједностављењу поступка за привреду, смањењу администрације и „папирологије” и уштеди времена, чиме се утиче на побољшање пословног амбијента. Послодавац неће носити документа од шалтера до шалтера, а електронска услуга је доступна континуирано. На овај начин значајно ће се смањити трошкови грађанима и привреди. Дигитализација ће домаћој привреди, као и инвеститорима, значајно уштедети време, а захтев ће бити могуће поднети и из иностранства.

С тим у вези, сама дигитализација поступка допринеће убрзавању обраде захтева за издавање дозволе за боравак и рад и на тај начин смањити и трошкове подносиоцу захтева.

7) Да ли су позитивне последице доношења закона такве да оправдавају трошкове које ће он створити?

Прописивањем предложених решења у Предлог закона о изменама и допунама Закона о странцима омогућен је јединствен поступак, који мења досадашњу обавезу странца да прво регулише привремени боравак у складу са одредбама Закона о странцима, а након тога, послодавац или сам странац, подноси захтев за издавање дозволе за рад у складу са одредбама Закона о запошљавању странаца.

Подношењем захтева за издавање јединствене дозволе, који се решава у року од 15 дана од дана достављања уредне документације, скраћен је период времена када странац, након уласка у земљу може законито да почне да обавља привредну делатност, чиме су смањени трошкови послодавца и самог странца, везани за његов смештај и боравак у Републици Србији од момента уласка до добијања потребних дозвола за њихов боравак и рад.

Поред чињенице да је изменама и допунама Закона о странцима, као што је већ наведено, скраћен административни поступак и у великој мери либерализован долазак страних држављана у Републику Србију, те да су прописане повољније норме, посебно је посвећена пажња нормирању одредби које се односе на контролу уласка у земљу страних држављана из миграционо високо ризичних земаља, чијим држављанима је за улазак у Републику Србију потребна виза.

У том смислу, изменама и допунама овог закона додатно су прецизиране обавезе позивара који позива странца у Републику Србију и који се позивним писмом обавезује да ће сносити трошкове његовог боравка у Републици Србији, као и трошкове принудног удаљења и смештаја странца у прихватилиште за странце, а у циљу његовог повратка у земљу порекла.

Имајући у виду да је Република Србија суочена са великим приливом ирегуларних миграната, изменама и допунама Закона је, у циљу спречавања ситуације да странци након легалног уласка у Републику Србију на основу издате визе, постану ирегуларни мигранти на начин да злоупотребе издату визу и на незаконит напусте територију наше земље, прописана појачана одговорност позивара који позива стране држављане у Републику Србију, најчешће као радну снагу из земаља миграционо високог ризика. На транспарентан начин прописане су обавезе које позивар треба предузме након доласка странца у Републику Србију по основу његовог позивног писма.

Поред наведеног, прописивањем обавеза које позивар треба да предузме након уласка у Републику Србију, посредно се спречава и евентуална експлоатација страних радника и штите његова права.

Додатно, у случају да, након издавања визе дође до незаконите миграције, прописан је начин како се трошкови смештаја у прихватилиште за странце и трошкови враћања странца у земљу порекла наплаћују од странца,

уколико има новчаних средстава, односно од позивара на основу чијег позивног писма је странац дошао у Републику Србију. У том смислу прописан је и правни основ за доношење прописа којим се уређују ближи услови и начин израчунавања трошкова принудног удаљења странца.

8) Да ли се законом подржава стварање нових привредних субјеката и тржишна конкуренција?

Закон нема директног утицаја на стварање нових привредних субјеката, имајући у виду да се овим законом врши поједностављење поступка запошљавања странаца, као и прецизирање и унапређење постојећих законских решења.

Међутим, руководећи се интересом Владе Републике Србије да је неопходно успоставити конкурентно тржиште рада, као и стварање повољнијих услова за привреднике, где се без великих административних препрека, омогућава лакши и ефикаснији начин решавања статусних питања странаца који долазе на рад у нашу земљу, без одласка на „шалтер“ у просторије Министарства унутрашњих послова, предложеним изменама и допунама Закона о странцима омогућиће се унапређење и подизање пре свега пословног, али и свеобухватног имиџа Републике Србије у региону и свету.

Такође, прописивање права на рад које је законом декларативно прописано за велики број категорија странаца који живе у Републици Србији и који су своје животне активности везали за нашу земљу, а који по различитим основама прописаним Законом о странцима остварују право на привремени боравак, омогућиће се већа правна сигурност за странце у Републици Србији, а странци се, као грађани Републике Србије, изједначавају са домаћим држављанима када је у питању право на рад и право на избор посла, што је уставно право свих грађана Републике Србије. Такође, тржиште рада у Републици Србији се јача и постаје конкурентније.

9) Да ли су све заинтересоване стране имале прилике да се изјасне о закону?

Овај закон сачињен је од стране Радне групе за израду измена и допуна Закона о странцима и Закона о запошљавању странаца која је формирана Одлуком Владе 05 Број: 02-10306/2022 од 8. децембра 2022. године („Службени гласник РС”, број 137/22). Такође, у претходном периоду, односно током 2021. године у сарадњи са Министарством за рад, запошљавање борачка и социјална питања, одржане су заједничке јавне консултације у Привредној комори Србије поводом радних верзија Нацрта закона о изменама и допунама Закона о странцима и Нацрта закона о изменама и допунама Закона о запошљавању странаца.

Одбор за правни систем и државне органе је Закључком 05 Број: 011-1121/2023 од 8. фебруара 2023. године одобрио спровођење јавне расправе о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о странцима и усвојио Програм јавне расправе сагласно којем је Министарство унутрашњих послова спровело јавно расправу.

Министарство унутрашњих послова Републике Србије је у поступку припреме закона којим се уређују правни положај странаца у Републици Србији организовало јавну расправу о Нацрту закона о изменама и допунама Закона о странцима (у даљем тексту: Нацрт закона).

Јавна расправа спроведена је од 9. фебруара до 1. марта 2023. године. Током јавне расправе одржани су округли столови и то: 10. фебруара 2023. године у Новом Саду од 10.00 до 13.00 часова у просторијама Привредне

коморе Новог Сада, ул. Народног фронта бр. 10, 20. фебруара 2023. године у Нишу, од 11.00 до 14.00 часова, у просторијама Регионалне привредне коморе Ниш, ул. Добричка бр. 2 и у 21. фебруара 2023. године, од 10.00 до 13.00 часова у Београду, у просторијама Привредне коморе Србије, ул. Ресавска бр. 15. Текст Нацрта закона био је постављен на интернет страници Министарства унутрашњих послова www.mup.gov.rs од 9. фебруара 2023. године и на порталу е-Консултације.

Јавној расправи су присуствовали представници државних органа, привредних субјеката и представници цивилног друштва, стручне јавности и друга заинтересована лица, а том приликом су били у могућности да изнесу своје ставове, примедбе, предлоге и сугестије.

Примедбе, предлози и сугестије на представљени Нацрт закона о изменама и допунама Закона о странцима су се достављале Министарству унутрашњих послова и путем електронске поште на адресу: javnagasprava.stranci@mup.gov.rs или на адресу Министарства унутрашњих послова, Булевар Михајла Пупина бр. 2, 11070 Нови Београд, до 1. марта 2023. године.

Сви заинтересовани су имали прилику да се изјасне, дају мишљење, примедбе, предлоге и сугестије, који су сагледани, процењени и уграђени у текст у одређеној мери.

Извештај са јавне расправе објављен је на сајту Министарства унутрашњих послова и на порталу е-Консултације, у складу са Пословником Владе.

Такође, 6. марта 2023. године, одржан је и састанак са Националним конвентом о ЕУ, на тему Нацрта закона о изменама и допунама Закона о запошљавању странаца и Нацрта закона о изменама и допунама Закона о странцима.

10) Које ће се мере током примене закона предузети да би се постигло оно што се законом предвиђа?

Министарство унутрашњих послова већ примењује постојећи закон, те ће у том смислу, предузети активности усмерене на несметану примену предложених норми, на начин да се спроведе едукација запослених за примену одредби везаних за јединствену дозволу, као организовање радионица усмерених на успостављање јединствене праксе и примене одредби Закона на целој територији Републике Србије. Едукација ће бити организована са представницима Националне службе за запошљавање, имајући у виду подељену надлежност у овој области.

Поред наведеног, приступиће се изради прописаних подзаконских аката који су предвиђени Предлогом закона, а у циљу прописивања ближих услова за примену законских прописа.

ИЗЈАВА О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач прописа: Влада

Обрађивач: Министарство унутрашњих послова

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о странцима
(**Draft Law on Amendments to the Law on Foreigners**)

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

а) Одредба Споразума која се односи на нормативну садржину прописа,
Наслов V Кретање радника, пословно настањивање, пружање услуга, кретање капитала
Поглавље I Кретање радника
Члан 49,
Поглавље II Пословно настањивање
Члан 53. и 58.

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,
в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,
г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,
д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
Уговор о Европској Унији, Наслов I Основне одредбе, члан 3.
Уговор о функционисању ЕУ, Наслов IV Слобода кретања лица, услуга и капитала, Поглавље I Радници, члан 45.

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
Директива 2001/98/ЕУ Европског парламента и Савета од 13. децембра 2011. године о јединственом поступку за издавање јединствене дозволе за боравак и рад држављана трећих земаља на територији државе чланице и заједничком скупу права за држављане трећих земаља који законито бораве у држави чланици.
Directive 2011/98/EU of the European Parliament and of the Council of 13 December 2011 on a single application procedure for a single permit for third-country nationals to reside and work in the territory of a Member State and on a common set of rights for third-country workers legally residing in a Member State.

Поменута директива је једним делом пренета у Предлог закона о изменама и допунама Закона о странцима, док је другим делом пренета у Предлог закона о

изменама и допунама Закона о запошљавању странаца, чије се измене и допуне врше паралелно са израдом Предлога овог закона.

- в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,**
- г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,**
- д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.**

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права (нпр. Предлогом одлуке о изради стратешке процене утицаја биће спроведена обавеза из члана 4. Директиве 2001/42/ЕЗ, али се не врши и пренос те одредбе директиве).

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

Не.

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

Да.

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

<p>1. Назив прописа Европске уније:</p> <p>ДИРЕКТИВА 2011/98/EУ ЕВРОПСКОГ ПАРЛАМЕНТА И САВЕТА од 13. децембра 2011. године о јединственом поступку за издавање јединствене дозволе за боравак и рад држављана трећих земаља на територији државе чланице и заједничком скупу права за држављане трећих земаља који законито бораве у држави чланице</p> <p>DIRECTIVE 2011/98/EU OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL od 13 December 2011 on a single application procedure for a single permit for third-country nationals to reside and work in the territory of the Member State and on a common set of rights for third-country workers legally residing in a Member State</p>	<p>2. „CELEX” ознака ЕУ прописа</p> <p>32011L0098</p>
<p>3. Овлашћени предлагач прописа: Влада</p>	<p>4. Датум израде табеле: 31.3.2023.</p>
<p>Обрађивач: Министарство унутрашњих послова</p>	
<p>5. Назив (нацрта, предлога) прописа чије одредбе су предмет анализе усклађености са прописом Европске уније:</p> <p>Предлог закона о изменама и допунама Закона о странцима</p>	<p>6. Бројчане ознаке (шифре) планираних прописа из базе НПАА:</p> <p>2022-592</p>
<p>7. Усклађеност одредби прописа са одредбама прописа ЕУ:</p>	

а)	а1)	б)	б1)	в)	г)	д)
Одредба прописа ЕУ	Садржина одредбе	Одредбе прописа Р. Србије	Садржина одредбе	Усклађеност ¹	Разлози за делимичну усклађеност, неусклађеност или непреносивост	Напомена о усклађености
2.	Definitions For the purposes of this Directive, the	1.	13А) ЈЕДИНСТВЕНА ДОЗВОЛА ЈЕ ДОЗВОЛА ЗА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК И РАД СТРАНЦА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ;	ПУ		

¹ Потпуно усклађено - ПУ, делимично усклађено - ДУ, неусклађено - НУ, непреносиво – НП

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	<p>following definitions apply:</p> <p>‘single permit’ means a residence permit issued by the authorities of a Member State allowing a third-country national to reside legally in its territory for the purpose of work;</p>					
4.1. 4.2.	<p>An application to issue, amend or renew a single permit shall be submitted by way of a single application procedure. Member States shall determine whether applications for a single permit are to be made by the third-country national or by the third-country national’s employer. Member States may also decide to allow an application from either of the two. If the application is to be submitted by the third-country national, Member States shall allow the application to be introduced from a third country or, if provided for by national law, in the territory of the Member State in which the third-country national is legally present. Member States shall examine an application made under paragraph 1 and shall adopt a decision to issue, amend or</p>		<p>) ЗАХТЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ, ОДНОСНО ПРОДУЖЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ СТРАНАЦ, ПОСЛОДАВАЦ У ИМЕ СТРАНЦА, ОДНОСНО ЛИЦЕ КОЈЕ ОНИ ОВЛАСТЕ, ПОДНОСИ ЕЛЕКТРОНСКИ, ПУТЕМ ЈЕДИНСТВЕНОГ ПОРТАЛА. (2) ЗА СТРАНЦА КОМЕ ЈЕ У СКЛАДУ СА ВИЗНИМ РЕЖИМОМ ПОТРЕБНА ВИЗА ЗА УЛАЗАК У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ, ЗАХТЕВ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА ПОДНОСИ СЕ НАКОН УЛАСКА У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ, ЗА ВРЕМЕ ВАЖЕЊА ВИЗЕ ЗА ДУЖИ БОРАВАК ПО ОСНОВУ ЗАПОШЉАВАЊА. (3) ИЗУЗЕТНО, СТРАНАЦ КОЈИ ПОСЕДУЈЕ ВИЗУ ЗА КРАЋИ БОРАВАК, ЗАХТЕВ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ ПОДНЕТИ У ПЕРИОДУ ЗАКОНИТОГ БОРАВКА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ, АКО ЗА ТО ПОСТОЈИ ИНТЕРЕС РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ ИЛИ РАЗЛОГ ВИШЕ СИЛЕ, УЗ ДОСТАВЉАЊЕ ДОКАЗА О ПОСТОЈАЊУ ИНТЕРЕСА. (4) ЗА СТРАНЦА КОМЕ У СКЛАДУ СА ВИЗНИМ РЕЖИМОМ НИЈЕ ПОТРЕБНА ВИЗА ЗА УЛАЗАК У РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ ЗАХТЕВ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА ПОДНОСИ СЕ У ПЕРИОДУ ЗАКОНИТОГ БОРАВКА СТРАНЦА,</p>	ПУ		

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	renew the single permit if the applicant fulfils the requirements specified by Union or national law. A decision to issue, amend or renew the single permit shall constitute a single administrative act combining a residence permit and a work permit.		А МОЖЕ СЕ ПОДНЕТИ И ИЗ ИНОСТРАНСТВА. (5) ЗАХТЕВ ЗА ПРОДУЖЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ ПОДНОСИ СЕ НАЈРАНИЈЕ ТРИ МЕСЕЦА, А НАЈКАСНИЈЕ ДО ИСТЕКА РОКА ВАЖЕЊА ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ. (6) СТРАНАЦ КОЈИ БЛАГОВРЕМЕНО ПОДНЕСЕ ЗАХТЕВ ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА, МОЖЕ БОРАВИТИ И РАДИТИ У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ ДО ОКОНЧАЊА УПРАВНОГ ПОСТУПКА.			
5.2.	Competent authority 2. The competent authority shall adopt a decision on the complete application as soon as possible and in any event within four months of the date on which the application was lodged		ПОСТУПАК ОДЛУЧИВАЊА ЧЛАН 46Г (1) О ЗАХТЕВУ ЗА ИЗДАВАЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ ОДЛУЧУЈЕ НАДЛЕЖНИ ОРГАН У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА УРЕДНОГ ЗАХТЕВА.	ПУ		
5.4.	4. If the information or documents in support of the application are incomplete according to the criteria specified in national law, the competent authority shall notify the applicant in writing of the additional information or documents required, setting a reasonable deadline to provide them. The time limit referred to in paragraph 2 shall be suspended until the competent authority or other relevant authorities have received the additional information required. If the additional information or documents is not provided within the deadline set, the competent authority may reject the application		НАДЛЕЖНИ ОРГАН РЕШЕЊЕМ ОДБИЈА ЗАХТЕВ ЗА ИЗДАВАЊЕ, ОДНОСНО ПРОДУЖЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ КАДА: 1) ОРГАНИЗАЦИЈА НАДЛЕЖНА ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ НАДЛЕЖНОМ ОРГАНУ ДОСТАВИ ОБРАЗЛОЖЕНУ ПРОЦЕНУ ДА НИСУ ИСПУЊЕНИ УСЛОВИ ЗА ЗАПОШЉАВАЊЕ, ПОСЕБНЕ СЛУЧАЈЕВЕ ЗАПОШЉАВАЊА И САМОЗАПОШЉАВАЊЕ СТРАНЦА У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ; 2) НИЈЕ ИСПУЊЕН ЈЕДАН ИЛИ ВИШЕ УСЛОВА ПРОПИСАНИХ ЧЛАНОМ 46В; 3) ЈЕ СТРАНЦУ НА СНАЗИ ЗАШТИТНА МЕРА УДАЉЕЊА, МЕРА БЕЗБЕДНОСТИ ПРОТЕРИВАЊА ИЛИ МУ ЈЕ ИЗРЕЧЕНА ЗАБРАНА УЛАСКА; 4) ТО ЗАХТЕВАЈУ РАЗЛОЗИ ЗАШТИТЕ БЕЗБЕДНОСТИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЊЕНИХ ГРАЂАНА; 5) ПОСТОЈИ ОПРАВДАНА СУМЊА ДА СТРАНАЦ НЕЋЕ КОРИСТИТИ ЈЕДИНСТВЕНУ	ПУ		

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
			<p>ДОЗВОЛУ У СКЛАДУ СА ОСНОВОМ ПО КОМ ЈЕ ПОДНЕО ЗАХТЕВ; 6) СЕ УТВРДИ ДА СУ ДОКУМЕНТА, ОДНОСНО ДОКАЗИ ПРИЛОЖЕНИ УЗ ЗАХТЕВ ЗА ЈЕДИНСТВЕНУ ДОЗВОЛУ ФАЛСИФИКОВАНИ ИЛИ ПРИБАВЉЕНИ НА НЕЗАКОНИТ НАЧИН; 7) ПОСТОЈЕ РАЗЛОЗИ ДА СЕ ОПРАВДАНО ВЕРУЈЕ ДА СТРАНАЦ НЕЋЕ ПОСТУПАТИ У СКЛАДУ СА ПРАВНИМ ПОРЕТКОМ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ; 8) НАДЛЕЖНИ ОРГАН, У ПОСТУПКУ ПО ЗАХТЕВУ ЗА ПРОДУЖЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ, УТВРДИ ДА СТРАНАЦ ПРЕТХОДНО ИЗДАТУ ЈЕДИНСТВЕНУ ДОЗВОЛУ НИЈЕ КОРИСТИО У СКЛАДУ СА ОСНОВОМ ЗА КОЈУ МУ ЈЕ ИЗДАТА. (2) ПРОТИВ РЕШЕЊА ИЗ СТАВА (1) ОВОГ ЧЛАНА МОЖЕ СЕ, ПРЕКО НАДЛЕЖНОГ ОРГАНА, ИЗЈАВИТИ ЖАЛБА У РОКУ ОД 15 ДАНА ОД ДАНА ПРИЈЕМА РЕШЕЊА. (3) ЖАЛБА СЕ ПОДНОСИ У ПИСАНОЈ ФОРМИ, НА СРПСКОМ ЈЕЗИКУ, УЗ ПЛАЋАЊЕ ПРОПИСАНЕ ТАКСЕ. (4) О ЖАЛБИ НА РЕШЕЊЕ О ОДБИЈАЊУ ЗАХТЕВА ЗА ИЗДАВАЊЕ, ОДНОСНО ПРОДУЖЕЊЕ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ ОДЛУЧУЈЕ МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА. (5) ЖАЛБА ОДЛАЖЕ ИЗВРШЕЊЕ РЕШЕЊА. (6) ПРОТИВ РЕШЕЊА ДОНЕТОГ У ДРУГОСТЕПЕНОМ ПОСТУПКУ МОЖЕ СЕ ПОКРЕНУТИ УПРАВНИ СПОР.</p>			
11.	<p>Rights on the basis of the single permit</p> <p>Where a single permit has been issued in accordance with national law, it shall authorise, during its period of validity, its holder at least to:</p>	46 a)	<p>(2) НА ОСНОВУ ЈЕДИНСТВЕНЕ ДОЗВОЛЕ СТРАНАЦ ИМА ПРАВО НА ПРИВРЕМЕНИ БОРАВАК И РАД У РЕПУБЛИЦИ СРБИЈИ, У СКЛАДУ СА ЗАКОНОМ.</p>	ПУ		

a)	a1)	б)	б1)	в)	г)	д)
	<p>(a) enter and reside in the territory of the Member State issuing the single permit, provided that the holder meets all admission requirements in accordance with national law;</p> <p>(b) have free access to the entire territory of the Member State issuing the single permit within the limits provided for by national law;</p> <p>(c) exercise the specific employment activity authorised under the single permit in accordance with national law;</p> <p>(d) be informed about the holder's own rights linked to the permit conferred by this Directive and/or by national law.</p>					